

தமிழ் மலை

(மறைமலையடிகள்)

புலவர். இரா. இளங்குமரன்

அரசு...

கழக
வெளியீடு

தமிழ் மலை

(மறைமலையடிகள்)

ஆசிரியர் :

கழக இலக்கியச் செம்மல்
புலவர் இரா. இளங்குமரன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

154, அ. டி. கே. சாலை, சென்னை-18

1990

© இரா.மு. இளங்குமரன் (1930)

1990

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY LIMITED

கிளைகள் :

79, பிரகாசம் சாலை (பிராட்வே), சென்னை-108.

திருநெல்வேலி-6 மதுரை-1 கோயமுத்தூர்-1
கும்பகோணம்-1 திருச்சிராப்பள்ளி-2 சேலம்-1.

கழக வெளியீடு : 1887

முதற்பதிப்பு : சூலை 1990

O31, 6M75, w
N 90

TAMIL MALAI
(MARAIMALAI ADIGAL)

ஆப்பர் அச்சகம், சென்னை-600 108,

பதிப்புரை

பல்வகை வண்ணங்களைக் கொண்ட வண்ணத்துப் பூச்சி பார்வைக்கு மிக அழகாக உள்ளது. பல்வகை பண்பாடுகளைப் பின்பற்றிவரும் மக்கள் இனங்கள் ஒருசேர வாழ்வதைக் காணும்போது மகிழ்ச்சி தருகிறது. வரலாற்றுத் தொடக்க காலம் முதல் இக்காலம் வரை பல்வேறு இனமக்கள் தத்தமக்குரிய பண்பாட்டைத் தத்தமக்குரிய உணவு, உடை, உறையுள், மொழி, நாகரிகம், நாடு ஆகியவற்றைப் போற்றிப் பாதுகாப்பதன்மூலம் அடுத்து வரும் தலைமுறையினர்க்கு எடுத்துச் செல்கின்றனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு மிக வேகமாக வளர்ந்துவரும் அறிவியல் நூற்றாண்டு மனிதன் எல்லா எல்லைகளையும் மீறிக் கொண்டு வளர்ந்து வருகிறான். தனக்குள்ள பண்பாட்டையே மறந்து வருகிறான். நாடு என்கிற எல்லையை மீறி எல்லோரும் எல்லா நாடுகளிலும் வாழும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இன்று எந்த எசுக்கிமோக்களும் இக்குழுவில் வாழ்வதில்லை. தனிமனித இனத்தின் குறியாகத் திகழும் உணவு, உடை, உறையுள் எல்லா வற்றிலும் உலக முழுவதும் ஒத்த சீரான போக்கு வளர்ந்துள்ளது. அந்தந்த இனத்திற்குரிய பண்பாடு மட்டும் ஒரு சில இடங்களில் மீறப்படாமல் உள்ளது. மொழியைப் பற்றிய நிலையும் இதுவே. வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் தம் சிறார்களுக்குத் தமிழைக் கற்பிப்ப தில்லை. தமிழ் அறியாத் தமிழர்கள் தரணியெங்கும் உருவாகி வருகிறார்கள்.

இச் சூழலில் ஒரு மொழியைக் காப்பாற்றி வருகிற தலைமுறையினர்க்கு அளிப்பது என்பதே பெருஞ்செயலாக உள்ளது. மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட முன்னைப் பழமொழியாம் தமிழ், தமிழ் நாட்டிலேயே பல தமிழர்களால்

பயிலப் பெறுவதில்லை. ஓர் இனத்திற்குப் பெருமை சேர்ப்பது அதன் மொழி என்ற அடிப்படை உண்மையைக் கூட மக்கள் மறந்து வருகின்றனர். இந் நிலையில் இந்த நூற்றாண்டில் தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழைப் பிறமொழி வல்லாண்மையிலிருந்து காப்பாற்றித் தந்த பெருமகனாரான மறைத்திரு மறைமலையடிகளாரைத் தமிழர்கள் மறந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகவே இந்நூல் எழுதப்பெற்றது.

தமிழ் மொழியின் ஆக்கத்திற்காகப் பாடுபட்ட அடிகளார், திரு. வி. க., ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், புண்டிதமணி கதிரேசன், செட்டியார், கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, தேவநேயப்பாவாணர் போன்றோர் வரலாற்றைத் தமிழர்கள் மீண்டும் மீண்டும் படிக்க வேண்டும்.

அடிகளார் வரலாற்றை முன்னரே புலவர் அரசு, மறை. திருநாவுக்கரசு, அழகரடிகள் போன்றோர் எழுதியிருப்பினும் மீண்டும் புதிய நடையில் புதிய வரலாறு வேண்டுமென்பதற்காகவே கழக இலக்கியச் செம்மல் புலவர் இரா. இளங்குமரன் அவர்களால் இந்நூல் எழுதப்பெற்றது.

தனித்தமிழ் இயக்கத் தந்தையின் வரலாற்றைத் தமிழன்பர்கள் படித்துப் பயன் பெறுவார்களாக.

சைவசிவதாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

சென்னை, 1954

சென்னை, 1954

உள்ளுறை

	பக்கம்
1. குயிலிசை	1
2. பள்ளி எழுச்சி	7
3. தமிழ்த்தேனீ	12
4. மணமலர்	20
5. பூஞ்சோலை	26
6. தென்றல் உலா	45
7. தேனருவி	82
8. உதிர்மலர்	91
9. புகழ் மாலை	95

புகழ் வரலாற்றுப் புகுவாயில்

தமிழர்தம் தவப்பயனாக வாய்த்தவர் தவத்திரு மறைமலையடிகளார். பனிமலையின் உயரம், அமைதி வாரியின் ஆழம், நீல ஆற்றின் நீளம் ஆய மூன்றும் அமைந்தவர் மறைமலையடிகளார் என மொழிஞாயிறு பாவாணரால் பாராட்டப் பட்ட 'நுண்மாண் நுழைபுலத்தர்'. அல்லது 'ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியர்'! அவர்தம் வரலாறு தனித்தமிழ் வரலாறு! சிவனிய வரலாறு!

அடிகளார் வரலாறு அவர்தம் திருமகனார் மறை. திருநாவுக்கரசு அவர்களால் விரிவாக வரையப் பட்டது; சுருக்கப் பதிப்பும் வந்தது.

புலவர் அரசு அவர்கள் எழுதிய வரலாறும் உண்டு; அதன் சுருக்கப் பதிப்பும் உண்டு.

அடிகளாரின் பொது நிலைக் கழக மாணவரும், கழகப் புலவரும், திருவள்ளவர் குருகுல நிறுவனரும் ஆகிய அழகரடிகளால் எழுதப்பட்ட வரலாற்றுப் பாய்ச்சலும் உண்டு.

இவ்வரலாறு, சுருக்கமுடையதாகும். வேண்டுமளவு செய்திகளை உள்ளடக்கியதாகும். 'தமிழ் மலை' என்பது பெயரீடு.

“நிலையிற் றிரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது”

என்பது நம்மறை.

“அளக்க லாகா அளவும் பொருளும்
 துளக்க லாகா நிலையும் தோற்றமும்
 வறப்பினும் வளம்தரும் வண்மையும் மலைக்கே”

என்பது நன்னூற் பாயிரம் !

“மலை என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் வலிமையினையுடையது. ‘மல்’ என்றால் வலிமை. மலைகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் வலிவான கருங்கல்லால் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன.” என்பது அடிகளார் தரும் மலை விளக்கம் (சிறுவர்க்கான செந்தமிழ்-4).

“நீடிருங் குன்றம் நிழல்காலும் மண்டிலத்துக்
 கோடு கோடாய்த் தோன்றும்”

என்பது சிலம்பு. மலையைக் காட்டும் - முற்றாக அதே அளவில் அதே நிலையில் - படம் பிடித்துக் காட்டும் - ஆடியும் உண்டோ? அதே நிலைதான், அடிகளாரின் இவ்வரலாற்று நிலையும்!

மலையின் வரலாறு, இயற்கையோடு இயைந்த தன்றோ! இத் தவமலையின் வரலாறும் இயற்கையோடு இயைந்து செல்லும் தலைப்புகளைக் கொண்டமை பார்த்த அளவாற் புலப்படும்.

ஒன்பான் பகுதிகளைக் கொண்டது இவ்வரலாறு. முதற்பகுதி ‘குயிலிசை’; அடிகளார் தம் வளமாளிகையின் சூழலில் வள்ளலார் பாடலை இசைத்ததும், அவர்தம் தவமகளார் தூண்டலால் தனித்தமிழ் இயக்கம் கண்டதும் இப்பகுதி ஆகும். அடிகளார் இசை, மகளார் இசை, தனித் தமிழ் இசை, வள்ளலார் இசை எல்லாமும், குயிலிசை தழுவல் பொதுமைய.

‘பள்ளியெழுச்சி’ என்பது விழிப்பு - பிறப்பு - ஒலிப்பு - படிப்பு இன்னவெல்லாம் தழுவிய வரலாற்றினது. மூன்றாம் தலைப்பாகிய ‘தமிழ்த்தேனீ’ என்பது பள்ளிப் படிப்பை

விடுத்த அடிகளார் தனிப்படிப்பும் பொத்தக வணிகர்
நாராயணசாமியார் வழியே கற்ற கல்வியுமாம்!
“கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு பெருந்தேன்
இழைத்த” தகையது அது!

‘மணமலர்’ என்பது காதல் மணமும், கல்வி மணமும்
பரவிய நிலையாகும்.

ஐந்தாவதாகிய ‘பூஞ்சோலை’ அடிகளார் கிறித்தவக்
கல்லூரிப் பேராசிரியராகக் கடனாற்றிய காலத்துச்
செய்திகளாகும். மாணவர் வளாகம் என்பது
பூஞ்சோலை வளாகம் தானே! அவரினும் இளவளமலர்
உண்டோ?

அடிகளார் கல்லூரிப் பணியை விடுத்துப் பொது
நிலைக்கழக நிறுவனராய் - ஆசிரியராய் - அடிகளாராய் - த்
தென்னகமும், வடவகமும், ஈழவகமும் உலாவந்த இனிய
செய்திகள் ‘தெனறல் உலா.’

அடிகளார் இயற்றிய நூல்கள் எத்தகைய இனிமையும்
வளமையும் வாய்ந்தவை! அவை ‘தேனருவி’ யல்லவோ!
“தேனருவி வழியும் மூலையில் நாலைந்து தென்னம்
உயரத்தில் வட்டமான ஒரு பெருந்தேனடை இருந்தது.
அவ்வளவு பெரிய தேன் அடையை யாம் வேறு எங்குமே
கண்டதில்லை. அதன் குறுக்களவு சிறிது ஏறக்குறையப்
பத்து அடி இருக்கும். அதன் நிறஞ்சிறு சிவப்பாய்
இருந்தமையால் அது, காலையில் எழும் பகலவன் வடிவை
ஒத்திருந்தது. அத்தேனடையின் பக்கத்துள்ள மூலையில்
இருந்து அருவி நீர் வீழ்தல் பற்றியே அதனைத் தேனருவி
என வழங்குகின்றனர் என்றும், எக்காலத்துமே
அத்தேனடை அங்கு இருக்கும் என்றும் எம்முடன் வந்தார்
சொல்லக் கேட்டேம்” என்பது குற்றாலமலையில்
அடிகளார் கண்ட தேனருவிக் காட்சி! (சிறுவர்க்கான
செந்தமிழ். 10) பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும் பன்னீராண்

பானால் தேனும் புளிக்கும் என்பது பழமொழி! அடிகளார் நூல் என்றும் 'உவட்டாமல் இனிக்கும்' தேனருவியன்றேர்!

எட்டாம் பகுதி உதிர்மலர்! அடிகளார் புகழுருவாகிய பகுதி அது.

நிறைவில் உள்ள 'புகழ் மாலை' அடிகளாரைக் குறித்த உரையும் பாட்டுமாம் நறுமலர்த் தொடையலாய் அமைந்தது. நினைவகங்களும் புகழ் மாலையைச் சேர்ந்தவையே!

தமிழ் உணர்வுக்கு - தமிழின உணர்வுக்கு அடிகளார் வரலாறு வைப்பகம்! வளநிலம்! அவர் நூல்களைக் கற்றால் பிழையின்றிப் பேசவும் எழுதவும் வாய்க்கும்.

“யான் தமிழில் எழுதும் ஒவ்வொரு சொல்லையும் சொற்றொடரையும் நீங்கள் செவ்வையாக உன்னித்து வந்தால் தமிழிற் பிழையின்றிப் பேசவும் எழுதவும் ஆற்றல் பெறுவீர்கள்” என்பது அடிகளார் எழுத்து (மறைமலை அடிகள் கடிதங்கள் பக். 2).

இவ்வினிய வரலாற்றை எழுதத் தூண்டியவர்கள் கழக ஆட்சியாளர் திருமலி இரா. முதலுக்குமாரசாமி அவர்கள். நினைக்கவும் சொல்லவும் எழுதவும் இனிமை மல்கும் வரலாற்றை எழுதத் தூண்டியமைக்கு, ஒற்றைக்கு இரட்டையாய் நன்றி கூறும் கடப்பாடுடையேன்.

அடிகளார் வரலாறும் தொண்டும் கெழுமியதோர் பெரிய வரலாறு வருதல் வேண்டும்! தனித்தமிழ்ப் பற்றாளர்கள் ஆர்வமே அதனை வெளிக்கொணரவல்லது! நூலை வாங்குவார் வேண்டும் அல்லவோ!

பாவாணர் ஆய்வு நூலகம்,
திருநகர், மதுரை-6.
625006.

தமிழ்த் தொண்டன்,
இரா. இளங்குமரன்
20-5-90.

தமிழ் மலை

(மறைமலை அடிகள்)

1. குயிலிசை

இயற்கைச் சூழல் :

அழகிய சிறிய மாளிகை; அதனைச் சுற்றி ஒரு சிறு பூங்கா; புல்வெளி, பூஞ்செடி, பழமரம், நிழல் மரம்; ஊடே செல்லும் நடை வழி; இத்தகைய மனங்கவர் சூழல்!

பதின்மூன்று அகவையுடைய ஓர் இளங்குயில்; அக் குயிலைத் தமிழ் செய்த தவத்தால் தந்த தந்தையார்! இருவரும் புல்வெளியின் ஊடேயமைந்த நடைபாதையில் உலாவிக்கொண்டே நூல் ஒதுகின்றனர்; உரையாடுகின்றனர்; இடை இடையே இசைக்கின்றனர்.

இன்னிசை :

தந்தையார் இசையில் இளங்குயில் தோய்கின்றது. தந்தையின் குரலிசை தேனில் தோய்த்தெடுத்த பலாச் சுளைபோல் இனியது. அதனையும் வெல்லவல்லது இளங்குயிலின் குரலிசை; 'யாமும் குழலும் குயிலும் திறை' செலுத்துமாம்!

“பண்ணென்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல்” என்பது வள்ளுவம்; பண்ணிசையுடன் பாடற்பொருளும் உணர்ந்து ஓதினால் அன்றோ உள்ளம் தளிர்க்கும்! உயிரும் தளிர்க்கும்! அவ்வாறு தளிர்க்கப் பாடவல்ல தந்தையும் மகளும் அவர்கள்.

தந்தையார் வள்ளலார் பாடிய பாடலொன்றை
மெல்லென இசைக்கிறார்! அம் மெல்லியல் குயிலும்
மெல்லிதழ் அசைய மிழற்றுக்கின்றது. அப்பாடல் :

“பெற்றதாய்தனை மகமறந்தாலும்
பிள்ளையைப் பெறுதாய் மறந்தாலும்
உற்ற தேகத்தை உயிர்மறந் தாலும்
உயிரை மேவிய உடல்மறந் தாலும்
கற்ற நெஞ்சகம் கலைமறந் தாலும்
கண்கள் நின் நிமைப்பது மறந்தாலும்
நற்ற வத்தவர் உள்ளிருந் தோங்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.”

என்பது.

ஒரு சொல் : ஓரியக்கம் :

இசைப்பாகாக வடித்த தந்தை முதலடியை மீண்டும்
இசைத்து ‘உற்ற தேகத்தை’ என்று சொல்லிச் சற்றே
தயங்கினார். தந்தை முகத்தை நோக்கினார் இளஞ்
செல்வி. ‘குறிப்பில் குறிப்பு உணர்’வல்ல தந்தையார்,
“நீலா (இளங்குயிலின் பெயர் நீலாம்பிகை) வள்ளலார்
பாடிய இவ் வளமான பாடலில் ‘தேகம்’ என்னும் சொல்
இடம் பெற்றுள்ளது. இது வடசொல்; இவ்விடத்தில்
‘யாக்கை’ என்னும் தென் சொல்லைப் பெய்திருந்தால்
இன்னும் எத்தகு சுவையாகவும் நயமாகவும் இருந்
திருக்கும்” என்றார்.

“அப்பா! வடசொல் தமிழில் புகுவதால் சுவையும்
நயமும் குறையுமா அப்பா!”

“சுவையும் நயமும் குறைவது மட்டுமில்லை. வழக்கில்
உள்ள தென் சொற்களும் படிப்படியாய் வழக்கில் இருந்து
நீங்கிப் போகும். அதனால் கால வெள்ளத்தில் மறைந்து
வழக்கற்ற சொற்களாகவும் போய்விடும். அவ்விடத்தில்
வேண்டாத வேற்றுச் சொற்கள் புகுந்துவிடும். அதனால்

வேண்டியதை இழப்பதுடன் வேண்டாததை ஏற்கும் படியான இருமடங்குக் கேடும் உண்டாகும்”

“அப்பா! அப்படியானால் நாம் வடமொழி முதலிய வேற்று மொழிச் சொற்கள் கலவாமல் பேசவும் எழுதவும் உறுதி கொள்ளலாமே! அது, நம் மொழிக்காவல் ஆகுமே!”

“ஆம் குழந்தாய்! என்னுள் ஆழமாக அமிழ்ந்து கிடந்த செய்தி இது; உன் வழியாக வெளிப்படுகின்றது. நல்லது; இன்று முதல் நம் எழுத்திலும் பேச்சிலும் பிற மொழிக் கலப்பில்லாத கடைப்பிடி கொள்வோம்.” — தந்தையும் மகனும் தேர்ந்து தெளிந்து எடுத்த முடிபு இது. இதுவே ‘தனித்தமிழ் இயக்கம்’ தோன்றிய வரலாறு ஆகும்.

தனித்தமிழ் இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்த தந்தையும், மகனும் தவத்திரு மறைமலையடிகளாரும், நீலாம்பிகையும் ஆவர். தோன்றிய இடம் மறைமலையடிகள் வாழ்ந்த வளமனையாய் இருந்து, இந் நாளில் ‘மறைமலையடிகள் கலைமன்ற மாளிகை’யாய்த் திகழ்வதாகும். இது ‘பல்லவபுரம்’ ஆகிய பல்லாவரத்தில் உள்ளது. இவ்வியக்கம் தோன்றிய ஆண்டு 1916. அப்பொழுது அடிகளார்க்கு அகவை நாற்பது.

உறுப்பை வெட்டி ஒட்டல் :

நாற்பத்து ஐந்தாம் அகவையிலே எழுதிய ‘அறிவுரைக் கொத்து’ என்னும் நூலிலே, ‘தமிழிற் பிற மொழிக் சலப்பு’, ‘தனித்தமிழ் மாட்சி’ என்னும் கட்டுரைகளை வரைந்தார் அடிகளார். ‘தனித்தமிழும் கலப்புத் தமிழும்’ என்றொரு கட்டுரையைச் செந்தமிழ்ச் செல்வியில் எழுதினார். இளங்குயில் நீலாவோ, புலத்துறை முற்றிய போதிலே ‘தனித்தமிழ்க் கட்டுரைகள்’ என்னும் நூலும், ‘வட சொற்றமிழ் அகரவரிசை’ என்னும் நூலும் ஆக்கினார். தனித்தமிழ் பற்றிய அடிகளார் குறிப்புகளுள் சில :

“இயற்கைச் சொற்களால் அமைந்ததாகிய தமிழிற் பிற சொற்களைப் புகுத்துதல் எதுபோல் இருக்கிறது என்றால், எல்லா உறுப்புகளும் அமைந்த அழகியதோர் உடம்பில் உள்ள உறுப்புகளை வெட்டி எறிந்துவிட்டு, வேறு மண்ணாலும் மரத்தாலும் செயற்கையாக அவ் வுறுப்புகள் போற்செய்து அவற்றை அதன்கண் ஒட்ட வைத்துப் பார்த்தலுக்கே ஒப்பாய் இருக்கின்றது.

“மயிர், குஞ்சி. கூந்தல் முதலிய தமிழ்ச் சொற்களை விடுத்து ‘ரோமம்’, ‘சிகை’ என்னும் வடசொற்களையும்,

உடம்பு, தலை, சென்னி, முகம் முதலியவற்றை நீக்கிச் ‘சரீரம்’, ‘சிரசு’, ‘வதனம்’ என்பவற்றையும்,

கண், காது, செவி, மூக்கு என்பவற்றுக்கு ‘நயனம்’, ‘கர்ணம்’, ‘நாசி’ என்பவற்றையும்,

மிடறு, கழுத்து என்பவற்றுக்கு மாறாக ‘கண்டம்’ என்னும் சொல்லையும்,

தோள், கை முதலியன இருக்க ‘புஜம்’, ‘கரம்’ என்பவற்றையும்,

வயிறு, அகடு இருக்க ‘உதரம்’, ‘குக்ஷி’ என்பவற்றையும்,

கால், அடி என்னும் சொற்களுக்குப் ‘பதம்’, ‘பாதம்’ என்பவற்றையும் கொண்டு வந்து நுழைத்தல் அவ்வத் தமிழ்ச் சொற்களாகிய உறுப்புகளை வெட்டி எறிந்து விட்டு அவை போன்ற ஏனைமொழிச் சொற்களைக் கொணர்ந்து அத்தமிழ் உடம்பின்கண் ஒட்டவிடுதலைப் போல்வது அன்றோ!

“பொருள்களை ‘வஸ்துக்கள்’ என்று சொல்வது எற்றுக்கு?

ஒளியைப் 'பிரகாசம்' என்றும்,
 ஓசையைச் 'சப்தம்' என்றும்,
 சுவையை 'ருசி' என்றும்,
 மணத்தை 'வாசநை' என்றும்,
 தித்திப்பு, இனிப்பை 'மதுரம்' என்றும்,
 தொடுதல், உறுதலை 'ஸ்பர்சம்' என்றும்
 கல்வியை 'வித்தை' என்றும்,
 தண்ணீர், சோறு, உணவு என்பவற்றை 'ஜலம்'
 'அந்நம்' 'ஆகாரம்' என்றும்,
 ஆடையை 'வஸ்திரம்' என்றும்,
 கட்டாயம் என்பதை 'அவஸ்யம்' என்றும்,
 தாய், தந்தை, மகன், மகள், உறவினரை 'மாதா',
 'பிதா', 'புத்ரன்', 'புத்ரி', 'பந்துக்கள்' என்றும்,
 துன்பம், கேடு, குடும்பம் என்பவற்றைக் 'கஷ்டம்',
 'நஷ்டம்' 'சம்ஸாரம்' என்றும்,
 தலைமுழுக்கு, வழிபாடு, இளைப்பு, தூக்கம்
 முதலியவைகளை 'ஸ்நாநம்', 'பூஜை',
 'ஆயாசம்' 'நித்திரை' என்றும்,
 முயற்சி, ஊழ்வினை, உயிர், சிவம், கடவுள் என்ப
 வற்றைப் 'பிரயத்நம்', 'விதி', 'ஆத்மா', 'ஈசன்',
 'பிரமம்' என்றும்,
 நினைத்தல், எண்ணல், சொல்லல் என்பவற்றை
 'ஞாபகம்', 'பாவநை' 'வசனித்தல்' என்றும்,

தூய தமிழ்ச் சொற்களை ஒழித்து வடசொற்களைக்
 கொண்டு வந்து புகுத்தித் தனித்தமிழ்ச் சொற்களை

வழங்காமல் தொலைப்பது தானா நமது அருமைச் செந்தமிழ் மொழியை வளர்ப்பது? அறிவுடையீர்! கூறுமின்கள்!”

தனித்தமிழ் இயக்கம் கண்ட அடிகளார் செயலைக் ‘கலிகாலக் கொடுமை’ என்று வெறுத்துப் பழித்தாரும் இருந்தனர். அவர்களை நோக்கி, “பண்டு தொடங்கிப் புனிதமாய் ஒங்கி நிற்கும் தம் தனித்தமிழ்த் தாயைப் பிறமொழிச் சொற்கள் என்னும் கோடரியினுள் நுழைந்து கொண்டு, இத்தமிழ்ப் புதல்வர் வெட்டிச் சாய்க்க முயல்வது தான் கலிகாலக் கொடுமை! இத்தீவினைச் செயலைப் புரியும் தீவர் தம்மைத் தடுத்து எம் தமிழ்த் தாயைப் பாதுகாக்க முன் நிற்கும் எம் போல்வாரது நல்வினைச் செயல் ஒரு காலும் கலிகாலக் கொடுமை ஆகாது என்று உணர்மின்கள்” நடுநிலையுடையீர்” என்று மறுத்தெழுதினார் அடிகள்.

‘குயிலிசை’ கேட்ட நாம், ‘பள்ளியெழுச்சி’ பார்ப்போம்.

2. பள்ளி எழுச்சி

நாகைச்சிறப்பு :

‘கற்றார் பயில் கடல் நாகை’ எனப்பாடு புகழ் பெற்றது நாகப்பட்டினம். அவ்வூர்க் குழந்தைகளும் அறிவாற்றல் மிக்கோராக விளங்கினர் என்பதற்கு ஒரு செய்தி கூறப்படுகின்றது :

‘வசைபாடக் காளமேகம்’ என்று சொல்லப்படும் புலவர், ஒரு கால் அவ்வூர்க்குச் சென்றார். அவர்க்குப் பசியாயிற்று! “சோறு விற்குமிடம் எது” என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்பினார். அவர் வந்த தெருவில் சில சிறுவர்கள், பாக்கு வைத்துத் தெறித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களிடம் புலவர் “சோறு எங்கே விக்கும்?” என்றார். ‘விக்கும்’ என்ற சொல்லின் வழுவை அறிந்து கொண்ட சிறுவர்களுள் ஒருவன் “இது தெரியாதா?” “சோறு தொண்டைக்குள் விக்கும்” என்றான்! உடனிருந்த சிறுவர்கள் அனைவரும் அவன் செய்த கேலியைப் புரிந்து கொண்டு, பெருஞ்சிரிப்புச் சிரித்தனர். பசிக்கடுமை, சிறுவன் மறுமொழி, சிறுவர்கள் நகைப்பு எல்லாம் சேர்ந்தால் வசைபாடும் காளமேகத்தை வாளா விட்டுவிடுமா?

“பாக்குத் தெறித்துவிளை யாடு சிறு பாலகர்க்கு
நாக்கு”

என்ற அளவில் நினைத்து, ஆங்குக் கிடந்த கரித்துண்டு ஒன்றை எடுத்து, இவ்வடியை ஒரு சுவரில் எழுதினார். பின்னர்ப் பசியாறிக் கொண்டு வந்து வசைப்பாட்டை முடிக்கலாம் என்னும் எண்ணத்துடன் சென்றார்!!

கடுகடுத்த காளமேகம் கரித்துண்டால் சுவரில் எழுதியதைப் படித்துப்பார்த்த சிறுவருள் ஒருவன், அவர்.

வைது தான் பாடுவார்! அதற்கு இடம் வைக்காமல் செய்து விடவேண்டும் என்று துணிந்து அக் கரித்துண்டை எடுத்து, “நாக்குத் தமிழ்விளங்க நாகேசா” என இருசீர்களை எழுதிவிட்டான்!

காளமேகம் அசைபோட்டுக் கொண்டு வந்தார்.

“நாக்குத் தெறித்துவிழ நாகேசா”

என்று தொடர வேண்டும் என்பது அவர் வேட்கை! சுவரில் உள்ள புதுத்தொடரைக் கண்டார்! ‘ஆசு’ கவி என்னும் தம்மை, ‘ஆசு’ கவியாக்கி விட்ட அவ்வூர்க் குழந்தைகளை வெறுக்க மனம் வராமல் தமக்கு உண்டாகிய செருக்குக்கும் சீற்றத்துக்குமே வருந்தினார்! அக் குழந்தைகளை அழைத்து அருகே வைத்துப் பாராட்டினார் இது செவி வழியாக அறியவரும் செய்தி.

பெற்றோர் :

இந் நாகப்பட்டினத்தை அடுத்துள்ளதோர் ஊர் காடம்பாடி என்பது. அவ்வூரில் புகழ் வாய்ந்த அறுவை மருத்துவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பெயர் சொக்கநாதர் என்பது; அவர் நாகப்பட்டினத்தில் மருத்துவராகப் பணியாற்றி வந்தார். அவர்தம் இனிய இயல்பாலும், மருத்துவத் தேர்ச்சியாலும் சீரோடும் சிறப்போடும் வாழ்ந்தார். அவர்தம் இனிய வாழ்க்கைத் துணைவியார் சின்னம்மை என்பார்.

திருக்கழுக்குன்றம் :

சொக்க நாதரும் சின்னம்மையும் கருத்தொத்த வாழ்க்கைத் துணையாக இருந்தும், மகப்பேறு வாய்க்க வில்லை. அதுவும் ஓராண்டு ஈராண்டு என்றில்லாமல் நெடுங்காலம் மகப்பேறு வாய்க்கவில்லை. சொக்கநாதருக்கு, அகவை அறுபதைத் தாண்டிற்று; சின்னம்மைக்கு, அகவை நாற்பதைத் தாண்டிற்று. இனி மகப்பேறு வாய்ப்பு

அரிதே என்ற நிலைக்கு ஆட்பட்ட போதில், திருக்கழுக்குன்றத்திற்குச் சென்று வேதாசலரையும் சொக்கம்மையையும் வழிபட்டால் மகப்பேறு வாய்க்கும் என்று கேள்விப்பட்டனர்.

தவப்பிறவி :

திருக்கழுக்குன்றம் ஒரு வகையில் தனிச்சிறப்புடையது. மலைமேல் அமைந்த சிவன்கோயில் தமிழ் நாட்டில் அஃதொன்றே என்பது அச்சிறப்பு. அம்மலைமேல் பல்கால் ஏறி இறங்கி வழிபட்டனர். ஒருமண்டலம் (நாற்பதுநாள்) நோன்பு கொண்டு மலையேறி வழிபட்டனர். அவர்கள் நம்பியது வீண்படாமல் சின்னம்மையார் வயிறு வாய்த்தார். உரிய காலத்தில் இடரெதுவும் இல்லாமல் ஓர் ஆண் மகவு பிறந்தது. அம்மகவுக்கு 'வேதாசலம்' என்னும் பெயரைச் சூட்டினர். நாகை வாழ் சொக்கநாதர் தம் மகவுக்கு வேதாசலம் என்னும் பெயரிட்ட கரணியம் இதனால் விளங்கும். வேதாசலம் பிறந்தநாள் 1870 ஆம் ஆண்டு சூலைத்திங்கள் 15 ஆம் நாள் பரணி ஓரை மாலை 6-35 மணியாகும்.

வேதம் அசலம் என்னும் இரண்டு சொற்களின் சேர்ப்பே 'வேதாசலம்' என்பதும், அவ்வட சொற்கள் இரண்டன் தென் சொற்களே 'மறைமலை' என்பதும் இவண் அறிந்து கொள்ளத் தக்கதாம்.

பழுத்த புலவர் வழுவையும் திருத்தும் ஆற்றலும், ஆடித் திரியும் பருவத்திலேயே பாடிப் பழகும் திறமும் அமைந்த குழந்தையர் வாழும் அம்மண்ணின் மணம், வேதாசலக் குழந்தையின் வருங்காலத் திறத்திற்கு வைப்பு நிதியாக வாய்த்திருந்தது போலும்!

இளமைக்கல்வி :

தளர்நடை கொண்டு மழலை பொழிந்த வேதாசலம் பள்ளிப் பருவம் எய்திய நிலையில், நாகப்பட்டினத்தில்

சிறந்து விளங்கிய வெசிலியன் மிசன் பள்ளியில் சேர்க்கப் பட்டார்.

“விளையும் பயிர் முளையிலே; விதைக்காய் பிஞ்சிலே” என்பது பழமொழி. அவ்வாறே தொடக்கப் பள்ளியில் பயிலும் போதே வேதாசலத்தின் அறிவுக் கூர்மையும் பண்பு நலமும் சிறந்து விளங்கின. பெற்றோர் மகிழவும் ஆசிரியர் பாராட்டவும் பயின்றார். பள்ளியில் வகுப்புத் தலைவன் என்னும் சிறப்பும், கல்வியில் தலைமாணவன் என்னும் தகுதியும் உண்டாயின.

வீட்டில் கூல்வி :

வேதாசலம் தமிழ்க் கல்வியில் தனிச்சிறப்புக் கொண்டிருந்தார். அதனைப் போலவே ஆங்கிலக்கல்வியிலும் கருத்து ஊன்றினார். ஆங்கிலக் கல்விக்கு ஆங்குக்கிடைத்த வாய்ப்புப் போதுமானதாக இருந்தது. ஆனால், தமிழ்ப் பாடத்தின் அளவு, வேதாசலத்தின் ஆர்வத்திற்கு ஈடுதருவதாக அமையவில்லை! “யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொரி” என்பது போலவே இருந்தது. அதனால் பள்ளிக் கூடத்திற்கு வெளியே தமிழ்க்கல்வி பெறுதற்கு உரிய வாய்ப்பைத் தேடினார். தமக்குக் கிடைக்கும் நூல்களை வீட்டில் இருந்து ஓதவும் செய்தார்.

தந்தையார் மறைவு :

வேதாசலத்தின் அகவை 12. பள்ளிக்குச் சென்று ஆறு ஆண்டுகளே ஆகியிருந்தன. உயர்நிலைப்பள்ளி முதல் வகுப்பில் கால்வைக்கும் போதே அக்குடும்பத்தின் வாழ்வாய்-வளமாய்-வைப்பாய் இருந்த சொக்கநாதர் என்னும் ‘பழமரம்’ கால் சாய்ந்து விட்டது! அடியற்ற ஆலமரத்தை வீழ்து தாங்குவதுபோல் சின்னம்மை தாங்கினார்! அதனால், தம் ஒரே ஒரு மகனுக்குத் ‘தந்தையோடு கல்விபோம்’ என்பதைப் பொய்யாக்குவதுபோல், தர்ய சின்னம்மையார் தந்தை கடமையையும் சேர்த்துச்

செய்தார். குடும்ப நிலையை உணர்ந்து மேலும் படிப்பிலே அழுத்தமாக ஊன்றினார் வேதாசலம். ஆயினும், குடும்பத்தின் வறுமையும் சூழலும் அழுத்திய அழுத்தத்தால் ஒன்பதாம் வகுப்புக் கல்வியுடன் பள்ளிக் கல்வி முடிந்தது! வெளியுலகில் பெறும் கல்விக்குக் காலம் என்ன! இடம் என்ன! அளவென்ன!

‘பள்ளியெழுச்சி’ கண்ட நாம் வேதாசலம் ‘தமிழ்ச்சேனீ’ ஆதலைக் காண்போம். வேதாசலம் மறைமலையாள வரலாற்றை நாம் அறிந்து கொண்டதால், இனி, மறைமலை என்றே காண்போம்! அடிகளார் எனச் சுருக்கமாகவும் உரைப்போம்.

—————

3. தமிழ்த் தேன்

தேன் :

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி” என்பது இறையனார் பாடிய குறுந்தொகைப் பாட்டு.

“தும்பி சேர்கீரனார்” என்பது சங்கப்புலவர் ஒருவர் பெயர். அவர் பெயர் “தும்பைச் சொகினனார்” என ஆய்வுத் தும்பி ஒருவர் கூறுவார்.

எத்தனை எத்தனையோ கல் தொலைவு சென்றும் தேன் எடுத்து வருதல் தேனீக்கு இயற்கை; அவ்வாறு எடுத்த தேனையும், தன் இனத்துக்கும் உலகுக்கும் பயன்படுமாறு கூட்டில் சேர்த்து வைத்தலும் தேனீக்கு இயற்கை. அவ்வாறே தேர்ந்த அறிஞர்களும் நூல்களைத் தேடிக் கற்பதுடன், கற்பார்க்கு நூல்கள் ஆக்கிப் படைத்தும் அருந்தொண்டாற்றுகின்றனர். அவ்வகையில் கற்பன கற்றுப், பிறர் கற்றுத் தெளிய நற்றமிழ் நூல்கள் பலப்பல துறைகளில் ஆக்கிப் படைத்தவர் நிறைமலையாம் மறைமலையார்!

பொதுநிலைக் கல்வி :

பள்ளிக் கல்வி என்பது திட்டப் படுத்தப்பட்ட ஓர் அளவு உடையது. தரத்தில் குறைந்த மாணவர்களுக்கும் தரத்தில் ஒத்த மாணவர்களுக்கும் கற்கும் வகையால் ஒரு பொது அளவுத் திட்டம் கொண்டது; அப் பொது அளவு, சிறப்பு முயற்சியும் ஆர்வப் பெருக்கும் உடைய மாணவர்க்குப் போதுமான அளவினதாக அமைதல் இல்லை. அப்படி அமைந்தால் முன்னுரைத்த இருவகை மாணவரும் “கல்வியை வேம்பாய் எண்ணிக்” கை விட்டு விடவே செய்வர்! கல்வியின் மேல் தீராக் காதல் கொண்ட

அடிகளார் போன்றவர்க்குப் பள்ளிக் கல்வி போதாது எனினும் பள்ளிக்கு வெளியே வாய்க்கும் விரிவுக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ளத் தடையில்லையே! உரிய கல்வியைக் கற்கவே வெளியேயும் தனிப்பாடம் படிக்க வேண்டிய நிலையர்க்குப் பாடச்சுமை மிகுதியானால் என் செய்வர்? படிப்புக்கே முற்றிலும் முழுக்குத்தானே போட்டு விடுவர்!

நாராயணசாமி :

நாகப்பட்டினத்தில் அந்நாளில், மறைமலையாரின் நற்பேற்றால் வாய்த்தவர் போல் நாராயணசாமி என்பார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பொத்தக வணிகர்; ஆனால் அவர் வணிகர் மட்டும் அல்லர்; வண்டமிழ்ப் புலவர்; பொருள் வாணிகத்திலும் புலமை வாணிகத்தைப் பெருக்கமாகச் செய்துவந்த பெரும் புலவர். அவரைப் பேராசிரியர் எனலும், பேராசிரியர்க்குப் பேராசிரியர் எனலும் தகும். சங்க காலத்தில் விளங்கிய கூல வாணிகர், பொன் வாணிகர், அறுவை வாணிகர் என்னும் புலமையாளர் ஒப்பத் திகழ்ந்த பொத்தக வாணிகர்!

நாராயணசாமியார், அந்நாளில் 'நடமாடும் சுவடிச் சாலை' என்றும், 'பல்கலைக் குரிசில்' என்றும், 'வாழும் கம்பர்' என்றும் பாராட்டப்பட்ட பெரும்புலவர் திரிசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரனாரிடமும், ஐந்திலக்கணம் வல்ல பெரும் புலவர் உறையூர் முத்துவீர உபாத்தியாயரிடமும் கற்றுத் தெளிந்த தேர்ச்சியார்.

கற்ற தேர்ச்சி இத்தகையதானால் கற்பித்த தேர்ச்சி இதனையும் வெல்ல வல்லதாம். நாடக இலக்கியத் தந்தை என்று பாராட்டப்படும் மனோன்மனீயம் பெ. சுந்தரனார்க்கும், நாகூர்ப் பெரும் பாவலர் வா. குலாம் காதிரு நாவலர் அவர்களுக்கும் கற்பித்தவர் இவர் என்னின் இக் "கடை வணிகர் தமிழின் தலைவணிகர்" என்பதற்கு ஐயமுண்டோ?

இளந்தைக் கல்விப் பொழுதிலேயே நாராயணசாமி யாரின் புலமைப் புகழைக் கேள்வியுற்றிருந்த மறைமலையார் அவரை அடுத்துக் கற்றார்.

கலை ஞாயிறு :

பதினான்காம் அகவை தொட்டே பள்ளிக் கல்வி நின்றமையாலும், ஆரிரியரும் வணிகத் தொழிலொடு கற்பிப்பவராகவும் இருந்தமையாலும், அடிகளார் பெரும் பொழுதைத் தனியே கற்றலிலும் செலவிட்டார். ஐயப் பாடுகள் உற்றபோது ஆசான் துணை நாடும் அளவு போதுமானதாக இருந்தமையால் அடிகளார் உம் பதினைந்தாம் அகவை தொட்டு இருபத்தோராம் அகவைக்குள் கற்றுக்கொண்ட ஆறாண்டுக் கல்வி அவரைக் 'கலை ஞாயிறு' என விளங்கச் செய்தது. அவர் அவ்வகவையிற் பெற்ற கல்வியைத் தாம் இயற்றிய திருவொற்றியூர் முருகர், மும்மணிக்கோவை முகப்பில் குறிப்பிடுகிறார் :

“எமது பதினைந்தாம் ஆண்டில் முறைப்படி துவங்கிய தமிழ்ப் பயிற்சியானது எமது இருபத்தோராம் ஆண்டிற்குள் தொல்காப்பியம், திருக்குறள், சிற்றம்பலக் கோவையார் என்னும் மூன்று நூல்களையும் முழுதும் நெட்டுருச் செய்து முடித்தோம்.

“கலித்தொகை, பத்துப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம், நாலடி முதலிய நூல்களிற் பெரும் பகுதிகள் அங்ஙனமே நெட்டுருச் செய்து முடிக்கப்பட்டன.

சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார் என்னும் நூல்கள் இரண்டும் முழுமையும் நெட்டுருச் செய்து முடிக்கப்பட்டன. இவையேயன்றி நன்னூல் விருத்தி, இறையனார் அகப்பொருள் உரை, தண்டியலங்காரம் முதலான நூல்களும் முன்னமே முழுமையும் நெட்டுருச் செய்து முடிக்கப்பட்டனவாகும்.

“கல்லாடம், சீவகசிந்தாமணி, பெரியபுராணம் என்னும் நூல்களின் சொற்களை பொருட்சுவைகளில் பெரிதும் மூழ்கியிருந்தும் அவற்றிலிருந்தெடுத்துப் பாடஞ் செய்த செய்யுட்கள் மிகுதியாய் இல்லை. என்றாலும், அவற்றின் சொற்பொருள் நயங்கள் எமதுள்ளத்தில் வேரூன்றி நின்றன. இங்ஙனமாக விழுமிய தமிழ்ப்பழ நூல்களில் எமது கருத்து ஈர்ப்புண்டு நின்று பயின்ற பயிற்சியினாலேயே செய்யுளும் உரையும் தனிச் செந்தமிழ் நடையில் எழுதும் திறம் எமது இளமைப்பருவத்திலேயே எமக்கு வாய்ப்பதாயிற்று” என்பதாம் அது.

அடிகளார்க்கு இருபத்தோராம் அகவை என்பது 1897 ஆம் ஆண்டாகும். அக்காலத்திற்குள் தொல்காப்பியம் (1847, 1868, 1885), சிலப்பதிகாரம் (1880), சிந்தாமணி (1887), கலித்தொகை (1887), பத்துப்பாட்டு (1889), மணிமகலை (1891) என்பவை அச்சில் வெளிவந்திருந்தன. புறநானூறும் (1894) வெளிவந்தது. இவை பழந்தமிழ் நூல்கள். திருக்குறள் மூலம் 1812 ஆம் ஆண்டே வெளிவந்தது. உரைப்பதிப்பு 1830 இல் சரவணப் பெருமாள் கவிராயராலும், 1861இல் ஆறுமுக நாவலராலும் வெளியிடப்பட்டன. அடிகளார் குறிப்பிடும் கல்வி நிலையையும், அக்காலத்தில் அச்சில் வெளிவந்த இந்நூல் தொகுதிகளையும் ஒப்பிட்டு நோக்கினால், அச்சில் வெளிவந்த நூல்களையெல்லாம் அடிகளார் திறமாகக் கற்றுத் தெளிந்தார் என்பது புலப்படும். ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, நற்றிணை, குறுந்தொகை, பரிபாடல் என்பன 1903 முதல் 1918 வரை வெளிவந்தன ஆகலின் தம் இளந்தைக் கல்வியில் இவற்றைச் சுட்டினார் அல்லர் அடிகளார். இவையும் பிறவும் பின்னே கற்றவையாம்.

மதுரை நாயகம் :

ஆசிரியர் நாராயண சாமியாரின் மாணவர்களுள் ஒருவர் மதுரை நாயகம் என்பார். அவர் ஒரு சாலை மாணவர் ஆதலின், மறைமலையார்க்குப் பேரன்பராக

விளங்கினார். அவர் திரிசிரபுரம் பெரும்புலவர் மீனாட்சி சுந்தரரின் உறவினர். திருச்சியைச் சேர்ந்த அவர் நாகப்பட்டினத்தின் ஒரு பகுதியான வெளிப்பாளையத்தில் இருந்தார்; மறிப்பர் (அமீனா) என்னும் வேலைபார்த்தார். அகவையால் தந்தையனையார்! அடிகளார் அவரைத் தந்தை யுரிமையராய்க் கொண்டு பழகினார். அவர் அடிகள் கல்விக்கு, ஆக்கமும், ஊக்கமும் ஊட்டி வளர்த்தார்.

வெளிப்பாளையத்தில் திருமாலிய (வைணவ)ப் பேரவை ஒன்று இருந்தது. அவ்வவையில் சொற்பெருக்காற்றிய ஒருவர் மாலியப் பெருமையுரைக்கும் அளவில் நில்லாமல், சிவனியப் பழியும் உரைத்தார். இதனைக் கேட்ட சிவனியப் பெரும்பற்றாளராம் மதுரை நாயகர் அப்பொழிவை மறுத்துரைக்க அவாவினார்.

சோமசுந்தர நாயகர் :

அந்நாளில் சோமசுந்தர நாயகர் ஈன்பார் ஒருவர் சென்னையில் இருந்தார். அவர்தம் சைவ வீறும், பிற சமயக்கொள்கைகளைச் சூறைக்காற்றில் பறக்கும் சருகெனச் சுழற்றியடிக்கும் திறமும் அறிந்து சேதுநாட்டு வேந்தர், 'சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்' என விருது தந்து விழா எடுத்துப் போற்றினார். அதனால் சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம் சோமசுந்தர நாயகர் எனச் சமய உலகில் பேரூலா வந்து பெரும்புகழ் கொண்டு விளங்கினார். அச்சோம சுந்தரரை மதுரைநாயகம் நாகைக்கு அழைத்துச் சிவனியப் பழியைத் துடைத்துக் கொள்ள விரும்பினார். அவ்வாறு மறுப்புக்காக அழைக்கப்பட்ட சோமசுந்தரர் மறுபடி மறுபடி நாகைக்கு வந்து பொழிந்து சிவப்பயிரை வளர்ப்பாரானார். இது, மறைமலையார்க்குக் காலத்தால் வாய்த்த மழையெனக் கவின் செய்தது. இலக்கிய இலக்கணத் தேர்ச்சி மிக்க அடிகளைச் சிவனியப் பெருந்தேர்ச்சியராகச் செய்தது இப்பொழிவாகும். அன்றியும் அவரை எழுத்துத் துறையில் புகுவித்த பேறும் அதற்கு உண்டு.

முருகவேள்:

சோமசுந்தர நாயகர் செய்த பொழிவைப் பசித்தவர்க்கு வாய்த்த பல்சுவையுணவென்ன, மறைமலையார் தவறாமல் கேட்டு வந்தார். அதனாற் சிவநெறிச் சீர்மை அவருள்ளத்தில் ஆழப்பதிந்தது. இந்நிலையில் நாயகர் கூறிய ஒரு கருத்தை மறுத்து அந்நாளில் வெளிவந்த 'சச்சனப் பத்திரிகா' என்னும் கிழமைத்தாளில் ஒருவர் கட்டுரை வரைந்தார். அதனைப் படித்த மறைமலையார் மறுப்புக் கட்டுரையாளர் கொண்ட மயக்கவுணர்வையும், அவர் மறுப்புக் கட்டுரையில் அமைந்த வழக்களையும், நாயகர் கருத்தின் நயத்தையும் உரைத்து 'நாகை-நீலலோசனி' என்னும் இதழில் 'முருகவேள்' என்னும் புனைபெயரில் மறுப்புக்கு மறுப்பு வெளியிட்டார்.

நீலலோசனிக் கட்டுரையை நாயகர் படித்தார்; கட்டுரையின் நடையும் ஓட்டமும் கருத்துமாட்சியும் அவரை வயப்படுத்தின. அவர் வியப்புற்று அக்கட்டுரையாளரை அறிய அவாவினார். தம் கருத்தை மறுக்கத் துணிந்தாரைத் தாம் அறியாமலே மறுத்து நிலைநாட்டியவர் ஒருவர் உள்ளார் என்றால் அவரை அறிய அவாவுண்டாதல் இயற்கைதானே! அதனால், மதுரை நாயகத்திற்கு நாயகர் எழுதினார். அதற்கு விளக்கம் வரைந்தார் நாயகம். அதனால் வேதாசலம் (மறைமலை) என்னும் வளர்பயிரின் பெயர் நாயக முகிலின் நெஞ்சில் பதிவதாயிற்று! பதிவுற்ற சூழல் இது.

மீண்டும் ஒருகால் நாகைப்பொழிவுக்கு வந்த நாயகர் மறைமலையைக் காண விரும்பினார். மதுரை நாயகர் மறைமலையை நாயகர்க்கு அறிமுகப்படுத்தினார்!

அறிமுகம் வியப்பாயிற்று! திகைப்பாயிற்று! விம்மிதழும் ஆயிற்று! கட்டுரையின் ஆழமென்ன! விரிவென்ன! அதனை எழுதியவர் முதுவர் அல்லாத இவ்விளைஞரோ! 'நரைமுடியாமலே சொல்லால் முறை செய்த கரிகால்

வளவனின்' மறுவடிவம்தான் இவ்விளைஞரோ என எண்ணினார். தாம் போற்றி வணங்கும் மெய்கண்டாரும், ஞானசம்பந்தரும், குமரருபரரும் இப்படித்தான் இளந்தையில் இருந்திருப்பரோ என உள்ளுள் வியந்தார்! வினாக்கள் சிலவற்றை எழுப்பி அவர்தம் புலமை நலம் அறிந்துகொள்ளத் தலைப்பட்ட நிலையில், மறைமலை உடனுக்குடன் வழங்கிய மறுமொழிகள் அவர்தம் கல்விப் பரப்பைக் காட்டுதலால் இவ்விளைஞர் புலமைத்திறம் இந்நாட்டுக்குப் பயன்படுதற்கு வழிகாணுதல் வேண்டும் என்னும் ஓர் எண்ணம் உண்டாயிற்று! அதனால், "உன்னை விரைவிலே சென்னைக்கு வருவிப்போம். நீ அந்தப் பக்கங்களில் இருப்பதே நல்லது" என்று கூறினார் நாயகர்.

இயற்றமிழ் வல்ல நாராயணசாமியார் அடிகளுக்கு ஓராசிரியர்!

சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம் சோமசுந்தர நாயகர் மற்றும் ஓராசிரியர்! நுண்மாண் நுழைபுல மறைமலையார்க்குக் கூடி வரும் காலம் தேடிநின்ற வாய்ப்புகள் இவை!

கட்டுரை வன்மை :

மறைமலையார் பள்ளியில் பயின்றுவந்த காலத்திலேயே ஒரு பெரும் வேட்கை கொண்டார். தாம் பயின்ற கிறித்தவப் பள்ளியில் வகுப்பிலும் வெளியிலும் திருக்கோயிலிலுமாக நடாத்தப்பெற்று வந்த கிறித்தவமதக் கருத்துரைகள், வெளியீடுகள் கூட்டங்கள் ஆகியவற்றை உற்று நோக்கினார். அவ்வழிகளில் தாமும் தொண்டு செய்தல் வேண்டுமென உட்கொண்டார். அதனால் தம் மொத்த பள்ளி மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, 'இந்து மதாபிமான சங்கம்' என ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். அதன் வழியாக மாணவர்களுக்குச் சமய அறிவும், மொழியறிவும், உரையாற்றும் திறமும் உண்டாக வழி

கண்டார். ஒருவர் எதிர்காலம் எப்படி எப்படியெல்லாம் அமையும் என்பதற்கு முன்னோட்டம் போன்ற செய்தி களுள் ஒன்று ஈது; மற்றொன்று அவ்விளமைப் பருவத்திலேயே மறுப்புக் கட்டுரை எழுதிய அளவுடன் நில்லாமல் பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதி, காரைக்காலில் இருந்து வெளிவந்த திராவிட மந்திரி என்னும் கிழமைத்தாளிலும், நாகை நீலலோசனி என்னும் கிழமைத் தாளிலும் வெளியிட்டுக் கட்டுரை வன்மையர் என்னும் பாராட்டுக்கு உரியவராக விளங்கினார். இனிக் கல்வி மணம் பரப்பிய மறைமலையாரின், காதல் மணம் குறித்துக் காண்போம்.

4. மணமலர்

உடல், உளம் :

மறைமலையார் திருமுகம், தாமரை மலர் அன்னது ; உடல் பொன்னிறம் ; உயரம் 5³/₄ அடி ; திரண்டதாள் -தோள் ; குயில் குரல் ! பெண்மையில் பிறங்கும் பண்புகள் ! அவர்தம் வாழ்வியலை அவர்தம் அருமை மைந்தர் மறை திருநாவுக்கரசு வடித்தெடுத்து வழங்குகின்றார் :

“அடிகளின் ஒன்றுவிட்ட மாமன் மகள் சவுந்தரவல்லி. அவர் நிறம் கறுப்பு ; பண்போ கரும்பு ; பொருந்திய உருவம் ; அடிகளுக்கு மூன்று ஆண்டுகள் இளையவர், சிறு பருவமுதல் அடிகளும் சவுந்திரமும் அன்பு நிறைந்தவர்களாய் ஆடிப்பாடி வளர்ந்தனர். ஆண்டு வளர வளர அவர்களை அறியாமலே அவர்களுக்குள் காதல் வளர்ந்து வந்தது. சவுந்திரத்திற்கு அகவை 13, அடிகளுக்கு அகவை 16.

“சின்னம்மையார் தம் தனிமகனார்க்குக் கடிமணம் செய்ய நினைத்தார். பெற்றோர் சிலர் தம் சிவந்த அழகான நங்கைமாரை அடிகளுக்கு மணமுடிக்க முன் வந்தனர். அவர்களில் ஒருத்தியைத் தம் மகனுக்கு மணமுடிக்க அன்னையார் முயன்றார். அடிகள் காதலில் முனைந்து நின்று தம் அன்னையின் இசைவைப்பெற்றார். அவ்வளவில் சவுந்திரம் காதல் வென்றது. திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.”

தமிழ்க் காதல் :

மறைமலை சவுந்திரம் காதல் வெளிப்படு முன்னர், சின்னம்மையார் தம் குடும்பநிலை கருதித் திருமண முயற்சியில் ஊன்றினார். அடிகள் திருமண முயற்சியைத்

தடுத்தார் ; திருமணம் செய்துகொள்ள முடியாதெனவும் மறுத்தார் ; சின்னம்மையார் பல்கால் மன்றாடினார் ; அதன்பின் தாம் வேண்டும் தமிழ் நூல்களை வாங்கித் தருவதாக இருந்தால் திருமணத்திற்கு இசைவதாகக் கூறினார். அம்மையார் நூல்கள் வாங்கித்தர ஒப்பினார் ; தமிழ் நூல் பெரும் பட்டியல் ஒன்றை வழங்கினார் மறைமலை. அப்பட்டியலில் கண்ட நூல்களை வாங்க அந்நாளில் முந்நூறு உருபா ஆயிற்றாம் ! அதனை வாங்கித் தந்த பின்னரே தம் வாக்குப்படி திருமணத்திற்கு இசைந்தாராம் ! மறைமலையின் தனிக்காதல் பெரிதா ? தமிழ்க் காதல் பெரிதா ? ஒன்றை ஒன்று விஞ்சுவதா ? என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய செய்தி இது.

சிந்தாமணி :

பதினாறாம் அகவையில் திருமணம் கொண்ட மறைமலை பதினெட்டாம் அகவையில் சிந்தாமணி என்னும் மகவுக்குத் தந்தையானார் ! சிவநெறிச் செம்மல் மறைமலை ! சைவசித்தாந்த சண்டமாருதத்தின் மாணவர் மறைமலை ! தம் அருமை மகவுக்கு இட்டபெயர் 'சிந்தாமணி' ! ஆம் ! சிந்தாமணியில் மறைமலையார் தோய்ந்த தோய்வின் வெளிப்பாடு இது ! "இலக்கியம் சமயம் கடந்தது" என்பதை மெய்ப்பிக்கும் சான்றுகளுள் ஈதொன்று ! வீரசைவத் தோன்றல் சிவப்பிரகாச அடிகளார் தாம் இயற்றிய வெங்கைக் கோவையில்,

“மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்வைநீ
கொந்தார் குழல்மணி மேகலை நூனுட்பம் கொள்வ
தெங்ஙன்
சிந்தா மணியும் திருக்கோ வையுமெழு திக் கொளினும்
நந்தா உரையை யெழுதலெவ் வாறு நவீன்றருளே”

எனப் பாடியுள்ள நயம், இலக்கியம் சமயங்கடந்த பார்வைக் குரியது என்பதை நன்கு விளக்கும்.

“அரிசி ஆழாக்கு என்றாலும் அடுப்புக்கல் முன்று” என்பது பழமொழி. மறைமலை ஒரே பிள்ளை; அக்குடும்பத்திற்கு முன்னிருப்பு அன்னையார் மட்டுமே! பின்வரவு துணையும் மகவும். இருப்பினும் வருவாய் வேண்டுமே! “குந்தித் தின்னின் குன்றும் மாளும்” என்பது பழமொழியன்றோ!

பேரா. சுந்தரனார் :

நாராயணசாமியாரிடம் பரிசுற்ற மாணவருள் ஒருவர் பேராசிரியர் சுந்தரனார் என்பதை முன்னரே அறிவோம்! அவர் இயற்றிய மனோன்மணியத்தைக் கற்ற மறைமலையார், அந்நூல் நயத்தில் தோய்ந்து நூலாசிரியரைக் காண விரும்பினார்.

பேராசிரியர் சுந்தரனார் திருவனந்தபுரம் அரசர் கல்லூரியில் மெய்ப்பொருளியல் பேராசிரியராக விளங்கினார். அவர்க்கு, மனோன்மணிய நயம் பற்றியும், தம் ஆசிரியர் பற்றியும், தம்மைப் பற்றியும் செய்திகள் அடங்கிய அகவற்பா ஒன்று எழுதினார். அச் ‘சீட்டுச் செய்யு’ளைக் கண்ட பேராசிரியர் மகிழ்ந்தார். தம் ஆசிரியரையும் சீட்டுச் செய்யுள் விடுத்த மறைமலையாரையும் காண விரும்பியவராய்த் திருவனந்தை வருமாறு வேண்டினார். மேலாள் மாணவர் விருப்பை நிறைவேற்றவும் இந்நாள் மாணவர் நலத்தைக் கருதியும் நாராயணசாமியார் தம் மாணவருடன் திருவனந்தபுரம் சென்றார். 1895 ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்கள் கடைசிக் கிழமையில் ஒருநாள் இது நிகழ்ந்தது. இச்சந்திப்பைப் பற்றி அடிகளார் எழுதியுள்ளதாக அவர் திருமகனார் மறை திருநாவுக்கரசு குறிப்பது :

“அகவற்பாவில் எழுதிய கடிதத்தைக் கண்டு இவரை ஆண்டில் முதியவராகக் கருதியிருந்த சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள், இவர் மிக இளைஞராய் இருத்தலை நேரில் கண்ட அளவானே பெரிதும் வியப்புற்றுத், தாம் முன்

எண்ணியதனை மொழிந்தார். ஒருகிழமை வரையில் இவர்களின் பிள்ளையவர்களோடு அளவளாவி இருக்கையில் இவர்களின் தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை முதலான பழைய சங்கத் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி முதலிய காப்பியங்களிலும் வல்லுநராய் இருத்தலை ஆராய்ந்து பார்த்து “இத்துணைச் சிறுபொழுதிலேயே இத்துணை உயர்ந்த நூல்களை இவர் இவ்வாறு பயின்று தெளிந்தமை அரிதரிது எனப்புகன்று அங்ஙனம் தாம் பாராட்டியதற்கு அடையாளமாக ஒரு நற்சான்றிதழ் எழுதித் தந்தனர்” என்பது.

திருவனந்தபுரத்தில் வேலை :

அடுத்த ஆண்டிலும் (1896) சுந்தரனார் அஞ்சல் எழுதி அடிகளைத் திருவனந்தபுரத்திற்கு அழைத்தார். அந்நகரில் மாரகதாண்டன் தம்பி என்பவரால் நடாத்தப்பட்ட ஆங்கிலப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக அடிகளை அமரச் செய்தார்.

பள்ளியில் படித்த காலத்திலேயே, வெளிக்கல்வி கற்றவர் அல்லரோ அடிகள்! அவர் பள்ளிப் பணியொடும் அமைவாரா? அந்நகரில் சிறந்து விளங்கிய சைவ சிந்தாந்தச் சபைகளில் தொடர்பு கொண்டு இடை இடையே சொற்பொழிவாற்றினார். பேராசிரியர் சுந்தரனார் பணியாற்றிய அரசர் கல்லூரியில் 12-9-86 ஆம் நாள் ‘நாடகத் தமிழ்’ என்னும் பொருளில் அரியதொரு பொழிவு செய்தார். இவ்வாறு இரண்டரைத் திங்கள் திருவனந்தபுரத்தில் பணியாற்றினார் அடிகளார். அவ்வூர்ப் பருவநிலை அடிகள் உடல் நிலைக்கு ஏற்று வாராமையால் தம் பணியை விடுத்து நாகைக்கே திரும்பினார்.

துகளறுபோத உரை :

அடிகளார் நாகைக்குத் திரும்பியது அறிந்த சோம சுந்தரநாயகர் சீர்காழிச்சிறறம்பல நாடிகள் அருளிச் செய்த ‘துகளறு போதம்’ என்னும் நூலை விடுத்து, அதற்கு உரை

வரையுமாறு கட்டளையிட்டார். அந்நூலின் நூறு பாடல் களுக்கும் சீரிய உரையெழுதி நாயகர்க்கு அனுப்பினார் அடிகளார். அவ்வூரையின் நடைநயம், பொருட் சிறப்பு ஆகியவற்றைக் கண்ட நாயகர் ‘‘மாதவச் சிவஞான முனிவர் உரையொடும் ஈதொப்பது’’ எனப் பாராட்டி, அந்நூலைத் தம் செலவில் தாமே வெளியிட்டார்.

முதற்குறள் வாத நிராகரணம் :

அந்நாளில் சென்னையில் வாழ்ந்த ஒருவர் திருக்குறள் முதற்குறளுக்கு ‘மாயாவாதக் கொள்கை’யின்படி, ‘முதற்குறள் வாதம்’ என்பதொரு நூலை இயற்றி வெளியிட்டார். அதனை மறுக்க வெண்ணிய நாயகர் மறைமலையாரை எழுதத் தூண்டினார். அதன்படி, ‘முதற்குறள் வாத நிராகரணம்’ என்பதொரு நூலை அடிகளார் இயற்றினார்.

உண்மை விளக்கம் :

நாயகரிடம் கொண்முடிபு (சித்தாந்த)ப் பாடம் கேட்ட வருள் ஒருவர் நல்லசாமிப்பிள்ளை என்பார். அவர் சிவஞான போதநூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டவர். அவர் சித்தூரில் மாவட்ட உரிமை மன்ற நடுவராகப் பணி செய்து வந்தார். அவர்க்குச் சிவனியக் கொள்கைகளைத் தமிழ் ஆங்கிலம் என்னும் இருமொழிகளின் வழியாகவும் பரப்புதல் வேண்டும் என்னும் பெருவேட்கை இருந்தது. அதனால், ‘சித்தாந்த தீபிகை அல்லது உண்மை விளக்கம்’ என்னும் மாதிகை (திங்களிதழ்) தொடங்கினார். அவ் விதழைத் தம்மொடும் இருந்து நடாத்தத் தக்க புலமைச் செல்வர் ஒருவரை வேண்டி நின்றார். நல்லசாமி யாரையும் மறைமலையாரையும் தம் மாணவராகக் கொண்டு இருந்த சோமசுந்தர நாயகர், இருவர்க்கும் இணைப்புப்

பாலமாக விளங்கினார். 'சித்தாந்த தீபிகை'யின் தமிழ்ப் பதிப்புக்கு மறைமலையடிகள் ஆசிரியராய் முதல் இதழ் 1897 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 21ஆம் நாள் வெளி வந்தது. அதன் முதல் ஐந்து இதழ்கள் அளவுக்கே அடிகள் ஆசிரியராக விளங்கினார். அதில் திருமந்திரம், சிவஞான சித்தியார், தாயுமானவர் பாடல், குறிஞ்சிப் பாட்டு, ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு என்பன வெல்லாம் தொடர்கட்டுரைகளாக வெளிப்படடன. காதல் மணமும் கலைமணமுமாம் இம் 'மணமலர்', 'பூஞ்சோலை'ப் பரப்பாகிப் பொலிதலைக் காண்போம்.

5. பூஞ்சோலை

கிறித்துவக் கல்லூரி :

உண்மை விளக்க ஆசிரியராக இருந்த அடிகள் ஒரு நாள் செய்தித் தாளில், சென்னை, கிறித்தவக்கல்லூரிக்குத் தமிழாசிரியர் ஒருவர் வேண்டியிருக்கும் விளம்பரம் கண்டார். நாயகர் அதற்கு வேண்டுகை விடுக்கத் தூண்டினார். அக்கல்லூரியின் முதல்வர் பெரும்புகழ் வாய்ந்தவர், புலமையாளர்களால் பாடுபுகழ் பெற்றவர்; மாணவர் ஆசிரியர் அரசினர் பெற்றோர் ஆகிய அனைவரின் ஒரு மித்த புகழுக்கும் உரிமை பூண்டவர்; ஸ்காலர்ஷிப் மில்லர் என்பார் அவர்; அக்கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கியவர் பரிஷ்மால் கலைஞர் எனப்படும் சூரிய நாராயண சாத்திரியார்! விரிந்த நோக்கும் பரந்த கல்வியும் சிறந்த பாவன்மையும் உயர்ந்த பல்துறையறிவும் ஒருங்கே கொண்ட ஏந்தல் அவர். அக்கல்லூரியின் ஒரே ஓர் ஆசிரியப் பணிக்கு விண்ணப்பம் விடுத்தவர் அறுபதின் மராம்! அவருள் நனி இளைஞர் நம் அடிகளாராம்! அவர் புலமையே அனைவர் புலமையிலும் விஞ்சி நின்றதாம். எழுத்துத் தேர்விலே முதன்மை பெற்ற 'மலை'யை 'பரிதி' நேர்முகம் காண நேர்ந்ததாம்; எப்படி?

பரிதியும் மலையும் :

“தொல்காப்பிய இலக்கணத்தில் இருந்து எளிதில் விடையிறுக்க ஒண்ணாக் கேள்விகள் மூன்றினைக்கேட்டார். அடிகள் எளிதாக விடையளித்தார். சாத்திரியார் அடிகளின் இத்திறங்கண்டு அவரை அளவின்றிப் பாராட்டினார்!

“இளமை மிடுக்கும், புலமைத்துடுக்கும் உடைய அடிகள், ‘இவரென்ன நம்மை ஆராய்வது’ என்று ஆணவங் கொண்டவராய் அவரை நோக்கி ‘யான் கேட்கும்

மூன்று வினாக்களுக்குத் தாங்கள் விடையிறுக்க வேண்டும்' என்றார். அவ்வாறே கேட்டார்.

“சாத்திரியார் நீடு நினைந்து இறுதியில் அடிகளை நோக்கி, ‘நீரே இம்முன்றிற்கும் விடையளிப்பீர்’ என்றார். அடிகள் அவ்வாறே செய்தார். அவையும் தொல்காப்பியம் பற்றிய நுணுக்கமான ஆய்வுக்கேள்விகளாகும். அடிகளின் ஆழ்ந்த புலமை கண்டு சாத்திரியார் வியந்தார்; பலவாறு பாராட்டினார்.

“தம்மைக் கேள்வி கேட்டவர் என்று கருதாது’ வெறாது- சாத்திரியார் அடிகள்பால் பேரன்பு கொண்டார். மில்லரிடம் அடிகளை அழைத்துச் சென்று அவர்தம் ஆழ்ந்த அரும்புலமை கூரறிவு முதலியவற்றை எடுத்துக் கூறி அவரையே தமிழாசிரியர் ஆக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். “புலன் அழுக்கற்ற அந்தணாளர்” ஆகிய சாத்திரியாரின் பெருந்தகை நினைதோறும் இனிமையாகின்றது. அடிகள் உருபா 25 சம்பளத்தில் மில்லரால் 9-3-1898இல் தமிழாசிரியர் ஆக்கப்பட்டார். “(ம. ம. அ. வரலாறு). ஆசிரியப் பணியேற்ற அடிகள் தம் குடும்பத்துடன் சென்னை வாழ்வை மேற்கொண்டார். அது நாயகர்க்குப் பெருமகிழ்வாயிற்று.

கிறித்தவக் கல்லூரி எனினும் அது, உயர்நிலைப் பள்ளியொடும் கூடியது. அடிகள் முதற்கண் உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகளே எடுக்க நேர்ந்தது. பின்னர் அவர்தம் திறமையை அறிந்துகொண்ட மில்லர் (கல்லூரி முதல்வர்) கல்லூரி வகுப்புகளுக்கு அடிகள் கற்பிக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்தார்.

மும்மணிக்கோவை:

அடிகளார் கிறித்தவக் கல்லூரியில் அமர்ந்த நான்கு திங்கள் அளவுக்குள் ஒரு கொடிய நோய்க்கு ஆட்பட்டார். அந்நாள் 27-6-1898. அந்நோயைத் தீர்த்தருளுமாறு திருவொற்றியூர் முருகனை வேண்டிக் கொண்டார். நோய்

தீர்ந்தது. அம்மகிழ்வால் ஒரு நூல் ஆக்கினார். அது, 'திருவொற்றி முருகர் மும்மணிக் கோவை' என்பது. அது பாடி முடிக்கப்பட்டநாள் 28-9-1900.

முனிமொழிப் பிரகாசிகை :

அக்காலத்தில் ஈழத்து யாழ்ப்பாணத்தில் சபாபதி நாவலர் என்னும் பெயரிய பெரும்புலவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் உரைநடை வரைதலில் தனித்திறம் வாய்ந்தவர். அவர் வரைந்த நூல்களுள் ஒன்று 'திராவிடப் பிரகாசிகை' என்பது. அவர் நடத்திய மாதிகை (திங்களிதழ்) 'ஞானாமீர்தம்' என்பது. அதில் "தேவர் குறளும்" எனத் தொடங்கும் பாடலில் வரும் "முனிமொழியும்-கோவை" என்பதைத் திருக்கோவை எனப் பொருள் கண்டார். அக்கருத்தை ஒப்பாத சோமசுந்தர நாயகர் "முனிமொழி, வேதாந்த சூத்திரமே" என்பதை வற்புறுத்தி 'முனிமொழிப் பிரகாசிகை' என்னும் நூலை வரையுமாறு அடிகளைத் தூண்டினார்.

ஆசிரியர் உரையேற்ற அடிகள், அவ்வாறே செய்தார். அந்நூலைத் தாம் படுத்த படுக்கையில் நோயாய்க் கிடந்த சபாபதி நாவலர் படிக்கக் கேட்டு, தமக்குப் பின்னும் தமிழ் உரைநடை வரையவல்லார் ஒருவர் உள்ளார் என்று பூரிப்படைந்து வாழ்த்தினார். தம் கருத்தை மறுத்துரைத்தார் என்னும் கைப்பு இல்லாமல் கன்னித்தமிழ் நடையைப் பாராட்டியமை நாவலர் சால்புக்கும் அடிகளார் உரைநடைத் திறத்திற்கும் ஒரொத்த சான்றுகளாம்.

நாவலர் உடல்நலம் பெற்று 19-4-1900 இல் அடிகளார் இல்லத்திற்கு வந்தார். "சபாபதி நாவலர் என் எளிய குடிசைக்கு வந்தார். அறச்செயல்களுக்கு இயன்றன செய்வேன் என்றேன்" என்று தம் நாட்குறிப்பில் அடிகளார் இதனைப் பொறித்துள்ளார். 3-12-1901 இல் "சபாபதி நாவலர் என் நூலைப் பாராட்டிக் கடிதம் எழுதினார்" என்றும் குறித்துள்ளார்.

சமயநூற்கல்வி :

பாடம் பயிற்றிய அடிகளார், பாடம் பயிலவும் விரும்பினார். அவர் என்றும், 'ஓதுவது ஒழி'யாதவர்; பயிலும் காலம் தொட்டே பழகிப்போன நடைமுறை. தமிழ் இலக்கண இலக்கியக் கரைகண்ட அடிகள் சிவனிய நூல்களையும் ஆழ்ந்து கற்றிருந்தார். எனினும், குருவர் ஒருவர் வழியே மெய்ப்பொருள் நூல்களைக் கற்பதே முறைமை எனக் கருதினார். கருது குருவர் ஒருவர் முன்னமே கருத்துள் இடம்பெற்றிருந்தாரே! சோமசுந்தர நாயகர் அல்லரோ அவர்! அவர்தாமே, சென்னைக்கு அழைத்துத் தம்பால் இருக்கவும் அமைத்துக்கொண்டவர். ஆதலால், அவரை அணுகித் தம் விருப்பை உரைத்தார். "அப்பன், உனக்கு ஓர் ஆசிரியர் கற்பிக்க வேண்டிய நிலை இல்லையே; நீ நன்கு கற்றுள்ளாயே" என்று நாயகர் கூறினார். "மெய்ப்பொருட் கல்வி சிறக்க மேதக்க குருவர் வேண்டும்" என்னும் மரபு நெறிகூறி, நாயகரை இசைவித்தார் அடிகளார். அவ்வகையில் சைவசித்தாந்த நுணுக்கங்கள் பலவற்றை அடிகள் அவரிடம் அறிந்து கொண்டார்.

அறிவுத் துணையாக மட்டுமல்லாமல் நாயகர் குடும்பப் பிணைப்பமைந்த தந்தையார் போலவும் அமைந்தார். அவர்தம் துணைவியார் தம் மகவாகவே அடிகளைப் புரந்தார். நாயகரும் அடிகளும் ஓரிரு நாள் கள் காணாவிடினும் தாங்க ஒண்ணாராய் 'நான் முந்தி நீ முந்தி' என இல்லந்தேடிவந்து விருந்து உண்டு விரும்புவ பேசிச் சென்றனர். கூட்டங்களுக்கும் கோயில் களுக்கும் இணைந்தே செல்வதுடன் இணைந்து பொழிவும் ஆற்றினார். நாயகரும் அடிகளும் உருவும் நிழலுமென இயைந்த இந்நிலை நெடிது செல்ல வாய்க்கவில்லை.

நாயகர் மறைவு :

நாயகர் 22-2-1901 இல் இயற்கை எய்தினார். தாயாய்-தந்தையாய்-தனிப்பேராசிரியராய்-தாழா நண்பாய்-

தாங்குதலாய் இருந்த நாயகர் பிரிவு அடிகளாரை அசைத்தது; உலுக்கியது; உருக்கியது. ஊனும் உளமும் உணர்வும் நெகிழ அழுது தேம்பினார் அடிகள். அழுகை பாட்டாகியது; உணர்வாளர் அழுகையும் அரற்றும் அவலமும் பாட்டாதல் புதுவன அல்லவே! பண்டு தொட்டு வரும் 'கையறு நிலை'யும் 'இரவக'லும் இவைதாமே! அடிகளார் அழுங்கல் 'சோமசுந்தரக் காஞ்சி' ஆயது.

சோமசுந்தரக் காஞ்சி :

காஞ்சியாவது நிலையாமை. நில்லாத்தன்மை அமைந்த உலகியலைச் சொல்லும் திறத்தால் சொல்லி, நிலைபெறு செயலைச் செய்யத் தூண்டுவது காஞ்சியின் உட்கிடை! நாயகர் மறைந்த பதினாறாம் நாள் 'நீத்தார் கடன்' நிகழ்ந்தது. அவர்தம் இல்லில் அறிஞர் பெருமக்கள் ஆற்றொணராத் துயரால் கூடிய அவையில் 'காஞ்சி' பாடப்பட்டது. அடிகள் வாய் சொன்மழை பொழிய, கண், கண்மழை பொழிந்தது; அவையும், கண்மழை பொழிய அவலப் பெருக்காயது! 'சார்ந்ததன் வண்ணமாதல்' என்னும் சிவனியக் கொள்கை சீருற விளக்கமாகிய நிகழ்ச்சியாயிற்று அது.

காஞ்சி, நூல் வடிவம் பெறவேண்டும் என அன்பரும் ஆர்வலரும் அவாவினர், நூலும் ஆயிற்று. "பழம் புலவர் பாவன்ன செறிவும் செப்பமும் இயற்கை நவீற்சியும் அமைந்தது காஞ்சி" எனப் பெரும் பெரும் புலவர்களும் பாராட்டினர் எனினும், புலமைக் காய்ச்சல் என்பது ஒன்று உண்டே! நல்லன விடுத்து அல்லனவே தேடி அதையே முன்வைத்து அலைக்கழிப்பார் என்றுதான் இலர்? அதனால் சோமசுந்தரக் காஞ்சியில் சொல்வழு, பொருள் வழு, இலக்கண வழு இன்ன இன்ன எனக் கூறுவார் கிளர்ந்தனர். அவற்றுக்கு அஞ்சி ஒடுங்குபரோ அடிகள்! 'முருகவேள்' பெயரால் இளந்தையிலேயே பெரும்புலவர்கள் கருத்துகளைப் பிழையென்றால் பிழையென்று வீறிநின்ற 'நக்கீரர்' அல்லரோ அவர். அதனால் அழுக்காற்றால்

சுட்டிக்காட்டிய புலவர் கூற்றுகளையெல்லாம், குறையில்
கூழலும் சருகெனச் சுழற்றி எறிந்து 'சோமசுந்தரக்
காஞ்சியாககம்' என்னும் பெயரியதொரு நூலை வரைந்தார்.
எதிர்ப்பு அமைந்தது; அடங்கியது; அப்பொழுது அடிகளார்
அகவை 26; ஆண்டு 1902 ஆகும்.

அறிவுக்கடல் :

அதே 1902 இல் 'ஞானசாகரம்' என்னும் மாதிகையை
அடிகளார் தொடங்கினார். அடிகளார் தனித்தமிழ்
உணர்வு கொண்ட பின்னர் அது 'அறிவுக்கடல்' ஆயிற்று.

பெயர் ஞானசாகரம் என வைக்கப்பட்டாலும்,
அப்பொழுதே அடிகளார் தமிழ் வடமொழி வேறுபாட்டை
அறிந்தே இருந்தார் என்பதை அதன் முதல் இதழே
வெளிப்படுத்துகிறது. "தமிழ் வட மொழியினின்று
பிறந்ததா?" என்பதொரு கட்டுரையும், "தமிழ் மிகப்
பழையதொரு மொழி" என்பதொரு கட்டுரையும் அதில்
உள்ளன. சொல்லாய்வினும், தொல்காப்பிய ஆய்வினும்
அடிகளார் கொண்டிருந்த ஈடுபாடு 'தமிழ்ச்சொல்
உற்பத்தி', 'தொல்காப்பியப் பரிசீலனை', 'தொல்காப்பிய
முழுமுதன்மை' ஆகிய கட்டுரைகளால் விளங்கும்.
இவ்விதழ் வழியாக வெளிவந்த நூல்களில் பெரியதும்
அரியதும் ஆகியது "மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் காலமும்"
என்பதாகும்.

"நமக்குப்பின் நாம் நடத்திய சைவசித்தாந்த
விளக்கத்தை நீயே நடத்துக" என்று நாயகர், தம் இறுதி
நாளில் அடிகளாரிடம் கூறியிருந்தார். அதனை ஒப்பிய
அடிகளார் அப்பணியைக் கல்லூரி விடுமுறை நாள்களில்
எல்லாம் சிறப்பாகச் செய்தார்.

அருட்பா-மருட்பாப் போர் :

அந்நாளில் 'அருட்பா-மருட்பா'ப் போர் நிகழ்ந்தது.
"வள்ளலார் பாடிய பாக்கள் அருட்பாக்கள் அல்ல;

'மருட்பாக்களே' என்பது போரின் ஊடகம். ஒருபால் வள்ளலார் கூட்டம்; மற்றொருபால் ஆறுமுக நாவலர் கூட்டம். இக்கூட்டத்துள் வள்ளலார் வழிக் கூட்டம் மறைமலையடிகளை அரணாகப் பற்றியது. நாவலர் வழிக் கூட்டத்தின் நாயகராகப் பெரும்புலவர் கதிரைவேலர் விளங்கினார். அவர் அந்நாளில் சென்னை பெசுலிகல்லூரியில் தமிழ்ப்பணி புரிந்தார். அவர்தம் மாணவராக விளங்கியவர் திரு. வி. க.

அடிகளார்க்கும் கதிரைவேலர்க்கும் தனிப்பட்ட வெறுப்போ காழ்ப்போ உண்டோ? இல்லை! அடிகளார்தம் 1-8-1903 நாட்குறிப்பில், "கதிரைவேற்பிள்ளை என் வீடு வந்து எனக்குத் தங்கள் கல்லூரியில் வேலை வாங்கித் தரவேண்டும்" என்றார். நான் "உங்கள்பால் எனக்குச் சினமில்லை. அப்படியே செய்வேன் என்றேன்" என்று குறித்துள்ளமை அவர்கள் தனித்தொடர்பைக் குறிக்கும்! ஆனால், அருட்பாவைப் பற்றிய போரில் எதிர் எதிராக நின்றனர்!

வள்ளலார் பாடிய பாடல்கள் 'அருட்பாவா மருட்பாவா' என்பதை முடிவு செய்வதற்கு, ஒரு பொது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அடிகளார் அருட்பாவின் பக்கலிலும், கதிரைவேலர் மருட்பாவின் பக்கலிலும் முறையுரைக்க முடிவு செய்தனர். முறைமன்ற நடுவர் ஒருவரும், அறிஞர் பெருமக்களும் பொதுமக்களும் 20-9-1903ஆம் நாள் சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் கூடினர். அடிகளார், 'வள்ளலார் பாக்கள் அருட்பாக்களே' என முன்வைத்து இசைத்துப் பாடியும் கருத்துநலம் கொழிக்கப் பேசியும் அமர்ந்தார்.

கதிரைவேலர் கொண்டலென முழங்க வல்லார். எனினும் அப்பொழுது கொண்ட கருத்தை விடுத்து வள்ளலாரைப் பழிப்பதே குறியாகிப் பொழிந்தார். தலைவர் உரை அடிகளார் உரையைச் சார்ந்து நின்றது!

‘அருட்பாவே’ என்னும் கருத்தே, அவையில் பொலிந்தும் விளங்கிற்று!

ஆனால், மறுநாள் இதழில், கதிரைவேலர் ‘தம்பக்கமே வெற்றி’ என ஓர் அறிக்கை விடுத்தார். அதனால் மீண்டும் அதே மேடையில் அவரவர் கருத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டிப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வருமாறு இடைநின்றோர் ஏற்பாடு செய்தனர். அதன்படி 27-9-1903 ஆம் நாள் அவ் ஆய்வு நிகழ் அடிகளார் மட்டுமே வந்தார்; கதிரை வேலர் வந்திலர். அடிகளார் அருட்பாச் சிறப்பினை வந்தோர் மனங்கொள எடுத்துரைத்து ‘அருட்பாவே’ என உறுதிப்படுத்தினார். பின்னர் 18-10-1903இல் சென்னை வேணுகோபால் அரங்கில் ‘வழக்குரை காதை’ தொடர்வதாய் இருந்தது. அன்றும், அடிகள் மட்டுமே மேடைக்கு வந்தார்; பொழிந்தார். ‘அருட்பா வென்றது’ என அவை பெருமுழக்கம் செய்தது! அவ் எதிராட்டு முடிந்தது எனப் பெருமக்கள் முடிவு செய்தனர். ஆயினும் “அடைமழை விட்டும் செடிமழை விடவில்லை” என்பதுபோல், ஈராண்டுகள் கழித்தும் காஞ்சியிலும் திருச்சியிலும் கதிரைவேலர் மருட்பாக் கிளர்ச்சியைத் தூண்டினார். ஆங்கும் அடிகளார் முறையே 27-2-1905, 1-7-1905 ஆகிய நாள்களில் சென்று மறுப்புரை பகர்ந்தமை பின்வரலாறாகும்.

சைவசித்தாந்த சமாசம் .

சிவநெறிப் பரப்பலுக்கு ஓர் அமைப்பை உருவாக்க அடிகள் விரும்பினார். அவ்விருப்பம் 7—7—1905இல் திருப்பாதிரிப் புலியூர் ஞானியா ரடிகளின் முன்னர்ச் ‘சைவ சித்தாந்த சமாசம்’ என்னும் பெயரால் தோன்றியது. அடிகள், அதன் தலைமைச் செயலாளர். நாகை மதுரை நாயகம், வேலூர் அ. சிதம்பரர், கீழ்வேளூர் வி. சி. இராமலிங்கர் முதலியவர்கள் உறுப்பினர். நாட்டில் சிவநெறி சார்ந்து விளங்கிய அமைப்புகளும், புதியனவுமாகக் கிளைகள் பல தோற்றமுற்றன.

சமாசத்தின் முதல் ஆண்டுவிழா 26—12—1906 ஆம் நாளிலும், இரண்டாம் ஆண்டுவிழா 1907 திசம்பர் 25, 26, 27 ஆகிய நாள்களிலும் சிதம்பரத்தில் நிகழ்ந்தன. இவ்விழாக்களுக்கு முறையே இலங்கை சர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்களும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க நிறுவனர் பொன். பாண்டித்துரை அவர்களும் தலைமை தாங்கினார். மூன்றாம் ஆண்டுவிழா நாகை வெளிப்பாளையத்தில் 1908 திசம்பர் 25, 26, 27 ஆம் நாள்களில் செ. எம். நல்ல சாமி அவர்கள் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. நான்காம் ஆண்டுவிழா 1909 திசம்பரில் இலங்கை சர். ஏ. கனகசபை அவர்கள் தலைமையில் திருச்சியில் நிகழ்ந்தது. 1910 ஆம் ஆண்டு முதலே அடிகள் சமாசப் பிணைப்பில் இருந்து விலகித் தாம் விரும்பிய வண்ணம் சமயப் பணியும் பொதுப் பணியும் ஆற்றலானார். சமாசத்தில் உண்டாகிய சில உட்பூசல்கள் அடிகளாருக்குப் பிடியாமையாலேயே இந்நிலை உண்டாயிற்று, எனினும், அவ்வப்போது சமாச விழாக்களில் மட்டும் கலந்துகொண்டு தலைமை தாங்கிப் பேருரையாற்றியுள்ளார்.

கிறித்தவக் கல்லூரியில் அடிகள் 13 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். அக்காலத்தில் அண்ணாப்பிள்ளைத் தெரு, தண்டலம் பாலசந்தர முதலியார் தெரு, 26, முல்லா சாய்பு தெரு, 197, இலிங்கிச் செட்டித் தெரு, 62, அரண்மனைக்காரன் தெரு ஆகிய ஐந்திடங்களில் குடியிருந்தார்.

கற்பிக்கும் திறம் :

அடிகளார் பாடம் கற்பிக்கும் திறம் குறித்து மறை திருநாவுக்கரசு வரைகின்றார் :

“அடிகள் கற்பிப்பு மிகவும் தெளிவாய் விரைந்தும் மெதுவுமான போக்கில் இல்லாமல் அளவான போக்கில் செல்லும். விரைந்து பேசார்; இரைந்து ஒலியார்; பேச்சில் விறுவிறுப்பும் சுறுசுறுப்பும் கலந்தொலிக்கும்; விளக்க

வுரைகள் கண்ணாடியில் காணும் உருவம் போலத் தெளிவாய் இருக்கும்; அறிவு செறிந்திருக்கும்; இடை இடையே நகைச்சுவையும் உலகியல் மேற்கோளும் உண்டு; பண்டை நூல்களின் மேற்கோள் உண்டு; சீரிய ஆராய்ச்சிகளும் கூரிய நோக்குகளும் உண்டு. சுருங்கச் சொன்னால் அடிகள் ஆசிரிய இயலின் உருவம் அனையார் என்றுதான் கூறவேண்டும்” என்பது அது (மறைமலையடிகள் வரலாறு 24)

மாணவர்கள் :

நாவலர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார், தணிகைமணி வ. சு. செங்கல்வராயர். திருப்புகழ்மணி டி. எம். கிருட்டிணசாமி, அமைச்சர் பி. சுப்பராயன், திவான்பகதூரா ஆர். வி. கிருட்டிணர், இரசிகமணி டி. கே. சிதம்பரநாதர், பேராசிரியர் ச. வையாபுரியார், சி. என். முத்துரங்கர், எசு. அனவரத விநாயகர், சி. டி. நாயகம், கோவை இராமலிங்கம் ஆகியோர் அடிகளாரிடம் பயின்ற மாணவர்கள் ஆவர். இவர்களுள் சுப்பராயனும், முத்துரங்கரும் அடிகளாரிடம் சில ஆண்டுகள் தனிப்பாடமும் பயின்றவர் ஆவர். சிலச்சில நூல்களை மட்டும் பாடம் தனியே கேட்டுச் சென்றவரும், சில ஐயங்களை மட்டும் கேட்டுச் சென்றவரும் மிகப்பலர்.

ஆய்வு நூல் :

கல்லூரித் தமிழ்ப் பாடத்தில் பழந்தமிழ் நூல்களும் இடம் பெற்றிருந்தன. அவ்வகையில் முல்லைப்பாட்டு, பட்டினப் பாலை என்பவை குறிப்பிடத் தக்கவை. இப்பாடம் பற்றியும் உரைவந்த வகைபற்றியும் வெளியீடு பற்றியும் அடிகளார் முல்லைப்பாட்டு ஆய்வுரை மூன்றாம் பதிப்பு முகவுரையில் சுட்டுகிறார்: “இம்முல்லைப் பாட்டு கி. பி. 1903 ஆம் ஆண்டு கலைநூற் புலமைக்குப் பயிலும் மாணாக்கர்க்குப் பாடமாக வந்தது. சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியில் அப்போது யாம் தமிழாசிரியராய் இருந்து மாணாக்கர்க்குத் தமிழ்நூல் அறிவுறுத்தி வந்தமையால்,

இம்முல்லைப் பாட்டிற்கும் உரைவிரித்து உரைக்கலானேம். இச்செய்யுட்டு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையையும் கூடவே விளக்கி வருகையில் செய்யுளியற்றிய ஆசிரியர் கொண்ட பொருண் முறை ஒரு பக்கமாகவும், உரைகாரர் கொண்ட பொருண் முறை மற்றொரு பக்கமாகவும் ஒன்றோடு ஒன்று இணங்காதாய் மாறுபட்டு நின்றல் கண்டு மாணாக்கர் பெரிதும் இடர்ப்படுவார் ஆயினர். அதுவேயும் அன்றி, ஆக்கியோன் அமைத்த சொற்றொடர் நெறியைச் சிதைத்துச் சொற்களையும் அடைமொழிகளையும் ஒரு முறையுமின்றிப் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கும் நச்சினார்க்கினியருரை சிறிதும் ஏலா உரையேயாம் என்றும் அவர் கருதுவாராயினர். முன்னரே ஆக்கியோன் கருத்தையொட்டி வேறோர் உரை செய்து வைத்திருந்தயாம் அதனையெடுத்து அவர்க்கு விளக்கிக் காட்டினேமாக, அது கண்டு அவரெல்லாம் 'தமதுரை ஆக்கியோன் கருதிய பொருளை நேர்நின்று விளக்குவதோடு, பண்டைக் காலத்துத் தண்டமிழ்ச் சிறப்புகளைப் பின்றைக் காலத்துக் கேற்றபடி தெற்றென நன்கு தெரிப்பதாயும் இருத்தலின் தமது விரிந்த இவ்வாய்ச்சியுரையினையே பதிப்பிட்டு எமக்குத் தந்தருளல் வேண்டும்' எனக்கேட்டு அது பதிப்பித்தற்காம் செலவும் ஒருங்கு சேர்ந்து முன் உதவினர்."

“கி. பி. 1906 ஆம் ஆண்டு கலைநூல் புலமைக்குப் பயிலும் மாணாக்கர்க்குப் பத்துப் பாட்டுக்களில் ஒன்றான பட்டினப்பாலை என்னும் அருந்தமிழ்ச் செய்யுள் பாடமாய் வந்தது. யாம் முல்லைப் பாட்டிற்கெழுதிய ஆராய்ச்சியுரையினைப் பற்றிக் கேள்வியுற்ற அவ்வாண்டின் மாணாக்கர்களும் தமக்குப் பாடமாய் வந்த பட்டினப்பாலைக்கும் அதனைப் போலவே ஓர் ஆராய்ச்சியுரை எழுதித் தரும்படி வேண்டி, அதனைப் பதிப்பிடுதற்காம் செலவின் பொருட்டுத் தாமும் ஒருங்கு சேர்ந்து பொருளுதவி செய்தனர்” என்கிறார். மாணவர் நலங்குறித்து வரையப் பட்ட இந்நூல்களின் உரைமாட்சி என்ன வகையில்

உதவியது என்பதையும் அடிகளார் அவ்வூரையில் சுட்டுகிறார் :

“அவ்வூரை நூலை வாங்கிக் கற்ற மாணாக்கரும் ஏனைத் தமிழறிஞரும் புதுமுறையாக எழுதப்பட்ட அவ்வூரைப் பாங்கினைப் பெரிதும் வியந்து பாராட்டி அம்முறையினைப் பின்பற்றிப் பழைய தமிழ் நூல்களை ஆராய்வதில் கிளர்ச்சி பெறலானார். இப்புது முறையூரை தமிழ் நூலாராயும் வகைகளை இனிது விளக்கி அறிஞர் பலர்க்கும் அகமகிழ்ச்சியினை விளைத்தமை கண்டு இனி, இத்தகைய உரைகளையே எழுதுதல் வேண்டுமென எமதுள்ளம் பெரிதும் விழைந்தது” என்பது அது. அடிகளார் ஆய்வின் ஆழத்திற்கு ஒரு சான்று :

“இப்பாட்டினுள் இடைச் சொற்களையும் வேற்றுமை உருபுகளையும் நீக்கி எண்ணப்பட்ட சொற்கள் சிறிதேறக் குறைய ஐநூறு சொற்களாகும். இவற்றுள் முன்வந்த சொல்லே பின்னும் வருமாயின் பின்வந்தது எண்ணப்பட வில்லை. இவ்வைந்நூறு சொற்களுள் நேமி, கோவலர், படிவம், கண்டம், படம், கணம், சிந்தித்து, விசயம், அஞ்சனம் என்னும் ஒன்பதும் வடசொற்கள். யவனர் மிலேச்சர் இரண்டும் திசைச் சொற்கள். ஆக இதனுட் காணப்பட்ட பிறமொழிச் சொற்கள் பதினொன்றேயாம். எனவே இப்பாட்டினுள் நூற்றுக்கு இரண்டு விழுக்காடு பிறசொற்கள் புகுந்தன என்றறிக; ஏனையவெல்லாம் தனிச் செந்தமிழ்ச் சொற்களாகும்.” இது முல்லைப்பாட்டின் சொல்லாய்வுக் கணக்கு (பக். 56).

“இப் பாட்டின்கண் சிறிதேறக்குறைய ஆயிரத்து முந்நூற்று அறுபத் தொன்பது சொற்கள் இருக்கின்றன. இவற்றுட் பதினொரு சொற்கள் வடசொற்களாம். அவை மகம், அங்கி, ஆவுதி, பூதம், மது, பலி, பதாகை, அமரர், கங்கை புண்ணியம் சமம் என்பனவாம். ஞமலி என்னும் ஒருசொல் பூழி நாட்டுக்குரிய திசைச் சொல்லாகும். ஆகவே, இப்பாட்டில் நூற்றுக்கு ஒன்று விழுக்காடு

பிற்பாட்டுச் சொற்கள் கலந்தன என்பது அறியற் பாற்று. இதனால் இவ்வாசிரியர் காலத்தில் தமிழ் மிகவும் தூயதாக வழங்கப்பட்டு வந்ததென்பது புலப்படும் என்க” இது பட்டினப் பாலையின் சொல்லாய்வுக் கணக்கு (பக். 77).

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் :

முல்லைப்பாட்டு பட்டினப்பாலை முதலாய பழ நூல்களைத் தமிழ் மரபில் ஆய்ந்து புத்துரை காணும் அடிகளார் புலமை நலத்தை மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்க நிறுவனர் பொன். பாண்டித்துரையார் அறிந்தார். அதனால் அடிகளாரைத் தமிழ்ச்சங்க விழாக்களுக்கு அழைத்தார்.

மூன்றாம் ஆண்டுவிழாவில் (24-5-1904) சீரிய பொழிவாற்றி அடிகளார், அனைவரையும் கொள்ளை கொண்டார்; அவர்தம் தோற்றமும் பொழிவும் கவர்ச்சி மிக்கனவாக வயப்படுத்தின. அடுத்த ஆண்டும் நான்காம் விழாவுக்கு அடிகள் அழைக்கப்பட்டார். அது 24-5-1905 இல் நிகழ்ந்தது. தலைமை தாங்கிய வி. கனகசபையார் “தொல்காப்பியர் பிராமணர்;” என்று கூறி “அதனால் தமிழர் ஆரியர்க்குக் கடமைப்பட்டவர்” என்று வலியுறுத்தினார். மேலே அடிகளைப் பேசுமாறு பாண்டித்துரையார் அழைத்தார். அடிகளார் “தமிழர் நாகரிகப் பழமை, சிறப்பு ஆகியவற்றை விரித்துரைத்து ஆரியநாகரிகத்திற்கும் பிராமணர்க்கும் தமிழர் கடப்பட்டிருக்கவில்லை” என வலியுறுத்தினார். பாண்டித்துரையாரும் அவையோரும் அடிகள் கருத்தை மிக வரவேற்றனர். (25—5—1905) அடிகள் “பண்டைக்காலத தமிழர் ஆரியர்” என்பதோர் அரிய உரையை ஆற்றினார். அதனைக்கேட்ட புலவர்கள் பலர் மகிழ்வுற்று அடிகளைப் பாராட்டிப் பரமாலை சூட்டினர்.

ஐந்தாம் விழாவுக்கும் அடிகள் சென்றார். 26—5—1906இல் உ. வே. சாயிநாதர் தலைமையில் நிகழ்ந்த மூன்றாம் நாள் விழாவில் ‘பட்டினப்பாலை’யின்

புத்துரை பற்றிப் பேசினார். தலைவர் “சொற்பொழி விற்பத்தில் முழுகிவிட்டேன்; அவர் இனிய பேச்சொலிகள் என் இரண்டு காதுகளிலும் இன்ப முழக்கம் செய்கின்றன; என்ன பேசுவதென்று தெரியவில்லை” என்று அமைந்தார். பின்னர் ஒருமுறை 24—5—1908 இல் ‘தமிழர் நாகரிகம்’ பற்றியும் 25—5—1908 இல் ‘குறிஞ்சிப்பாட்டு ஆராய்ச்சி’ பற்றியும் 26—5—1908 இல் தாம் இறையன்பு பற்றி ஆங்கிலத்தில் இயற்றிய பாடல்கள் குறித்தும் பொழிந்தார். எனினும் தமிழரல்லாதார் போக்கும் அவரைத் தழுவிய தமிழ்ப் புலவர் போக்கும் அடிகளார் உள்ளத்தை வருத்தின. பின்னர்த் தாம் தனித்து நின்று தமிழ்மொழி, தமிழ் நாகரிகம், தமிழர் சமயம் என்பன பற்றிச் செய்ய வேண்டியிருந்த அரும்பெருங் கடமைகளை உணர்ந்து அவற்றில் பெரிதும் கிளர்ந்தார்! சங்கத் தொடர்பு அவ்வளவில் அமைந்தது.

பற்பல தொண்டுகள் :

அடிகளார் சென்னைப் பகுதியிலும், திருச்சி, தஞ்சை, தூத்துக்குடி நெல்லை முதலான இடங்களிலும் நடைபெற்ற சமய விழாக்களில் பங்கு கொண்டார். செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் திருக்கோயில் வழிபாடு செய்தலில் பேரீடுபாடு காட்டினார். அடுத்துள்ள திருத்தலங்களுக்கும் சென்று வழிபாடாற்றினார். கல்லூரியின் விடுமுறைக் காலங்கள் எல்லாம் இவ்வாறு சமயப்பணியிலும் மொழிப் பணியிலும் அடிகளார் தொண்டு இயன்றது. தூத்துக்குடிக்குச் சென்றபோது வ.உ.சி.யின் விருந்தினராக இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1908இல் ஆங்கிலத்தில் ஓரிதழ் தொடங்கினார் அடிகள். அதன் பெயர் ‘The Oriental Mystic Myna’ என்பது. அது அமெரிக்கா, பிரான்சு ஆத்திரியா, செருமனி, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கும் சென்றது. உலகோர்க்குத் தமிழ்மொழி குறித்தும் சிவநெறி குறித்தும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்னும் அடிகளின் வேட்கையே

இவ்விதழைத் தொடங்கச் செய்தது. திங்களிதழாகிய அது, ஓராண்டுடன் அமைந்தது. இதன் பின்னரும் 1935 இல் 'The Ocean of Wisdom' என்னும் ஆங்கில வெளியீட்டையும் தொடங்கினார். அதனை முற்கால பிற்காலத் தமிழ்ப் பலிவார்' என்னும் நூலின் முன்னுரையில், 'செந்தமிழ் மொழியிலும் சைவசித்தாந்தத்திலும் பொதிந்து கிடக்கும் அரும்பெரும் பொருள்களை இவ்வுலகம் எங்கணுமுள்ள அறிஞர்கள் தெரிந்து நலம் பெறல் வேண்டி அவையிற்றையாம் ஆங்கில மொழியில் எழுதி இரண்டு திங்கட்கு ஒருகால் ஒரு வெளியீடாகச் சென்ற ஒன்றையாண்டுகளாக வெளியிட்டு வருதலால்' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

பொதுநிலைக் கழகம் :

தமிழகத்தில் சாதி சமயப் பிணக்கற்ற பொதுநிலைக் கழகம் ஒன்று உருவாக்க வேண்டும் என அடிகள் விரும்பினார். இயல்பாகவே வள்ளலார் கொள்கை வழியில் நின்றவரும் வள்ளலார் பாடல்கள் அருட்பாக்களே என நிலைநாட்டியவருமாகிய அடிகளார் அவ்வள்ளலார் கண்ட 'சமரச சன்மார்க்க சங்கம்' என்னும் சங்கத்தை 22-4-1911-இல் தோற்றுவித்தார். அச்சங்கமே பின்னர்ப் 'பொது நிலைக்கழகம்' என்னும் பெயரைத் தாங்கிற்று. சன்பார்க்க சங்கம் தோற்றுவிக்க நேர்ந்த நிலையை அடிகள் 'ஞான சாகரத்' தில் குறிப்பிடுகிறார்:

“எல்லாச் சாதியார்க்கும் எல்லாச் சமயத்தார்க்கும் அங்கீகாரமான சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தையும் சமரச சன்மார்க்கத்தையும் பிற்காலத்தில் மிக வலியுறுத்திப் போதித்த ஆசிரியர் ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகளே ஆவர். அச்சுவாமிகள் வலியுறுத்திய அவ்விரண்டு கொள்கைகளையுமே எங்கும் வலியுறுத்தி விளக்கி அன்பர்களை ஒருங்குகூட்ட வேண்டி அச்சுவாமிகள் இட்ட பெயராலேயே 'சமரச சன்மார்க்க நிலையம்' என்னும் இது தாபிக்கப்படலாயிற்று. இந்நிலையத்திற்கு முன் ஆசிரியர்

திருவள்ளுவ நாயனார். பின் ஆசிரியர் இராமலிங்க சுவாமிகள்" என்பது அது.

வள்ளுவர் உள்ளமே வள்ளலார் உள்ளமாகப் பிறங்கியது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிந்த தேர்ச்சியால் அடிகளார் இவ்வாறு தலைத்தலைமையையும், வழித் தலைமையையும் கொண்டார் என்க.

“படித்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை”

என்னும் வள்ளுவர் வழியதுதானே வள்ளலார் வழி! அவர்தம் ‘அருளுடைமை’த் திருவடிவம்தானே வள்ளலார்! ‘ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி’தானே வள்ளலார்க்கு வாய்த்த ஓதாக்கல்வி!

சமரச சன்மார்க்க சங்க நோக்கங்கள் இவை எனவும் ஞான சாகரத்தில் குறிப்பிடுகிறார் அடிகளார்.

“எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு பாராட்டும் சீவகாருண்ணியத்தை விளக்கும் முகத்தால் கொலை நிறுத்தல், புலாலுணவு விலக்கல்.

“எல்லாம் வல்ல கடவுள் ஒருவரே என்று வலியுறுத்தி அவரை அடைதற்கு அன்பு ஒன்றே வழியெனக் காட்டுதல்.

“ஏழைகட்கும் வலியற்றவர்கட்கும் அன்னம் இடுதல். ஏழைப் பிராணிகட்குத் தீனி கொடுத்தல். எவ்வுயிரையும் கொடுமையாக நடத்தலின் நின்றும் காத்தல்—என்பன அவை.

பொதுநிலைக் கழக மாணவர்கள் :

சமரச சன்மார்க்க சங்கம் என்னும் பொதுநிலைக் கழகம் இருபான் ஆண்டுகள் இயன்ற பணியாற்றியது. ஆங்காங்குச் சொற்பொழிவாற்றியதுடன், தக்க மாணவர்களைத் தெரிந்து பயிற்சி தருதலையும் மேற்கொண்டது.

அவ்வகையில் பொதுநிலைக் கழக மாணவராகிப் பின்னாளிலும் தத்தம் இயலால் தொண்டு புரிந்தவர்கள் சிலர். அவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் பாலசுந்தரம் என வந்து, இளவழிகளார் ஆகி அழகாடிகளாய் மதுராந்தகம் திருவள்ளுவர் குருகுலம் கண்ட பெருமகனார்; இளம் பருவத்திலேயே அருட்பெருந்தொண்டுக்கு ஆளாகி, நன்மணம் பரப்பும் காலத்திலேயே மறைந்த மணி திருநாவுக்கரசர்; புதுக்கதைகளால் புகழுற்ற நாகை சொ. கோபாலகிருட்டினர்; அவர் உடன்பிறப்பாகித், திருக்குறள் அறத்துப்பாலுக்கு அரியதாம் உரைவிளக்கம் கண்ட நாகை சொ. தண்டபாணியார், மகளிர் விடுதலை, சீர்திருத்தம், நாட்டுத்தொண்டு இவற்றில் அருந்தொண்டாற்றிய சிறந்த எழுத்தாளர் நாரண துரைக்கண்ணனார்; நயன்மை (நீதி)க்கட்சியின் நாளிதழ் ஆசிரியரான கணகசங்கரகண்ணப்பன் என்பார்.

இதுகாறும் குறிப்பிட்டதும்; இதனினும் விரிந்ததாகக் குறிப்பிடாததுமான பொழிவுப் பணிகளும் எழுத்துப் பணிகளும் குழுகாயப் பணிகளும் கல்லூரிப் பணியின் இடை இடையே நடைபெற்றவையாம். முற்றாகப் பொதுப் பணிக்கே ஆட்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பதுபோல் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது.

கல்லூரி வேலை விடுதல் :

“கலைப்பட்டப் படிப்புகளுக்கு ஆங்கிலமே போதும்; தாய்மொழியைக் கட்டாயப் பாடமாக மாணவர்கள் கற்க வேண்டுவதில்லை; விருப்பமுடையவர் படிக்கலாம்; விருப்பமில்லாதார் ஆங்கிலந் தவிர வேறு மொழியை எடுத்துப் படிக்கலாம்” எனச் செளனைப் பல்கலைக்கழக ஆட்சிக் குழுவினர் முடிவு செய்தனர்.

அதனிடையேயும் மற்றொரு தீர்மானமும் வந்தது. “தாய்மொழிகளை மாணவர்கள் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டியதில்லை. ஆங்கிலத்தையும் வடமொழியையும்

கட்டாயமாகப் படித்தல் வேண்டும். தாய்மொழிகள் விருப்பப்பாடம் ஆகலாம்” என்பது அது.

அத்தீர்மானம் வரும்போது தமிழர் அனைவரும் வாளா வாய் பொத்தி இருக்கவும் ஆங்கிலவர் ஒருவர் எழுந்து “சிறந்த இலக்கியங்களைக் கொண்ட தமிழ் முதலிய தாய்மொழிகள் கட்டாயப் பாடமாக இருக்கக் கூடாது என்றால் ஒருவராலும் பேசப்படாது வழக்கில் இல்லா வடமொழி மட்டும் கட்டாயப் பாடமாக இருக்கலாமா? ஆதலால் அதுவும் கட்டாயங் கூடாது. விருப்பப்பாடமாகவே இருத்தல் வேண்டும்” என்றார்! சூழ்ச்சியாளர் முகத்தில் கரிபூசினாலும், அம்மொழி தமிழுக்கு ஆக்கமாக அமையாமல் ஆங்கில நிலைப் பாட்டுக்கே உதவிற்று! அந்நாள் அப்பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராகவும் இருந்தவர் கிறித்தவக் கல்லூரி முதல்வராகிய ஷல்லியம் மில்லரே ஆவர். (ம. ம. அ. வ. 124—6).

தமிழ் விருப்பப்பாடம் என்னும் நிலைக்குத் தாழ்த்தப் பட்டமையால், தமிழ் கற்கும் மாணவர் குறைந்தனர். அதற்குத் தக ஆசிரியர் எண்ணிக்கையும் குறையத்தானே செய்யும்.

மெய்க்குருவர் ஷாட்சி :

இறையருள் நாட்டத்தால் தமக்கொரு மெய்க் குருவரை அடிகளார் உள்ளம் முன்னரே நாடி நின்றது. விவேகானந்த அடிகளார் இராமகிருட்டிணரைக் கண்டடைந்தது போலவும், குமரகுருபரர் மாசிலாமணி தேசிகரைக் கண்டடைந்தது போலவும் அடிகளார் சூடந்தையை அடுத்துள்ள கொட்டையூரில் திருமுலர் வழிவரு இராசானந்த அடிகள் என்பாரைக் கண்டு வழிபட்டார். அவரிடம் தவநிலை (நிட்டை) பெற்றார். (21—1—1907)

மீண்டும் அவரைக் கண்டு வணங்கித் தவவோகப் பயிற்சிகளில் முற்றாக நிலைக்க வேண்டினார். (7-6-1908) ஆனால் அதற்குக் 'காலம் வரும்' என்று கையமைத்துக் கடமையாற்றிவரக் கட்டளையிட்டார். அக்காலம் இதுவே என்பதுபோல் நிகழ்ச்சி கூடிவந்தது. அதனால் 30-4-1911 இல் வேலையை விடுத்து வெளியேறினார் அடிகளார். அவரைப் பிறகல்லூரிகள் விரும்பியழைத்தும் ஆங்குச் சென்று பணியாற்றும் எண்ணமில்லாராய்த் தம்மை முழுமையாகத் தொண்டுக்கே ஆட்படுத்திக்கொண்டார். பின்னே இந்தி எதிர்ப்புப் பொழுதில் அவ்வெதிர்ப்பை அடிகள் விடுப்பாரானால் பெருவருவாய்க்குரிய வேலை வாய்க்குமென்று கூறப் பெற்றும் அடிகள் அதனைக் கருதாது கடிந்துரைத்து ஒதுக்கியமையால், அவர்தம் உரிமை வேட்கையும் உண்மை உள்ளமும் ஒருங்கே புலப்படும்.

'பூஞ்சோலை'க்குள் புகுந்து அதன் அழகில் தோய்ந்த நாம், வீசும் 'சென்றல் உலா'வில் திளைப்போம்.

6. தென்றல் உலா

பல்லவபுரம் :

கல்லூரிப் பணியில் இருந்து விலகிய அடிகளார் வாழ்விடம் சென்னையில் இருந்து பல்லவபுரத்திற்கு மாறியது. அங்கே ஒரு மனையிடத்தை 22-2-1911 இல் விலைக்கு வாங்கினார். 1-5-1911 இல் ஆங்கொரு வீட்டை வாடகைக்கு அமைத்துக் கொண்டு தாம் விலைக்கு வாங்கிய மனையிடத்தில் கட்டடம் கட்டத் தொடங்கினார். அக்கட்டடமே அடிகளார் கண்ட 'பொதுநிலைக் கழக' மனையாயிற்று.

அடிகளார் கொண்டிருந்த சமயப் பற்றும், மெய்ப்பொருள் ஆய்வும் பண்டைத் தமிழர் மேற்கொண்டிருந்த, மனையொடு வாழ்ந்து, மக்களொடு விளங்கி, சிறந்தது பயிற்றி, துறவினை மேற்கொள்ளும்' நெறியைக் கடைப்பிடியாகக் கொள்ளத் தூண்டின. பேராசிரியப்பணி நீக்கம் இதற்குத் தக்க வாய்ப்பாக அமைந்தது. அடிகளார் 27-8-1911 இல் தம் முப்பத்து ஐந்தாம் அகவையில் துறவு கொண்டார். அவர்தம் பின்னாள் துறவுநிலை கொண்டு, முன்னரே அடிகள் என நாம் வழங்கினாலும் அவர் அடிகள் நிலைகொண்டது, இந்நாள் முதலேயாம்.

அடிகளார் நாகையில் இருந்து சென்னைக்கு வருமுன்னரே மணம் செய்திருந்தமையையும் சிந்தாமணி என்னும் மகவு பிறந்திருந்தமையையும் அறிந்துளோம். தம் மனைவியுடனும் அம் மகவுடனும் சென்னைக்கு வந்த அடிகளார் குடும்பம் துறவு மேற்கொள்ளுதற்கு முன்னர்ப் பெரிய குடும்பம் ஆயிற்று.

1903-இல் நீலாம்பிகையும், 1904-இல் திருஞான சம்பந்தமும், 1906-இல் மாணிக்கவாசகமும், 1907-இல்

திருநரவுக்கரசும், 1909-இல் சுந்தரமூர்த்தியும், 1911-இல் திரிபுர சுந்தரியும் பிறந்தனர்.

இல்வாழ்வு :

அடிகளார் நடத்திய இல்வாழ்வியல் குறித்தும், சாந்தா அம்மையார் அன்பியல் குறித்தும் அவர்கள் அருமைத் திருமகனார் மறை திருநாவுக்கரசர் வரைந்துள்ளார்.

அடிகளார் எதனைச் சொன்னாலும் நம்பி அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் 'ஆமாம் சாமி'யாக அம்மையார் இருந்தார் என்றும், அம்மையார் உடன்பாடு இன்றி அடிகள் எதுவும் செய்யார் என்றும் கூறுகிறார்.

“அடிகள் மனம் விட்டுப் பேசக்கூடிய ஒரே நண்பரும் சாந்தம்மாதான். சாந்தா! இன்று மாணிக்கவாசகர் காலம் எழுதினேன். தஞ்சாவூர் சீனிவாசபிள்ளை அவரைப் பத்தாம் நூற்றாண்டு என்றார். நான் மூன்றாம் நூற்றாண்டு என்று முடிவு கட்டியிருக்கிறேன். நல்ல சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

வெள்ளைக்கார நாட்டில் மில்டன் என்பவர் நல்ல பாட்டுகள் பாடியிருக்கிறார். நிரம்ப நன்றாய் இருக்கிறது.

“சாகுந்தல நாடகத்தில் சகுந்தலைக்குச் செடிகளிடத்தும் மாண் முதலிய உயிர்களிடத்தும் உள்ள அன்பைக் காளிதாசர் நன்றாகச் சொல்கின்றார்.

“பிள்ளா! இன்று பறவைகளின் வாழ்க்கை பற்றி ஒரு வெள்ளைக்காரர் எழுதியதைப் படித்தேன். எவ்வளவு ஆராய்ந்து எழுதியிருக்கிறார் தெரியுமா?

“தோட்டக்காரனுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கலாம்?

- “கொழும்பில் இருந்து என்னைப் பேசவருமாறு அழைக்கிறார்கள். போகட்டுமா? வருகிறேன் என்று எழுதட்டுமா?
- “அறிதுயில் என்னும் நூலை எழுதிவிட்டேன். 300 டக்கம் உண்டு. மூன்று ரூபா விலை வைக்கட்டுமா?
- “அச்சுக்கூடத்து இராச நாலணா முன்பணம் கேட்கிறான் கொடுக்கட்டுமா?
- “இன்று தேங்காய்ப்பால் குழம்பு வை. இன்றைக்கு நூல் விற்ற பணம் 60 ரூ வந்தது. இன்று ஐந்து வந்தது. இன்று ஒன்றும் இல்லை.
- “இன்று சென்னைக்குச் சென்று நூற்பதிப்புக்கான பொருள்களை வாங்கிவிட்டீட்டுமா?
- “மாணிக்கம் புத்தகம் வாங்க எட்டணாக் கேட்கிறான் கொடுக்கட்டுமா?
- “நீலா நன்றாகப் படிக்கிறாள்.
- “சம்பந்தனைப் பண்டங்கள் வாங்கக் கடைக்கு அனுப்பட்டுமா!
- “திருநாவுக்குத் தமிழ் மருந்து கொடுக்கட்டுமா? இங்கிலீசு மருந்து கொடுக்கட்டுமா? வெந்நீர் கொண்டு வா.
- “நான் தஞ்சாவூர் சென்றபோது உமாமகேசுவரம் பிள்ளை நிரம்ப அன்பும் சிறப்பும் செய்தார். பிள்ளா, அவர் வந்துள்ளார். அருமையான விருந்து செய்.
- “இளவழகன் நுட்பமான அறிவாளி. நான் சொல்வதை யெல்லாம் நன்றாக விரைவில் தெரிந்து கொள்கிறான்.
- “எம். எல். பிள்ளை சட்டக்கல்லூரிப் பேராசிரியராய் விட்டார்.

“கலியாண சுந்தரம் (திரு. வி. க) நாளை வருவார்.

‘கீதம் இனிய குயிலே என்னும் திருவாசகம் மிகவும் அழகானது.

இப்படியெல்லாம் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத சாந்தம்மா ளிடம் அடிகள் பேசிக்கொண்டிருப்பார். தம் கணவர்தாம் அவருக்குத் தெய்வம். அந்தப் பேரறிஞர் இந்த எழுத்தறி வில்லாப் புலவரிடத்தில் அறிவுரைகள் கேட்பது பார்ப்ப வருக்கு மிகவேடிக்கையாகத் தோன்றும்.

சாந்தம்மா உடன்பாடின்றி அடிகள் மாளிகையைக் கட்வார். ஒருவருக்கும் கடிதம் எழுதார். கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யார். வெளியூர் அழைப்புகளை ஏலார் சவுந்திரம் வேண்டாம் என்றால் கோடியாயினும் விரும்பார். அடிகள்பால் சில வியப்பான போக்குகள் உண்டு. அவற்றிற் சில தப்பாகவோ சரியாகவோ சாந்தம்மாள் சொல்வதை மீறாமை; அவ்வப்போது நூல்கள் விற்றுப்பணம் அனுப்பில், வரும் தொகைகளைச் சவுந்திரம் கையில் கொடுத்துப்பின் தாம் வாங்குதல்; எந்தச்சிறு செயல்களையும் சவுந்திரத்தைக் கேட்டே செய்தல் முதலியவாம்” என்கிறார் (மறைமலையடிகள் வரலாறு 72-74)

வாழ்வியல் மேலாய்வு :

விளையாட்டுப் பருவக் குழந்தையின் செய்கைபோல் கருதத் தக்கது அன்று இது! வேடிக்கைச் செய்தியும் அறிவறியாத தன்மையும் அன்று! அன்று! அடிகளார் ஆழ்ந்த முளைக்கூர்ப்புக்கும் கடும் உழைப்புக்கும் ஓய்வு பெறும் “மாசில் வீணை, மாலைமதி, வீசுதென்றல், வீங்கிளவேனில், முசுவண்டறைபொய்கை இவையே! இன்னும் சொன்னால் கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்ளும் குளிர் தரு, தருநிழல், நிழல் கனிந்த கனி, ஓடையிலே ஊறுகின்ற தீஞ்சுவைத் தண்ணீர், மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லிய பூங்காற்று இன்னவெல்லாம் தம்மை மறந்து தாமே குழந்தையாய் மாறி நிற்கும் அடிகளார்

செய்கையேயாம்! சிலர் ஆடலில்—சிலர் பாடலில்—சிலர் காட்சியில்—சிலர் உலாவலில்—சிலர் பிறபிற வழிகளில் மன அமைதி பெறுவர்; வாழ்வின் வெம்மையை மாற்றிக் கொள்வர். அடிகளாரோ இவ்வினிய வகையை மேற் கொண்டார்! இம்மேற்கோள் அவர்தம் பணிச்சீர்மைக்கு ஏந்தாக அமைந்த தென்க. அடிகளார் நாள்வழிக் கடமைகள் எப்படி?

நாள்வழிக் கடமை :

“காலையில் எட்டு மணிக்குத் துயிலில் இருந்து எழுவார்”. இதனைப் படித்ததும் ‘அடிகளாரா அப்படி! ‘வைகறைப் போதில் எழாரா? விடிந்தும் இரண்டு மணிப் பொழுதும் நடந்த பின்னரா எழுவார்? என வினவத் தோன்றும்! நாள்வழிக் கடமைகளை முழுதுறக் கண்டு பின் எண்ணங்களை ஆய்வில் ஓடிவிடுக :

எட்டு மணிக்கு எழுந்த அடிகள் பாதக் குறடு இட்டவாறே சிறிது பொழுது, பொதுநிலைக் கழக மாளிகையைச் சுற்றியுள்ள பூங்காவில் உலாவுவார். பிறகு ‘எனிமா’ வைத்துக்கொண்டு குடல் தூய்மை செய்வார்.

11 மணிவரை காலைக் கடனும் நீராடுவதும் இறை வழிபாடும் நடைபெறும். பிறகு கஞ்சியுணவு கொள்வர். அவ்வுணவையும் ஆர அமர இருந்து சிறிது சிறிதாகப் பருகுவார். அதனுடன் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட திராட்சை முதலிய பழவகைகளையும் சுவைத்துண்பார். இட்டவியும் சில நாளில் உணவாகும். காலைச் சிற்றுண்டி முடிந்ததும் அரைமணி நேரம் மறுபடியும் உலாவுவார். பிறகு இருக்கையில் இருந்து நூலாய்வார், கடிதம் எழுதுவார்; நூல் எழுதுவார்.

அடிகளின் இருக்கையும் மேசையும் எழுதுகோலும் நூல்களும் தூயவைகளாக இருக்கும். எழுதுகோலும் நூல்களும் தமக்குரிய இடத்தைவிட்டு மாறியிருந்தது

எப்போதும் இல்லை. மாளிகையின் கீழும் மேலும் தனித் தனியே மேசை நாற்காலி முதலிய படிக்கும் வசதிகள் உண்டு. ஓய்வாய் இருக்கும்போது சாய்ந்து படிக்கச் சாய்வு நாற்காலி பஞ்சணையுடன் உண்டு.

பகலுணவு 2½ மணிக்குமேல் 3 மணிக்குள்ளாக நடைபெறும். இந்துப்பையே கறி முதலியவற்றில் சேர்த்துக் கொள்வார். மிளகாயும் புளியும் சேர்க்க மாட்டார். ஆங்கிலக் காய்கறியும் பட்டாணியும் கோசக்கீரையும் பொன்னாங்கண்ணிக் கீரையும் மிளகு நீருமே அடிகட்கு விருப்பம். எலுமிச்சம் பழமே புளிக்கு மாறாகச் சேர்க்கப்படும். எலுமிச்சம்பழத் தொக்கு அடிகளுக்கு மிகவும் விருப்பமானது. உண்ண அரைமணி நேரம் ஆகும். உணவுக்குப்பின் சிறிது உறங்குவார். பிறகு நூல்களுக்கு உறையிடுதலும் ஆங்கில நூல்களின் ஓரம் பிரித்தலும் செய்வார். 6 மணிக்கு இஞ்சிநீர் பாலுடன் கலந்து பருகுவார். மறுபடியும் உலாவுவார். இறைவழிபாடு செய்வார். 8 மணி முதல் 10 மணி வரை எழுதுதலும் நூலாராய்தலும் ஒழுங்காகச் செய்வார் பதினோரு மணிக்கு 'எனிமா' வைத்துக்கொள்வார். வேது பிடிப்பார்.

இரவு ஒரு மணிக்கே சிற்றுண்டியும் பாலும் உண்பார். 2 மணிக்கே படுக்கைக்குச் செல்வார்.

காலையில் துயிலில் இருந்து எழுந்தவுடன் கண்ணாடியிலே தம் உருவத்தை நோக்கிக் 'கல்வி செல்வம் நலம்' என்னும் மொழியைப் பன்முறை கூறுவார்.

ஆடையைக் கால மாலை இருபோதும் மாற்றுவார். எண்ணெய் கலந்த சிற்றுண்டிகளைத் தொடமாட்டார். நெய்யே யாவற்றிற்கும் பயன்படல் வேண்டும். தாளிப்பதும் நெய்யிலேதான். கடுகு சேர்க்கமாட்டார். காப்பி, தேயிலை முதலிய குடிவகைகள் அவருக்கு வெறுப்பானவை. பசுப் பாலும் நெய்யுமே அவருடைய செலவில் மிகுதியான

பொருளைக் கவரும். இவ்வாறு தம் உடலைப் பேணும் வகையில் மிகவும் விழிப்பாகவே இருப்பார். தாம் சொற் பொழிவு செய்யப்போகும் இடங்களிலும் இவ்வகை உணவே வேண்டுமென முன்னரே எழுதிவிடுவார்

அடிகளுக்கு நாட்குறிப்பு எழுதும் பழக்கம் உண்டு. ஒவ்வொரு நாளும் தம் நூல்நிலையத்தில் உள்ள நூல்களில் ஒரு பகுதியை எடுத்துத் தூசி தட்டிப் பிரித்துப் பார்த்து வைப்பது வழக்கம். தம் கைப்படவே கடிதங்கள் எழுதுவார். விளக்குகளைத் தாமே துடைத்து வைப்பார் கடிகாரத்திற்குச் சாவி கொடுப்பார். நாட்காட்டியில் நாள்களை மாற்றுவார். வீட்டில் தூசு தும்புகள் தோட்டத்தில் உதிர்ந்த சருகுகள் யாவும் அப்போதைக்கு அப்போதே நீக்கப்பெறல் வேண்டும். வீட்டில் உள்ள பொருள்கள் தத்தமக் குரிய இடங்களிலேயே இருத்தல் வேண்டும்' இவை புலவர் அரசு அவர்கள் அடிகளாரைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் செய்திகள்.

இவற்றை மேலோட்டமாகப் பார்த்த அளவிலேயே அடிகள் திட்டமிட்டுத் தேர்ந்து செயலாற்ற வல்ல திருவாளர் என்பது விளங்கும்.

“பிற்பகல் 4 மணி இருக்கும்; பல்லாவரத்தில் அடிகளார் மாளிகைத் தோட்டத்தில் மெல்ல நுழைந்தேன்.

நல்ல காலம்போலும்! அடிகளார் தமது மாளிகையின் முன் தாழ்வாரத்தில் கட்டைச் சுவர் மேல் எதிர்முகமாகத் தனியாய் அமர்ந்திருந்தார். ஏதோ ஓய்வாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். அத்தகைய அமர்த்தலான நிலையை இறுதி வரையில் அவர்கள் வாழ்க்கையில் நான் பார்த்ததே இல்லை; அடியேற்கு என்றே ஒருநாள் மட்டும் அவ்வாறு அமர்ந்திருந்தார்கள் போலும்!”

என்று அழகாடிகள் எழுதும் எழுத்தால் அடிகளாரின் ஒழுங்கு மாறா ஒரு சீர் நிலையை அறிந்துகொள்ளலாம். அடிகளார் செயல்நிலை இன்னதெனத் தெரிந்தால்,

‘இன்ன நேரம் இது’ எனத்திட்டமாகக் கூறலாம் என்பர். அத் தகு கடைப் பிடியர் அடிகள். இக்கடைப்பிடி ஒழுங்கும் தூய்மை போற்றலும் இயற்கை நாட்டமும் சுவைத் தேர்ச்சியும் உள்ளூர் ஊறிக் கிடந்து கிடந்து என்ன செய்ய தன! தமிழின் தனித் தன்மையை—தமிழின் தூய்மையை—தமிழின் நடையழகை—தமிழின் இயற்கை எழிலை—உலகம் கண்டுகொள்ளும் வகையில் தனித் தமிழ் இயக்கம் தோன்றப் பக்குவப்படுத்தின—பண்பட்ட இயல்வளம் ஆக்கின என்பதேயாம்.

ஒரு மாணவர் :

பல்லவ புரத்துப் பொதுநிலைக் கழகத் திருமாளிகையில் மாணவப் பேறு எய்த ஒருவர் செல்கின்றார். அடிகளாரின் அமர்ந்த கோலம் கண்ட அவர், “திருப் பெருந்துறையில் குருந்த மர நீழலில் வீற்றிருந்த குருதேவரை மாணிக்கவாசகப் பெருமான் கண்டுகொண்ட முதல் நிலையில் அவர் இப்படித்தான் உள்ளம் நிலை கொள்ளாமல் தத்தளித்திருப்பாரோ” எனத் தத்தளித்தார்.

“யார்?” என்று ஒரு கீச்சொலி அடிகளிடமிருந்து எழுந்தது. கையுறையாகக் கொண்டு சென்ற இரண்டு நாரத்தைப் பழங்களையும் வைத்து வணங்கினார் சென்றவர்.

‘எங்கிருந்து வருகிறாய்?’

‘சைதாப்பேட்டையில் இருந்து’

‘என்ன செய்தி’

‘இராயப்பேட்டைப் பேரவையில் பார்த்தேன்; ஓங்கார விளக்கம் கேட்டேன். இரண்டாம் நாளும் சைவ மாட்சி கேட்டேன். தமிழும் சைவமும் பயில விருப்பம் பெருகிவிட்டது’

‘பெயர் என்ன?’

“பால சுந்தரம்; சைதையில் ஆசிரியர் பயிற்சியில் இருக்கிறேன். கிழமையில் இருமுறை வரக்கூடும்.”

“இது வரையில் என்னென்ன படித்திருக்கிறாய்?”

“மதுராந்தகத்தில் பள்ளித் தமிழாசிரியர் குமரகுரு செட்டியார்; அவரிடம் பதினெண் கீழ்க் கணக்குகள் ஒவ்வோரளவு படித்ததுண்டு; வீட்டில் நானே பெரும் பாலும் படித்துக்கொண்டேன்; சென்னையில் மயிலை சிவ. முத்துக் குமாரசாமி முதலியாரிடம் இரண்டு மாதங்கள் திருமுருகாற்றுப் படையில் ஒரு பகுதிபடித்து வந்தேன்; அடிகளைப் பார்த்தது முதல் வேறு நினைவு ஓடவில்லை. அடிகள் நூல்களையே பார்த்து வருகிறேன்

“இலக்கணப் பயிற்சி?”

“தனியாக எதுவும் பாடம் கேட்டதில்லை”

“ஆங்கிலம்?”

“சில தொடர்கள் தெரியும்”

“உணவு எப்படி?”

“சைதையில் உணவகத்தில் உண்கிறேன்; பயிற்சிக்குச் சிறு ஊதியம் உண்டு; தந்தையார் ஊர்க்கணக்கர்; அவரால் என்னை இங்கே சேர்க்க மட்டும் முடிந்தது; அடிகளைக் காணும் நற்பேறும் அவரால் கிடைத்த தென்றுதான் சொல்லவேண்டும்; தாயார் மாணிக் கம்மாள்; இருவரும் சிவநேயர்கள்; திருக்கழுக்குன்றத்து இறைவரையே வழத்துவார்கள்; எந்நேரமும் என் தந்தையார் வேதகிரிநாதா ‘வேதகிரிநாதா’ என்றே சொல்லிக்கொண்டிருப்பார். எனக்குத் தமக்கை ஒருவரும் தம்பி ஒருவரும் தங்கை ஒருவரும் உண்டு. மரக்கறியே உண்டு பழக்கம்.”

“பயிற்சிப் பாடங்களில் தேர்ச்சி பெறவேண்டாமா ?
இங்கும் வந்துகொண்டிருந்தால் எப்படி ?”

“அவை எளிமையாய் இருக்கின்றன ; வகுப்பிற்
கேட்பதே போதும்”

“ஒரு திங்கட்கிழமை மாலையில் வா; நன்னூல்
தொடங்கலாம்”

இதற்குள் உள்ளே இருந்து அம்மையார் வந்தார்கள்.

“யார் சாமி ?”

“பாடம் கேட்க வேண்டுமாம்; சைதையில் இருப்பதால்
கிழமைதோறும் வரமுடியுமாம்; சைவப்பிள்ளை ;
அடக்கமாய் இருக்கிறது ; அறியும் இருக்கிறது ; எளிய
குடும்பம், ‘உரைகோளாளை’ என்று நன்னூலில்
சொல்லுவார்கள், அந்த வகையில் அமையலாம் ; நம்
திருக்கழுக்குன்றத்துப் பெருமானே தெய்வமாம்”

அம்மையார் :

“நண்ணாப் படிப்பியா ? நிலையா இருப்பியா ?

ஒன்றும் சொல்ல நாவெழாமல் ஊமைபோல் அடிகளைப்
பார்த்தார். அம்மையார் பால் கொணர்ந்து தந்தார்;
‘அருளமுது’ எனப் பருகினார் !

இக்காட்சி பாலசுந்தரம் ஆகிய இளவழகனார்
அடிகளை முதற்கண் இல்லத்தில் கண்ட காட்சி !

அடிகள் ‘வேலை என’, ‘வருவாய் என’ இருந்த காலத்
தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியன்று. அத்தகு காலத்திலும் ஆர்வ
மிக்க ஏழைக்கு எக்கட்டணமும் இல்லாமல் வீட்டிலே
வைத்து ஊணும் உதவி எவர் கற்பிப்பார் ? அடிகள் என்ன
கொழுத்த செல்வரா ? ஆலையோ வாணிகமோ ஈட்டித்
தரும் பணத்தை எண்ணிப்பார்க்கவும் இயலா நிலையில்
இருக்கும் செல்வச் செழிப்பரா ? கைந்நிறையத் திங்கள்
ஊதியம் வாங்கும் திருவாளரா ? எதுவும் இல்லையே !

“நூல் விற்குமா? விற்ற தொகை ஏதாவது வருமா? இன்று என்ன செய்யலாம்? குடும்பம் பெரியது ஆயிற்றே!”, என்று நாளும் பொழுதும் தட்டுத்தடவும் குடும்பச் சூழலில், இப்படி உரை கோளாளனுக்கு (பாடம் விரும்பிக் கேட்ப வனுக்கு) உதவ எவர் முன் வருவார்? இற்றைக் கல்விக் கூடங்களையும், தனிக்கல்வி கற்பிப்பாரையும் எண்ணிப் பார்க்கவே அடிகளின் தனிப்பெருமாண்பு புலப்படும்!

“இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்” (218)

“வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று” (955)

என்னும் குறள்மணி வாழ்வு அடிகளார் வாழ்வாகும். அடிகளார் தந்த ‘கலை வளம்’ என்ன செய்தது? வறியர் எனத் தள்ளாது வள்ளற்கலை வழங்கிய பேறு என்ன வெல்லாம் செய்தது? ‘உறைமலையடிகள் கல்விக்கழகம்! ஆயது! ‘மதுராந்தகம் திருவள்ளுவர் குருகுலம்’ ஆயது! தனித் தமிழ்த் தொண்டுக்கும் சைவச் செந்நெறிக்கும் தம்மை முற்றாக ஆக்கிக்கொண்ட ‘அழகரடி’களைத் தந்தது.

கல்விக்கழகம் :

1930இல் மறைமலையடிகள் கல்விக் கழகம் தொடங்கப்பட்டது. அதனைக் குறித்து எழுதுகின்றார் இளவழகனார் :

ஓம் சிவம்

திரு மறைமலையடிகள் துணை

அடிகள்பால் அடியேன் கல்வி பயின்ற நன்றியைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டாகவும், அடிகள் நம் தமிழ்நாட்டுக்குச் செய்துள்ள அரும்பெரும் நன்மைகளை அனைவரும் என்றும் நினைவுகூர்தற் பொருட்டாகவும் உலகமெங்கும்

கலைவல்ல அறிஞர்கட்குப் பல அரும்பெரும் சிறப்புக்கள் அடையாளமுகத்தாற் காணப்படுதல்போல, நமதினிய தமிழ்நாட்டிலும் அங்ஙனம் ஒரு சிறப்புக் காணப்படாக்குறையை நிரப்பும் பொருட்டாகவும் இக்கல்விக்கழகம் அடிகளின் இசைவின்மேல் அடிகள் திருப்பெயரை ஏற்று 'மறைமலையடிகள் கல்விக்கழகம்' என்னும் பெயரால் சென்னையை அடுத்த பறங்கி மலையில் 1930இல் அடியேனால் துவக்கப்பெற்றது. இது துவக்கப்பெற்று இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இக்கழகம் நம் தமிழ் மொழிக்கும் சமயத்துக்கும் நாகரிக வாழ்க்கைக்கும் அடிகள் நோக்கங்களைப் பின்பற்றி உறுதொண்டு செய்யும் உறுதியுடையது" என்பது அது. இதனைக் கண்ட அடிகளார்,

“ஓம் சிவம்”

பல்லாவரம்

6—7—1932

அன்புமிக்க தி. சு. பாலசுந்தரன் என்னும் இளவழகற்குத் திருவருளால் எல்லா நலங்களும் உண்டாகுக! எமது பெயரால் நீ ஒரு கல்விக்கழகம் வைத்து நடத்துவதைவிட நம் தமிழ்நனையின் பெயரினாலே அதனை நடத்துவதே சிறந்ததாகும். என்றாலும், எமது பெயரின் தொடர்பு அக்கழகத்திற்கு இருக்க வேண்டுமென்று நீ வற்புறுத்தி வேண்டுகலால் நின்னன்பின் பொருட்டு அவ்வாறு நீ செய்தற்கு இசைகின்றோம். இங்ஙனமாக நீ வைத்து நடத்தும் 'மறைமலையடிகள் கல்விக்கழகம்' என்பதற்கு 'எமது பெயரின் தொடர்பைத் தவிர வேறு ஏதொரு தொடர்பும் எமக்கும் அதற்கும் இல்லை' என்பதை இதனால் அறிவிக்கின்றேன். அதன் பொருட்டு நீ பிறரிடமிருந்து திரட்டும் பொருளும் அதனைச் செலவிடும் பொறுப்பும் எல்லாம் நினக்கே உரியன. நலம்.

அன்புள்ள

மறைமலையடிகள்

என மறுமொழி விடுத்தார். அழகரடிகளார் பேரன்பும்⁴ நம் அடிகளார் வாழ்வியல் தேர்ச்சியும் இவ்வஞ்சல்களால் புலப்படும். தக்கார்க்கு உதவும் உதவி எப்படியெல்லாம் நாட்டுப் பயனாம் என்பதவை நாட்டும் செய்தி ஆகலின் காட்டப் பெற்றதாம்! அடிகளார் அரவணைப்புத்தானே அழகரடிகளார் தொண்டுகள் அனைத்துக்கும் மூலவைப்பு! இவ்வாறு அடிகளார் தவமனை, தமிழ்க் கலைக்கழகமெனவும், சிவநெறி மன்றமெனவும் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றுக்கு ஈதொரு சான்று எனக் கொள்க.

வடநாட்டுச் செலவு :

அடிகளா கட்டற்ற உரிமை வாழ்வால், கருதும் இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று பொழிவாற்றவும், திருக்கோயில் வழிபாடாற்றவும் வாய்த்தது! தமிழகம் தழுவிய அளவில் அவர்கள் திருவுலா முன்னரே நிகழ்ந்திருந்தாலும் வடநாட்டுச் செலவுக்குப் பேராசிரியப்பணி இடந்தந்திலது. அக்காலப் போக்குவரவு நிலையும் விரைந்து மீள்தற்கு வாய்ப்பிலதாய்த் தகைந்தது. அதனால், முழுவிடுதலை பெற்ற அடிகள் நோக்கு வடபால் செலவை நாடிற்று.

21—3—1913இல் சென்னையினின்றும் கிளர்ந்து, விசயவாடா, தவளேசுவரம், பூரி, புவனேசுவரம் ஆகிய இடங்களைக் கண்டும் வழிபட்டும 4—4—1913இல் கல்கத்தா நகரை அடைந்தார். ஆங்குப் பேலூர் மடம், தட்சிணேசுவரம் கோயில் ஆகியவற்றை வழிபட்டார். கல்கத்தாவில், 'திருஞானசம்பந்தர்' சாங்கியமும் சைவ சித்தாந்தமும் என்னும் பொருள்களைப் பற்றி முறையே தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் சொற்பொழிவாற்றினார். அன்பர்களைக் கூட்டி அங்கே 'சன்மார்க்க சபை' ஒன்றையும் நிறுவினார் (4—5—1913) அதன்பின் தார்சிலிங்குக்குச் சென்றார்.

அடிகள் சென்ற நேரம் மாலைப் பொழுது; பனிமலை அடிப்பகுதி அது; குளிர்வாடை தாக்கத் தொடங்கியது;

அடிகள் எதிர்பார்த்தவர் அங்கே எய்தினார் அல்லர்! என் செய்வார் திருவருளை நினைந்து நின்றார். அடிகள் நடுங்கும் நடுக்கத்தையும் எவரும் துணையில்லா நிலையையும் கண்டு அங்கு உலாவவந்த இருவர் தம் உறைவிடத்திற்கு அடிகளை அழைத்துச் சென்றனர். பெருவளமான மாளிகை-நல்ல உணவு-வெதுப்பி ஏற்பாடு-இனிய கலந்துரையாடல் எல்லாமும் வாய்த்தன! அவ்வில்லத்தவர்களும் அவர்கள் உறவினர்களும் அடிகளின் புலமை நலம் கண்டு மகிழ்ந்து வழிபட்டும் மெய்ப்பொருள் பற்றிக் கேட்டறிந்தும் பெருமகிழ்வுற்றனர்! அவர்கள் செய்த தொண்டும், ஆர்வத்தளிப்பும் வழிபாடும் அடிகளைத் 'திருவருள் மாண்பு இஃது' என உணருமாறு செய்தன.

இரவு எய்தியது; தண்ணிலா வெண்ணிலா ஒளியை வாரி வழங்கியது; பனிமலை மேல் அவ்வெண்ணிலா அருளிப் பொழிவைக் கண்ணாடிப் பலகணி வழியே கண்டு கண்டு கழிபேருவகை எய்தினார் அடிகள். நெட்ட நெடுந் தொலைவில் திகழும் கயிலாயக் காட்சியில் தம்மை மறந்த இன்பத்தில் ஆழ்ந்தார். நான்கு நாள்கள் அவ்விடத்தே தங்கிக் காண்பன கண்டு மீண்டும் கல்கத்தா திரும்பினார். பின்னர்க் காசிக்குச் சென்று, கங்கை நீராடினார். பிரயாசைக்குச் சென்று முக்கூடலில் (கங்கை யமுனை சரசுவதி என்னும் மூன்றாறுகளும் கூடும் திரிவேணி) நீராடினார். அரித்துவாரில் பன்னிரு நாள்கள் தங்கினார். அதன்பின் பலதேவசிங் என்பாரின் அன்பின் விருந்தாள ராய்த் தேராதூனில் சில நாள்கள் தங்கினார். அங்கிருக்கும் போது 'உலகமதம்' என்னும் சொற்பொழிவை ஆக்கி முடித்தார். 13—6—1913இல் தில்லி மாநகர்க்கு எய்தினார். இராமச்சந்திர வர்மா என்னும் பஞ்சாபியார் அடிகளை எதிர்பாராது வரவேற்றுப் போற்றினார். அவர் அடிகளை ஆககிரா விற்கும் அழைத்துச் சென்று தாசூரால் அழகில் தோய உதவினார். அடிகள் 20—6—1913இல் பம்பாய்க்குச் சென்று 11—7—1913இல் சென்னைக்கு மீண்டார்.

அடிகளுக்கு 20—7—1913இல் மயிலாப்பூர் இரானடே மண்டபத்தில் இராயப்பேட்டை அவையினரால் ஒரு பாராட்டுவிழா எடுக்கப்பட்டது. அடிகள் தாம் சிவப்பணி செய்தற்காகச் சென்ற செலவையும், கண்ட காட்சிகளையும் வடநாட்டவர் பண்புகளையும் விரிவாக மூன்று மணி நேரம் பொழிந்தார்.

ஈழநாட்டுச் செலவு :

தூத்துக்குடியில் வழுதூர் அழகிய சுந்தரர் என்பார் ஒருவர் இருந்தார்; அவர் சிவநெறிச் செல்வர்; தூத்துக்குடி சைவசித்தாந்த சபையின் தொடர்புடையவர். அவர் மறைமலையடிகளிடத்துப் பேரன்பும் பெருமதிப்பும் கொண்டவர். அவர் வழியாக அடிகளார் பெருமையை அறிந்தார் இளைஞர் திருவரங்கனார்.

திருவரங்கனார் பாளையங்கோட்டை வயிரமுத்தர் சுந்தரத் தம்மையார் மைந்தர். சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தைப் பின்னாளில் நிறுவியவர்; தாமரைச் செல்வர் வ. சுபபையா அவர்களுக்கு முன்தோன்றல்!

அரங்கர் கொழும்பில் 'சிவசு' என்னும் வணிகக் கூட்டு நிறுவனத்தில் பணி செய்து வந்தார். அவர்தம் இளந்தைப் பருவ நிலையை ஒரு பெரியவர் படமாகப் பிடித்துக் காட்டுகிறார் :

“நம் பேரன்பர் திருவாங்கம் பிள்ளை அவர்கள், எடுத்த காரியத்தை முற்றுப்பெறச் செய்வதில் சலியா உழைப்பும் தளரா ஊக்கமும் அயரா ஆர்வமும் அஞ்சா நெஞ்சமும், தமிழ்ப்பற்றும் இறைவனிடத்தில மாறாத அன்பும் கொண்டவர்கள். அவர்கள் நாள் ஒன்றுக்கு மூன்று மணி நேரம் மட்டும் தூங்கி, பாக்கி 21 மணி நேரமும் உழைத்து வந்த காலமும் உண்டு” என்கிறார். அப்படி உழைத்த காலத்தில்தான் அடிகளாரை அறிந்து அவரை ஈழத்திற்கு அழைக்க ஆழத்தில் ஆழமாக முழுகினார். அவ்வாறே

அவர் அழைப்பை ஏற்று 7—1—1914 இல் கொழும்புத் துறையை அடைந்தார் அடிகளார். “தம்மை ஈழத்திற்கு இவ்விளைஞர் தாமே அழைத்தார்” என வியப்புற்றார் அடிகளார். பின்னர் அவரிடத்து ஈழத்துச் செல்வர்கள் கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டை உணர்ந்து” இவ்விளைஞர் பால் இங்குறையும் பொருட் செல்வர்களும் அருட் செல்வர்களும் கொண்டுள்ள ஈடுபாடுதான் என்னே! என்னே! எமக்குத் தொண்டு செய்ய என்றே இறைவன் இத்திருவரங்கரை அருளினை போலும்” எனப் பெருமித முற்றார். 1—1—1914 இல் கொழும்பு தம்பையா சத்திரத்தில் முதற்கூட்டம் நடந்தது. திருஞான சம்பந்தரைப் பற்றி அடிகள் பேசினார். 24—3—1914 வரை அடிகள் கொழும்பிலே தங்கினார்; பன்னிரு கூட்டங்களில் பொழிவு செய்தார். இச்சுற்றுலாவிலே உருபா 1883 கிடைத்தது. திங்கள் தோறும் ஒரு தொகை உதவும் வள்ளன்மையர் சிலர் வாய்த்தனர்; அடிகளார் இயற்றிய நூல்களைத் தருவித்து விற்கவும் ஏற்பாடாயிற்று. அடிகளார் அச்சுக்கூடம் ஒன்று நிறுவுவதற்குத் துணிந்தார். அதற்கும் திருவரங்கர் பேருதவி புரிந்தார். அதனால் ஞானசாகரத்தில்,

“நமது அச்சுக் கூடத்திற்காக அன்பர்களிடம் பொருள் திரட்டித் தர முன்வந்து நின்று, சென்ற ஒன்றரையாண்டு களாக இடையறாது உழைத்து உதவி செய்து வரும் நம் அன்புருவான ஸ்ரீமான் வ. திருவரங்கம பிள்ளையவர்களின் பேருபகாரச் செய்கைக்குத் திருவள்ளுவ நாயனார்,

‘செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது’

என்றருளிச் செய்த வண்ணம் எவ்வகையான கைம்மாறு தான் செய்யக் கூடும்?” என்றும்,

“ஸ்ரீமான் திருவரங்கம் பிள்ளையின் வேண்டுகோட் கிணங்கிப் புண்ணியத் திருவாளரான குலசேகரன் பட்டினம் ஸ்ரீமான் ரா. ப. செந்திலாறுமுகம் பிள்ளையவர்கள் எழுநூற்றைம்பது ரூபாவும், தயாளகுணப் பிரபுவான கு. ப. பெரிய நாயகம் பிள்ளையவர்கள் ஐந்நூறு ரூபாவும் நமது அச்சக்கூடத்திற்கென்று தருமமாக உதவி, உடனே உயர்ந்த புதிய அச்சியந்திரம் வாங்கும்படி முன் முயற்சியும் காட்டிய அரும்பெருந் தகைமை எழுமை எழுபிறப்பும் மறக்கற் பாலதன்று” என்றும் எழுதினார்.

அச்சகம்-நூலகம் :

பல்லவபுரம் சாவடித் தெருவில் மனைகட்டி வந்த அடிகளார் 19—5—1915 இல் அதில் குடி புகுந்தார். 1916 இல் அம்மாளிகையின் ஒரு பகுதியில் அச்சக் கூடம் நிறுவினார். அதன் திறப்பு விழாவைத் திரு. வி. க. நிகழ்த்தினார். ‘அம்பலவாணர் நூல் நிலைய’மும் உருக கொண்டது.

1915, 1916 ஆகிய ஈராண்டுகளும் அடிகளார் அச்சிடல் நூலியற்றல் இதழ் வெளியிடல் ஆகிய வற்றிலேயே முழுமையாக ஈடுபட்டிருந்தார். இவ்வாண்டிலேயே (1916) நாம் முதற்கண் கண்ட ‘தனித்தமிழ் இயக்கம்’ தோற்ற முற்ற நிகழ்ச்சி நடந்த தாகும். இப்பொழுதுதான் ஞானசாகரத்தை ‘அறிவுக் கடல்’ என்றும், ‘சமரச சன்மார்க்க சங்க’த்தைப் ‘பொது நிலைக் கழகம், என்றும், கம்பெயரை ‘மறைமலையடிகள்’, என்றும் அடிகள் மாற்றி வைத்தார். ‘திருஞான சம்பந்தம்’, ‘அறிவுத் தொடர்’பாகவும், ‘திரிபுர சுந்தரி’, ‘முந்நகரழகி’ யாகவும் பெயருற்றனர். இது நீலாம்பிகையார் செய்ததாம்!

பெயர் மாற்றத்துடன் நின்றாரா அடிகளார். முன்னே அச்சிட்ட நூல்களின் மறுபதிப்புகள் வெளிப்படுந்தோறும் பிறமொழிச் சொற்களை விலக்கித் தனித் தமிழாக்கம் செய்தார்! இதனைக் காலமெல்லாம் தொடர்ந்தும்

செய்தார். அடிகளாரின் வாழ்வுக்கும் மனை கட்டுதலுக்கும் அச்சகத்திற்கும் தொடர்ந்து உதவி வந்த அரங்கனார், அடிகளாரை மீண்டும் கொழும்புக்கு அழைத்தார். 21—5—1917 இல் கொழும்புக்குப் புறப்பட்ட அடிகளார் 28—9—1917 இல் மீண்டார். இவ்வுலாவில் பல்வேறு உதவிகளுடன் உருபா 1797-உம் நன்கொடையாகத் தண்டி உதவினார் அரங்கர். ஒரு பெரு விழாவில் ‘‘நீவிர் நாயனமார அறுபதது மூவரை அறுவீர் ; அறுபதது நான்காம் நாயனார் ஒருவருளர் ; அவரே இத்தீருவரங்கர்’’ என அடிகளார் பாராட்டினார்.

செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் ;

திருவரங்கரின் கெழுதகை நண்பர் வி. சங்கரநாராயணர் என்பார். தம் பெயரையும் அவர்பெயரையும் இணைத்துத் ‘திரு சங்கர் கம்பெனி’ என்னும் பெயரால் ஒரு புத்தக நிறுவனத்தை 1917 இல் நிறுவினார். மற்றையோர் நூல்களும் விற்கப்பெறுமாயினும் அடிகளார் நூல்களை விற்பதற்கெனவே அமைக்கப்பட்ட அமைப்பாகும் அது. பின்னர் இவ்வமைப்பின் வழியாகவே வெளிப்பட்ட ‘செந்தமிழ்க் களஞ்சியம்’ என்னும் திங்கள் வெளியீடு அடிகளாரின் ‘திருவாசக ங்கிரிவுரை’ வெளியிடற்கென்றே எழுந்ததாகும். இவ்வாறெல்லாம் எண்ணி எண்ணி அடிகளார்க்கு உதவிய அரங்கர் ஒருநாள் பல்லவ புரத்தில் அடிகளார் இல்லத்தை எய்தினார். ‘‘அவரை வரவேற்று மகிழ்வதில் எங்கள் குடும்பம் அப்பரை வரவேற்ற அப்பூதி அடிகள் குடும்பத்தையும் விஞ்சிவிட்டது’’ என்கிறார் மறை. திருநாவுக்கரசு ! ஏனெனில் அவ்வரவேற்பு உறுப்பாளர்களுள் அவரும் ஒருவர் அல்லரோ !

அரங்கர் தாம் தொடங்கிய ‘திருசங்கர்’ புத்தக நிறுவனத்தைச் சென்னையில் நடத்த வேண்டும் என்றும் அதனைப் பற்றிப்பேசி அடிகளார் வாழ்த்துப்பெற வேண்டும் என்று கருதினார். அடிகளார் மனைபில் சின்னாள்கள் தங்கினார். முன்னரே அரங்கரைப்

பல்காலும் கேட்டிருந்த நீலாம்பிகையார் அன்புற்றார். அரங்கர் அவரைப் பார்த்து ஆர்வப் பெருக்குற்றார். நாள்கள் செலச் செல அது காதலாகக் கனிந்தது. 'இருவரும் மாறிப்புக்கனர்' என்னுமாறு காதலுறுதியாயிற்று!

அரங்கர் சென்னை பவழக்கார தெருவில் 'திருசங்கர்' குழுமத்தைத் தொடங்கினார். செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் இதழும் தொடங்கப் பெற்றது. அடிகளாரின் திருவாசகக் கட்டுரையை அது தாங்கிற்று. உள்நாட்டுக் கையொப்பம் உருபா நான்கு. வெளிநாட்டுக் கையொப்ப உருபா ஆறு. உரைவளம் நல்கும் அடிகளார்க்கு ஓரிதழ்க்கு உருபா நூறு. இத்திட்டத்துடன் 1920 பெப்ரவரியில் முதல் இதழ் வெளிவந்தது.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் :

அடிகளார்க்கு அன்பராக நெல்லையில் திரவியம் இருந்தார். அவர்க்கு அன்பர் விசுவநாதர் என்பார். அவர் சிவனெறியும் செந்தமிழும் தழைக்கவேண்டும் என்பதில் பேரார்வம் கொண்டவர். தாம் சிவஞ்சார் குடியில் பிறந்தும் தோல்பதனிடும் தொழிலக மேலாண்மைப் பொறுப்பில் இருக்க நேர்ந்ததை எண்ணி வருந்துவார். "நம் மக்கள் எத்தனையோ புதுப்புதுத் தொழில் முறைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். எனினும், உயிர்க்கு ஊதியமாம் அறிவு நூல் வெளியீட்டுதல் துறையில் ஈடுபடுவார் இலரே" என வருந்துவார். அவ்வருத்தம் திரவியனாரை அசைக்க, அவர் அடிகளாரை அணுக, அடிகளார் அரங்கர்க்கு ஆற்றுப்படுத்தினார். அவ்வாற்றுப் படையில் பங்கு ஒன்றுக்கு உருபா பத்து விழுக்காடு 5000 பங்குக்கு உருபா ஐம்பதாயிரத்தில் "திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்" என்னும் பெயரால் 21—9—20 இல் திருநெல்வேலியில் பதிவு செய்யப்பட்டது.

திருவரங்கனாரும் திரவியனாரும் கூட்டமைச்சர்களாக இருந்து கழகத்தை நடத்தினர்.

கழகம் பதிவானபின் அரங்கனார் நெல்லையிலேயே தங்க நேர்ந்தது. அதனால் அவர் சென்னையில் நடத்தி வந்த 'திருசங்கர் கம்பெனி' வணிகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தும் பொறுப்புக்கு அவர்தம் இளவல் வ. ச. வை அமர்த்தினார். அவ்விடத்திலேயே கழகக்கிளை நிலையமும் தொடங்கப்பட்டது. பின்னர்க் கழகத்தொடு 'திருசங்கர் குழும்பும் இணைந்தது!

ஓரிடர் :

நல்லெண்ணத்தால் தொடங்கப்பட்ட நன்முயற்சிக்கும் எதிர் பாராத் தடை எதிரிடுதலும், உள்ளார்ந்த அன்பு உடையாரும் எதிரிட்டுக்கொண்டு நிற்கவும் வாழ்வில் நிகழ்தல் உண்டு. அத்தகு நிலை அடிகளார்க்கும் அரங்கர்க்கும் உண்டாயிற்று.

1920 பிப்ரவரி முதல் 1922 ஏப்பிரல் முடிய இருபத்தேழு மாதங்களில் 27 இதழ்கள் செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் வெளிவந்திருக்க வேண்டும்! ஆனால் வெளி வர வாய்த்தவை 12 இதழ்களே! அதன் பின்னர் அறவே வெளிவரும் சூழலும் இல்லை! அரங்கரால் நிகழ்ந்ததா இது! இல்லை! அடிகளார் உரையல்லவோ இதழ்! அடிகளார் வழங்கினால் அல்லவோ களஞ்சியம் நடையிடும்! என் செய்வது! அரங்கர் ஆயிரவரிடம் உறுப்புதவி பெற்றிருந்தார்! அவர்க் கெல்லாம் என்ன சொல்வது? அடிகளார் எடுத்துக்கொண்ட உரைப்பணி அரும்பணி! புனைகதை போல்வதன்று! கருத்துக் கட்டுரையும் அன்று! 'உரைகாண்டலும் ஆகாது' என ஒதப்பட்ட நூலுக்கு, உரை வரைய ஏற்றுக்கொண்டவர் அடிகளார்! அவர்க்கு நிறைவு தராவகையில் காலமும் இதழும் கருதி எழுதி முடிக்க இயலவில்லை! இதழ்த் தடை சிறிது சிறிதாய் உறவுத் தடையாயிற்று! அடிகள் அரங்கரைப் பொறுத்த

அளவில் வணிகத் தடையும் அன்புத் தடையுமாக அமையும்! ஆனால், 'அரங்கர் அம்பிகையார்க்கோ' அது காதல் தடையும் ஆயிற்று! கடிகையாரத்தின் ஒரு சக்கரச் சிக்கல் பிறபிற சக்கரங்களையும் சுழலாது செய்து ஓட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்துவது போல் ஆயிற்று! இருபாலும் நிகழக் கூடாத ஒரு பிரிவு உண்டாயிற்று.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர் மீண்டும் அடிகளார் பொழிவைக் கேட்க விரும்பினர். அழைப்பு விடுத்தனர்; அடிகளார் 21—12—1921 இல் கொழும்பு சேர்ந்தார். இச்செலவில் அடிகளார், பண்டிதமயில் வாகனனார் என்னும் விபலானந்த அடிகளார் விருந்தினராகத் தங்கினார். 16—1—1922 வரை பல்வேறு இடங்களில் சொற்பொழிவாற்றிப் பெருஞ் சிறப்புடன் மீண்டார்.

நீலாம்பிகையார் :

நீலாம்பிகையார் உள்ளம் வீட்டில் நிலைகொள்ள வில்லை. மேலே படிக்க விரும்பினார். 1920 இல் வில்லிங்டன் பெருமாட்டி ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் முதற்படிவத்தில் சேர்ந்தார். அக்கல்லூரியொடு சார்ந்த விடுதியிலேயே உறைந்தார். நான்காம் படிவம் பயிலும் போது அவர்க்கு இளைப்பு இருமல் வருத்தியது. சின்னாள் விடுப்பும், பன்னாள் விடுப்புமாய் முற்றாகப் பள்ளியை விடுக்கும் நிலையையும் இருமல் ஆக்கிற்று. ஆங்கில மருத்துவம் சித்தமருத்துவம் எல்லாம் செய்தாயின. உடல் நோய்த் தீர்வு, உளநோய்த் தீர்வு ஆகாமல் தீராது போலும்!

இந்நிலையில் பல்லவ புரத்தில் 'வித்தியோதயா' என்றொரு கல்லூரி தொடங்கிற்று. அக்கல்லூரியின் தமிழாசிரியர் வேலை அம்பிகையைத் தேடி வந்தது. அம்பிகையார் தம் பத்தொன்பதாம் அகவையில் அப் பணி மேற்கொண்டார். ஈராண்டுகளுக்குப் பின் அக்கல்லூரி மயிலாப்பூர் சாந்தோம் பகுதிக்குச் சென்றது. அங்கும்

பணிமேற்கொண்டார் அம்பிகையார். முன்னே ஓரளவு மட்டுப்பட்டிருந்த இருமல் பெருகியது; வேலையைத் தகைத்தது; பணியை விடுத்து வீட்டில் அமைந்தார்! 1924 இல் சென்னை இராயபுரத்தில், நார்த் விக் மக்ளீர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியப் பணியை மீண்டும் ஏற்றார். ஆங்கு நான்கு ஆண்டுகள் பணி செய்தார்.

ஆசிரியப் பணி ஏற்ற காலம் தொட்டே தக்க அவைகளில் பொழிவு செய்யும் கடமையை மேற்கொண்டார் அம்பிகையார். பொழிவுக்கும் பயிற்றுதற்கும் முறையாக ஆய்வு மேற்கொண்டார். அவ்வாய்வு அவரை அழியாமொழிச் செல்வியராய் ஆக்கி வைத்தது. அக்காலத்தில் அவர் செய்த ஆய்வு நுணுக்கங்கள் பின்னே தனித்தமிழ்ச் செல்வங்களாக வெளிப்பட்டு அடிகளார் வழிமரபைச் சிறப்பித்தது.

நீலா - அரங்கர் திருமணம் :

அடிகளார் மெல்லுள்ளம் கரைந்தது. அரங்கர் அம்பிகை காதல் நோன்புக்கு உருகியது. “நீலா, உங்கள் திருமணத்தை யான் தடுக்கவில்லை; நம் வீட்டில் என் முன்னிலையில் உங்கள் திருமணம் நிகழ இயலாது. நீயும் உன்காதலரும் வேறிடத்தில திருமணத்தை நிகழ்த்திக் கொள்ளுங்கள்; யான் அதற்கு வரமாட்டேன்; ஆனால் உன் தாயும் உடன் பிறந்தாரும் உங்கள் திருமணத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டுவன வெல்லாம் செய்வேன். அணிகலன்களுக்கும் திருமணச் செலவுக்கும் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வேன்” என்று பல்கால் வலியுறுத்தினார். இத்திட்டத்தை அறிவறிந்த அம்பிகை ஏற்பரோ? அரங்கர் தாம் ஏற்பரோ?

ஆண்டுகள் ஒன்றா இரண்டா கடந்தன? ஒன்பது ஆண்டுகள் கடந்தன. ஒருநாள் ஓராண்டாய், ஒன்பது தரண்டுகள் உருண்டன! கரைப்பார் கரைத்தால் கல்லும்

கரையும் என்பதுபோல் அரங்கரின் உடன் பிறந்தாராகிய வ. சு. அவர்கள் அடிகளார்க்கு அணுக்கரானார் ; அன்பரானார் ; அரவணைப்பும் ஆனார். அடிகளார் உள்ளம், படிப்படியே மாறிவருவதை உணர்ந்து தக்க பொழுதில் 'தமிழ்க் காசு' அவர்களுடன் பல்லவ புரம் சென்றார். தமிழ்க் காசு வலியுறுத்தினார் ; திரு. வி. கவும் வேண்டினார். திருமணத்திற்கு இசைவு தந்தார் அடிகளார்.

2—9—1927 இல் மயிலை கபாலீசுவரர் திருக்கோயிலில் அரங்கர் அம்பிகை திருமணம் நிகழ்ந்தது. அடிகள் அம்பிகையாரைக் கொடுப்ப அரங்கர் “பெண்ணின் நல்லா ரொடும் பெருந்தகைக் கோலம் கொண்டு” திகழ்ந்தார்.

பேரறிஞர் கா. சு ; பொறியியல் அறிஞர் பா. வே. மாணிக்கர் ; தமிழ்த்தென்றல் திரு. வி. க ; மணி திருநாவுக், கரசர், கா. நமச்சிவாயர் ; ச. சச்சிதானந்தர் ; பாரிப்பாக்கம் கண்ணப்பர் ; இசைவல்லார் சாம்ப மூர்த்தியார் ; நெல்லை சுந்தர ஓதுவார் ; பரலி சு. நெல்லையப்பர் ; செந்தில் ஆறுமுகனார் ; பெரும் புலவர் இ. மு சுப்பிரமணியனார் இன்ன பெருமக்கள் முன்னிலையில் வீழா பெருஞ்சிறப்பு உற்றது. இசையரங்கு, இசைக் காதை, வாழ்த்து, அழைப்பு ஆன்னவெல்லாம் சீர்சிறக்கச் செறிந்தன. அரங்கர் அம்பிகை வாழ்க்கை பாளையங்கோட்டையில் தொடங்கியது.

நீலாவுக்கு அஞ்சல் :

அடிகளார் உள்ளம் வன்கண்மையதா? மென்கண்மையதா? சூழலும் செயலும் காலமும் பிறவும் எவரெவரையெல்லாம் எப்படி எப்படி ஆட்டிப் படைத்து விடுகின்றன ! ஒன்றாய் உருகி நின்ற உள்ளமும், வேறாய் இருவேறு தருவங்களாய்ப் பிரியும் இயல் ஏற்பட்டுவிடுகின்றதே! இதோ ஓர் அஞ்சல்; அடிகளார் தம் அருமை மகளார்க்கு வரைந்தது; அடிகளார் உள்ளத்தை உள்ளபடி காட்டுவது;

ஓம் சிவம்

டி. எம். அச்சுக்கூடம்,
பல்லாவரம். 7-12-1927

அருமைத் திருமிகு திருவரங்க நீலாம்பாளுக்கு
அம்மையப்பர் திருவருளால் எல்லா நலங்களும்
உண்டாகுக!

நீங்கள் இருவரும் அறிவும், உங்கு நலமுடன் சேர்ந்த அன்றைக்கே எழுதிய கடிதங்கள் இரண்டும் பெற்றுப் பேரின்பவெள்ளத்துள் திளைத்தேம் ஆயினேம். நீலாவும் அவள்தன் அருமை அத்தையாரும் அன்னையும் புதல்வியும் போல் அத்துணையன்புடன் அளவளாவுதலை அறிந்தெழுந்த பெருமகிழ்ச்சியால் எம்பெருமானை வாழ்த்தியும் வணங்கியும் எம் புல்லிய நன்றியைச் செலுத்தினேம்.

யாம்கற்ற பண்டைத் தனிச் செந்தமிழ் அகப்பொருள் இலக்கணத்திற்குக் கண்கண்ட இலக்கியமாய் நீவிர் இருவீரும் இருதலைப் புள்ளின் ஓர் உயிரினராய்த், 'தோகைக்கும் தோன்றற்கும் ஒன்றாய் வரும் இன்ப துன்பங்களே' என்று திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரில் மாணிக்கவாசகப் பெருமான் அருளிச்செய்தாங்கு, இன்ப துன்பங்களினும் ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாக் காதல் அன்பில் தலைப்பிரியா வாழ்க்கையினில் நீவிர் நீடுவாழுமாறு அருள்புரிந்த அம்மையப்பர்தம் பேரிரக்கத் திற்கு ஏழையேம் எங்ஙனம் கைம்மாறு செலுத்தவல்லேம். அவ்வருட் பெருந்திறத்தை எங்ஙனம் ஏத்திப் புகழ வல்லேம். காதல் அன்பின்கண் ஈடுபட்ட நும் இல்லற இன்ப வாழ்க்கை அம்மையப்பர்தம் அருள் வாழ்க்கையின் வேறாகுவது அன்றாகலின் இவ்வாழ்க்கையிலேயே நும் வாழ்நாள் எல்லா நலங்களிலும் இனிது நீடுக என்று எம்பெருமான் பெருமாட்டியின் இணைமலர்த்திருவடிகளை இறைஞ்சி வேண்டுகின்றேம்.

எம்முடைய வாழ்க்கையினும் யாம் ஈன்ற எம்மக்களின் இல்லற வாழ்க்கை முற்றும் அன்பிற் பிரிதல் இல்லா இன்பச் சுற்றத்தவரோடு இனிது நடைபெறுக என்று யாம் வேண்டிய வேண்டுகோள் உரையினை எம் இறைவன் திருச்செவி பெற்று நீலாள், கணவனுடன் அவள்தன் அருமை அத்தையரும், அருமை மைத்துனரும், ஏவலாளரும், ஏவலாட்டியரும் பிறரும் எல்லாம் அன்பிற் கெழுமிய நன்பெரு மாட்சியினை அருள் செய்தான்! அவ்வருளுக்கு எளியரேம் எழுமை எழு பிறப்பும் உழுவற் றொழும்பு ஆற்றுவதல்லது வேறென் கடவேம்!

தன் மனக்கிரிய கா தலன்பான் நீலாளை ஒப்படைத்து விட்டபின் யான் கவலையுறுதற்கு இடனில்லையாயினும், அவட்குவந்த நோய் இனிவாராதெனநும் உறுதிப்பாடு பெற்ற பின்னரே என்னுள்ளம் அமைதி பெறும். நெடுந் தொலைவில் இருப்பதனாலும் அடுத்தடுத்துக் காணுதற்கு இல்லாமையாலும் அருமை மகளை நினைந்து நெஞ்சம் நிலைகலங்குகின்றது. எமது கலக்கத்தை நன்கறியும் இறைவனே, அவட்கு இனி அந்நோய் வராமல் அருள் செய்து எமது பெருங்கவலையைத் தீர்க்கற்பாலான்.

நீலா, தலைமுழுகும் நாட்களில், உடைத்து விதை அகற்றிய நான்கு கடுக்காய். ஏழு கசப்பில்லாத வாதுமைப் பருப்புகளின் எடையுள்ள மிளகு, இம்மிளகின் எடையில் அரைவாசி கொண்ட ஓமம் என்னும் இவற்றை நெகிழ அரைத்து வடிகஞ்சியிற் குழப்பி, இறுகக் காய்ச்சி, சூட்டொடு அதனைத் தலையிலும் உடம்பிலும் தேய்த்துக் கொண்டு அளவான வெந்நீரில் முடிக்காய் சவற்காரத்தால் நெய்ச்சிக்கும் அழுக்கும் போக முழுகுதல் வேண்டும்.

தேனும் இந்துப்புப்பொடி சிறிதும் கலந்த இஞ்சிச் சாற்றை, அகழும் புறமும் தூயவாய்ப் பளபளப்பாக்கிய குடகு நாரத்தைநிறக் கண்ணாடிப் புட்டிலிலும் ஆழ்ந்த நீலக் கண்ணாடிப் புட்டிலிலும் அடைப்பித்து, வெயிலில் நாள்

முழுவதும் வைத்தபடியாகவே அதனை உட்கொண்டுவரல் வேண்டும் நோய் மிகுந்தில்லா நாட்களில் மூன்று மணி நேரத்திற்கு ஒருகால் குடகு நாரத்தை நிறப்புட்டிலின் சாற்றையும் இடையே ஒன்றல்லது இரண்டு முறை ஆழ்ந்த நீலப்புட்டிலின் சாற்றையும் மாற்றி மாற்றிக் காற்பலம் பருகிவரல் வேண்டும். தலைமுடிகிய மறுநாளில் ஐந்து விதைநீக்கிய கடுக்காய்ச்சாறு அருந்தி மலக்குடரைத் துப்புரவு செய்க. உடம்பு இடுங்கச்சுகள் முழங்கைக்கு மேல் நீளமாய் இறுகப்பிடித்திருத்தல் வேண்டும். குளிர்ச்சி மிகுந்த பண்டங்களை உட்கொள்ளல் வேண்டாம்.

நலம்.

அன்புமிக்க,

மறைமலையடிகள்.

அடிகள், அடிகளாய், தாயாய் தந்தையாய் குருவாய் மருத்துவராய் பல்லுருக்காட்டி நிற்கும் பாங்கு இக்கடிதம் ஒன்றால் வெளிப்பட விளங்குமே!

அடிகளார் எத்தனை எத்தனை தலைப்புகளில் எங்கெங்கெல்லாம் பொழிந்தார்! எவ்வெவ்வூர்களுக்கு எல்லாம் சென்றார்! எவ்வெவ்வொடும் எல்லாம் தொடர் பாளராய்த் துலங்கினார்! எவர்க்கெல்லாம் வழிகாட்டியாய் இலங்கினார்! எத்தகைய பல்கலைக் களஞ்சியமாகத் திகழ்ந்தார்! எத்தனை துறைகளைப் புதுக்கினார்! இவற்றைப் பட்டியலிட்டால் அதுவே ஒரு தனிப்பெரு நூலாதல் ஒருதலை. அவர் நடாத்திய பொதுநிலைக்கழக இருபதாம் ஆண்டுவிழா ஒன்றைமட்டும் சுட்டி அமைவாம்.

அடிகள் தம் வருவாய் கொண்டு அரிதில் தேடித் தொடுத்த நூல்கள் நாலாயிரம் ஆகும். அவை, தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் என்னும் மும்மொழி சார்ந்த நூல்களாம். அந்நூல்களை நூலகமாக அமைத்து 'மணிமொழி நூல்லிலையம்' எனப் பெயரிட விரும்பினார்.

பொதுநிலைக் கழக விழா :

பொதுநிலைக் கழக மாளிகையின்மேல் இறை வழிபாட்டுக்கென அம்பலவாணர் திருக்கோயில் ஒன்றும் அமைத்தார். முறையே இவற்றின் திறப்பு விழாவும், குடமுழுக்கு விழாவும் பொதுநிலைக்கழக இருபதாம் ஆண்டு விழாவும் ஒருங்கே நடத்தத் திட்டப்படுத்தினார். அந்நாள் 1931ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரித் திங்கள் இரண்டாம் பக்கல் தைப்பூசத் திருநாள் ஆகும்.

அடிகள் நடாத்திய குடமுழுக்கு அவர்களாலேயே தமிழ்மறை ஓதிச் செய்யப்பட்டது ஆகும். விழாவுக்கு வந்திருந்தவர் அனைவரும் தாமே அம்பலவாணர் திருவடியில் மலரிட்டு வணங்கினார்; தாமே திருநீறு எடுத்து அணிந்துகொண்டனர். அம்பலவாணர் திருமுன் எவ்வகையான ஏற்றத் தாழ்வுமின்றி வழிபாடாற்ற அடிகள் செய்த ஏற்பாடு வள்ளலார் வழிப்பட்டதாகும்!

வழிபாட்டு நிகழ்ச்சி முடிந்தபின் மணிமொழி நூல் நிலையம் திறக்கப்பெற்றது. அதன்பின் பொதுநிலைக் கழகவிழாத் தொடங்கியது. தேவார திருவாசகங்கள் இன்னிசைக் கருவிகளுடன் ஓதப்பட்டன. அன்பர்கள் மகிழ்ச்சியின் இடையே அடிகள் அவைத்தலைமை பூண்டார்கள். அப்போது திருவாவடுதுறைத் திருமடத்துத் தலைவர் அடிகட்கு அனுப்பிய பொற்பட்டாடையும் பொற்பட்டுப் போர்வையும் மறைத்திரு. கருணானந்த அடிகள் சிறப்பித்துக் கொடுக்க, அடிகள் அவற்றை ஏற்றருளினார். சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரிப் பேராசிரியர் மணி. திருநாவுக்கரசர் பொதுநிலைக்கழக அமைப்பும் நோக்கமும் பற்றி விளக்கியுரைத்தார். இளவழகனார் விரிவுரையாளர்களுக்கு வரவேற்பும், பொருளுதவி செய்தார்க்கு நன்றியும் கூறினார். அடிகள் அப்பேரவையில் “அம்பலவாணர் திருக்கூத்தின் உண்மையும் ஞானயோகமும்” என்பது பற்றி உரையாற்றினார். பின்னர் இரண்டு நாள்கள் அறிஞர்கள் பலர் உரையாற்றினர்.

ஆக முப்பெரு விழாக்களும் மூன்று நாள் விழாக்களாகச் சிறந்தன. இவ்விழாப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள் அடிகளாரின் சீர்திருத்த நாட்டத்தைச் செவ்விதின் விளக்குவனவாம். அவை:

- க) மடத்துத் தலைவர்கள் எல்லாக் குலத்தவர்க்கும் வேற்றுமை இன்றிச் சமயச் சடங்குகள் கற்பிக்க முயற்சி செய்தல் வேண்டும்.
- உ) கோயில்களில் வேற்றுமையின்றித் திருநீறு முதலியன பெறவும் நிற்கவும் கோயில் தலைவர்கள் இடம் செய்தல் வேண்டும்.
- ஈ) பழந்தமிழ்க் குடிமக்கள் (தீண்டாதார்) எல்லோரையும் தூய்மையாகத் திருக்கோயில்களிற் சென்று வழிபாடாற்றப் பொதுமக்களும் கோயில் தலைவர்களும் இடம் தரல் வேண்டும்.
- ச) கோயில்களில் பொதுமாதர் திருப்பணி செய்தல் கூடாது.
- ரு) வேண்டப்படாதனவும் பொருட்செலவு மிக்கனவும் சமய உண்மைக்கு முரண்பட்டனவும் அறிவுக்குப் பொருத்தம் அற்றனவும் ஆகிய திருவிழாக்களையும் சடங்குகளையும் திருக்கோயில்களிலே செய்தல் முற்றும் கூடாது. தூயதும் வேண்டப்படுவதுமான சடங்குத் திருவிழாவும் குறைந்த செலவிலே செய்தல் வேண்டும்.
- ஊ) சாரதா சட்டத்தை உடனே செயன்முறைக்குக் கொண்டதல் வேண்டும்.
- எ) கைம்பெண்ணைத் தாலியறுத்தல், மொட்டையடித்தல், வெண்புடவையுடுத்தல், பட்டினி போடல் முதலியவை நூல்களிற் கூறியிருப்பினும் வெறுக்கத்தக்க இச் செயல்களை நீக்குதல் வேண்டும். கைம்பெண் மணம்

முற்காலத்திலும் இருந்திருப்பதாலும் நூல்களில் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாலும் அதனைச் செயன் முறைக்குக் கொணர்தல் வேண்டும்.

அ) சாதிக்கலப்புமணம் வரவேற்கத் தக்கது.

ஆ) தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழுக்குத் தலைமை தருதல் வேண்டும்.

க) தமிழைத் தனிப்பாடமாக பி.ஏ. ஆனர்சு வகுப்புக்கு ஏற்படுத்தல் வேண்டும்.

இவை பொதுநிலைக் கழக விழாவில் நிறைவேற்றப் பட்டன என்றால் இவற்றைக் கொணர்ந்தவர் எவர்? அடிகளாரே அல்லரோ! இக்கொள்கைகள்தாமே பொது நிலைக் கழகம் அஃதென்பதை வெளிப்படுத்த வல்லன வல்லவோ! 'சீர்திருத்தம் சீர்திருத்தம்' எனக் கொடிகட்டிப் பறந்தார் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளையெல்லாம் அடக்கமாக-அமைவாக-காட்டிய அடிகளார் 'பெருநிலை' சிவநெறியர்க்கெல்லாம் உண்டாகியிருந்தால், அச்சமயம் எத்தகு வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கும். அஃதில்லாமை,

“துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்கள் தவம்”

என்னும் மறைமொழியைச் சொல்லுமானே உள்ளது! இவ்வாறு அமைந்ததே அடிகளார் தனித்தமிழ் இயக்கம் கண்டதும், இந்தி எதிர்ப்பில் தலைப்பட்டு நின்றதுமாம்!

ஒரு சொற்போர் :

தனித்தமிழ் இயக்கம் தோன்றிய சூழலை அறிந்துள்ளோம். அதனைப் பழுத்த புலமையாளர்களும் போற்றத் துணியவில்லை. 'தனித்து அமிழ்' என்று அத் தொடரைப் பிரித்து எள்ளியவர்களும் உண்டு. ஒரு புதுமைதோன்றும்போது, அதனை ஆய்ந்து அறிவாளர்கள்

ஏற்றுப் போற்றத் தொடங்கினால் அது நாடுதழுவிய விளக்கமாய்த் திகழும். அவ்வகையில் அடிகளாரின் அருமை மகளார் நீலாம்பிகையார் தனிப்பெரும் பரப்பாளியாகத் திகழ்ந்தார். அவர்தம் அருமைத்துணைவர் திருவரங்கனார் அத்தாய தமிழ்க்காதல் தொண்டாலேயே தம்மை இழந்து. பின்னே நீலாம்பிகையார் காதலில் கட்டுண்டு கடிமணம் கொண்டவர் அல்லரோ! அதனால், அவர் அடிகளார் இயக்கத்திற்கு ஊன்றுகோலாய் அமைந்தார். சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடுகளாலும், 'செந்தமிழ்ச் செல்வி' என்னும் இதழ் வழியாலும் பெருந்தொண்டு செய்தார். அவர் ஊன்றுகோலாய் இருந்தார் என்னின், அவ்வியக்கத் தூணாக இருந்தவர் அவர்தம் தம்பியார் தாமரைச் செல்வர் வ. சுப்பையா அவர்களே ஆவர். எத்தனை எத்தனை அறிக்கைகள்! துண்டு வெளியீடுகள்! ஆசிரிய உரைகள்! இவற்றின் மேல் பாவாணர் எழுத்து அடிகளார் இயக்கத்திற்கு மாளிகை எழுப்பி மணிக்கூண்டும் அமைத்தது போன்ற மாண்பினதாயிற்று. அடிகளார் காலத்தில் தனித்தமிழ்க்கு இருந்த நிலையை ஓர் எடுத்துக்காட்டால் காணலாம்.

24-7-1927இல் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க ஆண்டுவிழா. அவ்விழாவில் அடிகளார் தலைமையுரையாற்றினார். அடிகள் தம் உரையின் இடையே " 'ஆ' என்பது சிலருக்கு விளங்காது. 'பசு' என்றால் விளங்கும். ஆ என்பது தனித்தமிழ்ச் சொல். பசு என்பது வடசொல். தண்ணீர் என்று உரையாது நம் மக்களிற் பலர் 'ஜலம்' என்கின்றனர். ஜலம் என்பது வடமொழி. ஐயகோ! மலையாளிகள் கூட வெள்ளம் எனும் தனித்தமிழை வழங்குகின்றனர்" என்றார்.

அவ்விழாவில் அடிகளுக்கு முன்னர்ப் பெரும் புலவர்கள் நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமியார், பண்டிதமணி

கதிரேசனார், கரந்தைக் கணியரசு, புரவலர் உமாமகேசுவரர் ஆகியோர் இருந்தனர். அவர்களுள் பண்டிதமணியார், “சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்” என்று அப்பர் கூடக் கூறியிருக்கிறாரே என்றார். உடனே அடிகளார், ‘சலசல’ என்ற ஓசையுடன் ஓடுதலின் சலம் என்பது காரணப் பெயர். அது தமிழ்ச்சொல். இவ்வாறு சலசலமும் மதம் பொழியும்! என்று தமிழ்ச் செய்யுள் ஒன்றிலும் கூறப்பட்டுள்ளதே! அது வடமொழிதான் என்று உறுதியானால் அதைவிட்டு ‘நீர்’ என்னும் தனித்தமிழ்ச் சொல்லை ஆளலாமே. ஆ! ஆ! என் செய்வது! தனித் தமிழை இழிவென்று நினைப்பது முறையாகுமோ? தமிழிலே கடவுளை வணங்கக்கூடாது என்று கூறும் பார்ப்பனரும் உளர். பெரியோர் தமிழைப் பகுத்துப் பாழ் செய்தால் அது குற்றமில்லையோ? இப்படிப் புலவர் பலர் தனித்தமிழ் உணர்ச்சி தகுதியற்றதென்று மொழிந்து தமிழைப் பாழாக்கினால் ஐயகோ! என் செய்வது”

“பழம் புலவர்களால் தமிழ் பாழாகவா போய் விட்டது?

“இடைக் காலத்துப் புலவர் பழைய தனித்தமிழ் உணர்வை மறந்து வடசொற்களை மிகுதியும் புகுத்தித் தமிழைக் கெடுத்துத்தான் விட்டனர். அவர்களை நாம் ஏன் பின்பற்ற வேண்டும்? வடசொற்களைக் கலத்தல் குற்றமில்லையாயின் ஆங்கிலத்தையும் தாராளமாக வழங்கித் தனித்தமிழ் உணர்ச்சியைக் கெடுத்தால் மற்றமிழ் எவ்வாறு உயிர்வாழும்? அந்தோ! குமரகுருபரர் ‘சலாம்’ என்னும் சொல்லை வழங்கினார் என்று நாமும் பல கொடுந் துலுக்குச் சொற்களை வழங்கித் தமிழைப் பாழ்படுத்தலாமா? (கைதட்டல்) யானை வழக்கி விழுந்தால் அஃது அதற்குப் பெருமையாக முடியலாம். நாங்களோ சிறியோம். எங்களுக்கு இடர் மிகுதியும் உண்டு.”

அதன் பின்னர் பண்டிதமணியார் தொல்காப்பியத்தில் வடசொற் கலப்புப் பற்றிய செய்தி உள்ளது என்றும், திருவள்ளுவர் வேதவழக்கொடுப்பட்டு நூல்

செய்தார் என்றும், அவர் கருத்தறிந்து பரிமேலழகர் உரை வரைந்தார் என்றும் விரியக் கூறினார்.

உணர்வோங்கிய அடிகளார், “இப் பொழுது தமிழுக்குப் பரிந்து பேசுவோர்பலர் இலர். தமிழராய்ப் பிறந்த பாவிகளே தமிழைப் பாழ்படுத்தி விட்டார்கள்; பாழ்படுத்துகிறார்கள்” என்றார். அப்பொழுது பண்டித மணியார் “பழம்புலவர்களால் தமிழ் பாழாகவா போய் விட்டது?” என்று மீண்டும் வினாவினார். அடிகளார், “அவர்களிலும் சிலர் பாழ் செய்தற்கு இடங்காட்டி விட்டார்கள்” என்றார். கதிரேசனார் “தொல்காப்பியர்” என்றார். அடிகளார் “அம்முறையில் அவரும் ஓர் இழையளவு வழுவியே விட்டார். அஃது, ஒண்டவந்த பிடாரிக்கு ஊர்ப்பிடாரி இடங்கொடுத்த கதையாகவே முடிந்தது. என்று மறுமொழியுரைத்து அவையோரை நோக்கி,” அன்பர்களே நாம் தமிழை உயிரோடு வைக்கப் பாடுபடவேண்டும். ஐயகோ! தமிழைக் கொல்ல மடிகட்டி நிற்கலாமா? நூற்றுக்கு எண்பது வடசொல்லும் இருபது தமிழ்ச் சொல்லுமாக எழுதினால் பேசினால், தமிழ் எப்படிப் பிழைத்தல் கூடும்? வடமொழி பயில வேண்டாம் என்று யான் கூறவில்லை. மகிழ்வுடன் பயிலுங்கள், யானும் பயில்கின்றேன். ஆனால் அன்பர்களே தமிழ்த் தாயைக் கொல்லாதீர்கள். தமிழ் நன்மங்கையின் அழகிய நன்மேனியில் அம்பைத் தழும்புபோல் வடசொற்களைப் புகுத்தாதீர்கள். அடியனேன் உங்களைப் பெரிதும் கெஞ்சுகிறேன். ஆண்டவர்களே தமிழைக் கெடுக்காதீர்கள். தனித்தமிழுக்குப் பாடுபடுங்கள் என்றார். அவை பெரிதும் கைதட்டி வரவேற்றது.

பண்டைப் புலவராயினும், இக்காலத்தவராயினும் மற்று எவராயினும் தமிழுக்குக் கேடு விளைத்தோரை, விளைப்போரை ஒரு பொருளாகக் கருதமாட்டேன். பழம் பெரும் புலவர் ஒருவர் ஒரு வடசொல் வழங்கியிருந்தால்

பிற்காலத்தில் நூறுசொற்களை வழங்குகிறார். நாம் நூறாயிரம் சொற்களை வழங்குகின்றோம். பெருங்கடனாளியாகின்றோம்.

சங்கத் தமிழ் வழக்கை இடைக் காலத்தவர் பின்பற்றியிருந்தால் அவர்களுக்குப் புகழ் உண்டு. இடையில் வந்து தமிழைக் கெடுத்தவர்களை நான் ஒருநாளும் பொருட்படுத்தேன். தமிழிற் பிறமொழிக் கலப்பை வெறுத்துத் தள்ளுங்கள். தமிழின் சுவையை மாற்றாதீர்கள். வல்லோசைகளைப் பெருக்காதீர்கள். தமிழர் ஆரியத்திற்கு அடிமைப்பட்டு அச்சொற்களைத் தமிழிற்கலத்தல் தீங்கே. இவ்வடிமைத் தனத்தில் நின்று முதலில் விடுபடுங்கள். இது முதலிற் பெறவேண்டிய விடுதலை (சுயராச்சியம்) (நீண்ட நேரம் கை தட்டி அவை வரவேற்றது). மேலும் அடிகள் உணர்ச்சி மீக்கூர்ப் பேசினார். கதிரேசனார், யான் தனித்தமிழ் உணர்ச்சியைப் பற்றிக் குறை கூறவில்லை” என்றார். எங்களைப் போன்ற பெருந்தமிழ்ப் புலவர்களின் உதவியில்லாமல் தனித்தமிழ் வளரமுடியுமா? தாங்கள் பெரும் புலவர். தாங்கள் அப்படிப் பேசியதனால் தான் எனக்குப் பெருவருத்தம் உண்டானது மற்றவர்கள் தனித்தமிழுக்கு மாறாகச் சொன்னால் எனக்கு இவ்வளவு கவலை ஏற்பட்டிராது” என்றார் அடிகள். பின்னர் பண்டிதமணி, அடிகள் நேற்றுப் பேசியதில் இருந்து தனித்தமிழைப் பற்றி எனக்கு இருந்த அரை குறையான ஐயங்கள் அடியோடு அகன்றுவிட்டன. நம் பெரியோர்கள் வடசொற்களைத் தமிழிற் கலந்துவிட்டார்கள். நாம் அவற்றை நீக்கின் அவர்கள் செயல் குற்றமென்று கூறப்படுமோ’ என்று தான் யான் அஞ்சியிருந்தேன். தனித்தமிழை எதிர்த்தேன். ஆனால் அதற்கு அடிகள் சரியான

விடையளித்து விட்டீர்கள் என்று பாராட்டித் தம் கருத் தொப்புதலை வெளிப்படுத்தினார்.

—மறைமலையடிகள் வரலாறு 522-535.

(செந்தமிழ்ச் செல்வி 1937 ஆக. செப்.)

பெரிதும் பிறசொற்கலவாமல் எழுதியவர்-எழுதத் தேர்ந்தவர் பண்டிதமணியார்! எனினும் ஒரு புதிய கொள்கையை அது எவ்வளவு நல்லதாக இருப்பினும் ஏற்பதற்குள்ள இடர்ப்பாடு எத்தகைத்து என்பதை விளக்கும் செய்தி இது. ஆனால் விடாப்பிடியாகப், 'பல்கலைக்கழகம்' என்பது வழக்குக்கு வந்தும் 'சர்வகலாசாலை'யை விடேன் என்றும், 'நூல்' என்பது பழவழக்கும் பெருவழக்குமாய் இருந்தும் 'சாஸ்திரம்' என்பதை விடேன் என்றும் முரட்டுப் பிடியாக இருந்த அறிஞர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் பண்டிதமணியின் பெருமையும் சால்பும் இனிது விளங்கும்! அதே வேளையில் அடிகளார் கொள்கை யூற்றமும் செவ்விதில் புலனாம்.

இந்தி எதிர்ப்பு :

இராசாசி அவர்கள் 14—7—1937 இல் சென்னை அரசின் முதல்வரானார். அவர் ஆட்சிக்கு வந்த சில நாள்களில் 5, 6, 7 ஆம் வகுப்புகளில் இந்தியைக் கட்டாயமாகப் படிக்கவேண்டும் என்னும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். அதனை எதிர்த்துத் தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ்சார் கட்சித் தலைவர்களும் போர்க்களத்தில் இறங்கினார்.

“அந்தோ! வடமொழிவந்து தமிழைப் பெரிதும் வீழ்ச் செய்து விட்டதே! அதைக்குற்றுகிராக்கி விட்டதே ஆங்கிலம்! இனி இந்தியும் வந்தால் தமிழ் ஒழிதல் திண்ணமே” என ஏங்கிய அடிகளார் இந்தி எதிர்ப்புக் கண்டு மகிழ்வுற்றார். இந்நிலையில் 1—19—1937 இல் திருவல்லிக்கேணிக் கடற்கரைக் கூட்டத்திலும் 3-6-1938இல்

கைசுதையில் கூடிய இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டிலும் அடிகள் தலைமை தாங்கி இந்தியை எதிர்த்து முரசு கொட்டினார். அவ்வாறே 4—10—1937 இல் கோகலே மண்டபத்தில் கூடிய இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டுத் தலைமையும் பூண்டார் அடிகள். தமிழைக் காப்பதற்காகவும் இந்தியை எதிர்ப்பதற்காகவும் நாவலர் பாரதியார் 'தமிழர் கழகம்' என ஓர் அமைப்பைக் கண்டார். அடிகளார், "இந்தி பொது மொழியா?" என்னும் பெயரிய கருவிநூலை எதிர்ப்பாளர்க்குப் படைக்கலம் போலப் படைத்துத் தந்தார்.

இப்போராட்டத்தில் அடிகளார் ஆற்றிய தொண்டு அளவில் நில்லாமல் அடிகளார் குடும்பமே தலைப்பட்டு இருந்தது என்பது தகும். அடிகளாரின் திருமைந்தர் மறை. திருநாவுக்கரசு மறியல் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டதற்காக இரண்டு குற்றங்களுக்கு, ஆறு ஆறு திங்கள் தண்டனை வழங்கப்பட்டு, ஒரே காலத்தில் அடையுமாறு சிறையுற்றார். அவர்தம் துணைவியார் ஞானம்மாள் தம் ஐந்து திங்கள் கைக்குழந்தையுடன் சிறை வாழ்வுற்றார். மாணிக்க வாசகனாரின் துணைவியாரும் தம் மூன்றாண்டுச் சிறுவனுடன் சிறையுற்றார். ஸீலாம்பிகையார் இந்தி எதிர்ப்பு மகளிர் மாநாட்டுத் தலைமைப் பங்கேற்று வீறு காட்டினார். 1937 இல் தோன்றிய காட்டாய இந்தி, 1940 இல் மறைந்தது. நாடு விடுதலை பெற்றபின் 1948 இல் மீண்டும் அரசின் சட்டத்தால் உருவாகும் நிலை உண்டாயிற்று. அந்நிலையில் 17—7—1948 சென்னை தூயமேரி மன்றத்தில் கூடிய தமிழ் மாகாண இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டில், "கட்டாய இந்தியைக் கொணராதீர்" என அடிகள் அறைகூவல் விடுத்தார். அம்மாநாட்டில் திரு. வி. க.; பெரியார், ம. பொ. சி.; அறிஞர் அண்ணா, நாரண துரைக்கண்ணனார், பாவேந்தர், அருள் தங்கையா, அறிஞர் இரா. கிருட்டிணசாமி, அப்துல் மசீது ஆகியோரும் பங்கு கொண்டனர்.

“இன்ன இன்ன வாய்ப்புகள் எல்லாம் செய்து, இவ்வளவு அடியுறை வைத்தால்தான் பொழிவுக்கு

வருவோம்” என்று வரம்பாய் இருந்த அடிகள், இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டத்திற்கு எதனையும் எதிர்நோக்குதல் இல்லாமல் உணர்வுப் பிழம்பாகச் செயல்பட்டமை, மொழிக் காப்பில் அவர்களுக்கு இருந்த உண்மை ஊற்றத்தைக் காட்டுவதேயாம்.

தமிழர் மத மாநாடு :

தமிழர் சடங்குகள் தமிழிலேயே நடத்தப்படுதல் வேண்டும், தமிழர் கோயில் வழிபாடு தமிழிலேயே நடத்தப்படுதல் வேண்டும் என்பனவெல்லாம் அடிகளாரின் உயிர்ப்பான கொள்கைகள் ஆகும். அவ்வகைத் தொண்டில் அடிகள் ஈடுபட்டதன் சான்றாக 16—7—1939 இல் கோகலே மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த தமிழர் திருமண மாநாட்டையும், 10—10—1940 இல் பச்சையப்பன் மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த அனைத்து இந்தியத் தமிழர் மத மாநாட்டையும் சுட்டலாம். இரண்டு மாநாடுகளிலும் அடிகள் தலைமையேற்க, தமிழ்க் ‘காசு’ வரவேற்புரைத்தார். இரு மாநாடுகளிலும் நாவலர் பாரதியாரும் கலந்து கொண்டார். மேலும் உமாமகேசுவரர், முன்னாள் அமைச்சர் முத்தையா, செட்டிநாட்டு அரசர் முத்தையா ஆகியோரும் கலந்துகொண்டனர். அடிகளார் எழுதிய நூல்களில் ஒன்று ‘தமிழர் மதம்’ என்பதாகும்.

வள்ளுவராண்டு :

அடிகளார் ஆக்கச் செயல்களுள் ஒன்று திருவள்ளுவர் ஆண்டு கண்டமை ஆகும். தமிழர்க்கெனத் தனி ஆண்டுமானம் வேண்டும் என்றும், அவ்வாண்டுமானமும் உலகம் போற்றும் ஒப்பற்ற மறைநூலை ஆக்கிய தமிழ்ப் பேராசிரியர் திருவள்ளுவர் பெயரால் அமைதல் வேண்டும் என்றும் குறிக்கொண்டு ஆய்ந்தார். சிலம்பு மேகலை முதலாம் நூல்களுக்கு முற்பட்டதும், சங்கநூல் ஆட்சியைக் கொண்டதும், தொல்காப்பிய நெறியில் அமைவதுமாம்

அந்நூலின் நடையும் பொருளமைதியும் கொண்டு அதன் காலத்தைக் கி. மு. 31 எனத் தீர்மானித்தார் அடிகள். திருவள்ளுவர் திருநாள் வைகாசித் திங்கள் பனை (அனுட) நாள் எனவும் திட்டப் படுத்தினார். அடிகளின் இத் திட்டத்தை ஏற்றுத் 'திருவள்ளுவர் திருநாட கழகம்' என ஓர் அமைப்பு உருவாகித் திருநாள் விழாவும் நடாத்தியது. அக்கழகத்தின் மலர் ஒன்று மிக அரியது ஆகும். அடிகளார் தந்த இத்திட்டமே இந்நாளில் தி.மு., தி. பி. எனப்பொது மக்கள் வழக்கிலும், அரசிலும் வழங்கத் தலைப்பட்டுள்ளதாகும். இதனை ஏற்றுப்போற்றிய நாடுகளில் ஒன்று ஈழமாகும். இதனை ஆங்கு நிலைப்படுத்தியவர் அறிஞர் கா. பொ. இரத்தினர் ஆவர். பின்னே இத்திட்டத்தை விரித்துத் தமிழ் வளமாக்கியவர் பாவாணர் என்பது சுட்டத் தக்கது.

'தென்றல் உலா'வாம் இப்பகுதியில், அடிகளார் துறவு கொண்டு தொண்டு பூண்ட காலச் செய்திகளைக் கண்டோம். இனி, அவர் நூல்களின் வழியாகத் தேனருவியாகத் திகழ்தலைக் காணலாம்.

7. தேனருவி

உரையும் பாட்டும் :

அடிகளார் தமிழ் தனித்தமிழ்! ஆம்! தூய அருவித் தமிழ்! தேனருவித்தமிழ்! அவர்கை தேன் தமிழ் எழுத்தைத் தீட்டியது! அவர்வாய் தேன் தமிழ்ச்சொல்லைப் பொழிந்தது! சொல்லியதை எழுதுதல், எழுதியதைச் சொல்லுதல் என்னும் இரண்டும் அடிகளார் நூன்முறையும் பொழிவு முறையுமாம். அத்தேனருவி நடைக்கும் கருத்துக்கும் சிதறல் போலச் சிலச்சில சான்றுகள் :

“பால் கறந்த மாத்திரையே உண்பார்க்குச் சுவை பயக்குமாயினும், அதனை வற்றக் காய்ச்சிக் கட்டியாகத் திரட்டிப் பின்னுண்பார்க்குக் கழிபெருஞ்சுவை தருதல் போலவும், முற்றின கருப்பங்கழியை நறுக்கிப் பிழிந்த மாத்திரையே அதன் சாற்றைப் பருகுவார்க்கு அஃதினிமை விளைக்குமாயினும், மேலும் அதனைப் பாகுதிரளக் காய்ச்சிச் சருக்கரைக் கட்டியாக எடுத்துண்பார்க்கு ஆற்றவும் பேரினிமை பயத்தல் போலவும் உரையும் நலம் பயப்பதொன்றே ஆயினும் அதனைக் காட்டினும் செய்யுளாற் பெறப்படும் பயன் சாலவும் பெரிதாம்”

—பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரை-7.

மக்கள் வாழ்நாள் என்கின்ற நீரோடையிலே வறு நினைவுகளான கலங்கற் பெருநீர் பெருகிச் செல்லும் போது, உலக இயற்கை என்னும் மலைக்குகைகளிலே, அரித்து எடுத்து வந்த அருங்கருத்துகளான பொற்றுகள், இடை இடையே ஆழ்ந்து அவ்வோடையின் அடிநிலத்தில் சிதர்ந்து மின்னிக் கிடப்ப, நல்லிசைப் புலவன் என்னும் அரிப்புக்காரன் மிக விழைந்து முயன்று அப்பொற்சிதர்களையெல்லாம் ஒன்றாகப் பொறுக்கி எடுத்துத், தன்

மதிநுட்ப நெருப்பில் இட்டு, உருக்கிப் பசும்பொற் பிண்டமாகத் திரட்டித் தருவதே, பாட்டு என்றும் அறிதல் வேண்டும்.

—முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை-5.

மொழித் தூய்மை :

முற்றுந் தனித்து இயங்கமாட்டாக் குறைபாடுடைய ஆங்கில மொழியையே இயன்ற மட்டும் தூய்தாய் வழங்குதலில் கண்ணும் கருத்தும் வைக்கவேண்டும் என்று அம்மொழிக்குரிய ஆங்கில நன்மக்கள் ஓயாதுவற்புறுத்தி வருகுவாராயிற், பண்டைக் காலந்தொட்டே நாகரிக வாழ்க்கையிற் சிறந்தாராய்த் தாம் ஒருவர் கீழ் அடங்கி வாழாது பிறமொழி பேசுவாரையும் தம்கீழ் அடக்கிவைத்துத் தமது செந்தமிழ் மொழியையே நீண்டகாலம் வரையில் தூய்தாய் வழங்கி வளர்த்து வாழ்ந்து வந்த தமிழ் மக்களின் கால் வழியில் வந்தோரான நாம் நமது அருமைச் செந்தமிழ் மொழியைத் தூய்தாய் வழங்குதலில் எவ்வளவு கண்ணும் கருத்தும் வைக்கவேண்டும்.

—அறிவுரைக் கொத்து 127-8.

யாம் நாயகர் அவர்களின் நூல்களைப் பயின்று அவர்களை அடுத்த இளமைக் காலத்தில் நாயகர் அவர்களின் உரைநடையைப் போல், வடசொற் கலப்பு மிகுதியும் உடைய ஓர் உரைநடை எழுத எமக்கும் ஒரு சிறு விருப்பம் உண்டாயிற்று. என்றாலும், நக்கீரர் சேனாவரையர் சிவஞானமுனிவர் முதலான உரையாசிரியன்மார் வரைந்த தனித்தமிழ்த் தீஞ்சுவை யுரைநடையிற் பெரிதும் பழகிய எமதுள்ளத்தை வடசொற் கலந்த நடைக்குத் திருப்புவது எளிதில் இயலவில்லை.

—சோமசுந்தர நாயகர் வரலாறு. 22.

சொல்லாய்வு :

பருத்துயர்ந்த மரங்கள் நெருங்கிய காட்டை... 'வல்லை' என்றும், சிறுமரங்கள் மிடைந்த காட்டை 'இறும்பு' 'குறுங்காடு' என்றும், சிறு தூறுகள் பம்பிய காட்டை 'அரில்' 'அறல்' 'பதுக்கை' என்றும், மிகமுதிர்ந்து முற்றிப்போன மரங்களையுடைய காட்டை 'முதை' என்றும், மரங்கள் கரிந்து போன காட்டைப் 'பொச்சை' 'சுரம்' 'பொதி' என்றும், அரசனது காவலிலுள்ள காட்டைக் 'கணையம்' 'மிளை', 'அரண்' என்றும் பண்டு தொட்டுத் தமிழ்மக்கள் வழங்கி வந்திருக்கின்றனர்.

—சிறுவர்க்கான செந்தமிழ். 44.

பண்டை மக்கள் விலங்குகளுக்கு அஞ்சிக் கீழே இருக்க இடம் பெறாத போது நீண்டயர்ந்த மரங்களின் மேற் பருத்த கிளைகளிற் குடிசைகள் கட்டி அவற்றின்கண் இருந்து உயிர் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் அக்குடிசைகளில் இருந்து கீழ் இறங்கவும் திரும்ப மேலேறவும் நூலேணி அமைத்துக் கொள்ளத் தெரிந்திருந்தனர். இத்தகைய வாழ்க்கையில் இருந்த ஒருவரைக் குறிஞ்சிப்பாட்டின் ஆசிரியர் சேணோன் என நுவல்கின்றார்.

—இளைஞர்க்கான இன்றமிழ்-174

காட்சிப் பொருத்தம் :

முருகப்பிரானுக்குக் கோழிக் கொடியொன்றுளதெனக் கூறுதல் என்னை எனின், விடியற் காலையிற்றோன்றும் ஞாயிற்றின்கண் முளைத்து விளங்கும் இறைவனே முருகன் எனப்பட்டான். அவ்விடியற் காலையில் ஞாயிறு கீழ்பால் எழுகின்ற நேரத்தில் கோழி கூவுதலை எவரும் அறிவர். இங்ஙனம் இறைவனது வருகையைப் புலரிக்

காலையில் முன்னறிவிக்கும் இயைபு பற்றி அக்கோழியின் உருவானது அவன்றன் கொடிக்கண் உளதாக வைத்து இயைபு படுத்தப்பட்டது.

—கடவுள் நிலைக்கு மாறான கொள்கைகள்
சைவம் ஆகா-112.

நம்மவர் பேச்சு :

நாலுபேர் ஒன்று சேர்வார்களானால், சாதிப்பேச்சும் ; பெண் கொடுக்கல் வாங்கலைப் பற்றிய பேச்சும் ; அவன் சாதி கெட்டவன், அவனுக்கும் நமக்கும் உறவு கிடையாது, எங்கள் சாதி உயர்ந்தது, எங்கள் சாதியில் ஒடித்தாற் பால் வடியும், எங்களிற் பத்து வீட்டுக் காரரோடு தாம் நாங்கள் கலப்பது வழக்கம், மற்றவர்கள் கையில் தண்ணீர் கூட வாங்கமாட்டோம் என்னும் பேச்சும் ; அதைவிட்டால் பொருள்தேடும் வகைகளைப்பற்றிய பேச்சும் ; அதுவும் விட்டால் தமக்குப் பொருள் சேருங் காலத்தைப் பற்றியும், நோய் தீரும் நேரத்தைப்பற்றியும், மணம் ஆகும் நாளைப் பற்றியும், எந்த இடத்திற்போனாற் குறி கேட்கலாம் ? எந்தத் தெய்வத்துக்கு ஆடுகோழி அறுத்தால் இவைகூடும் ? மாரியைக் கும்பிடலாமா ? மதுரை வீரனைக் கும்பிடலாமா ? காளியைக் கும்பிடலாமா ? கறுப்பண்ணனைக் கும்பிடலாமா ? எசக்கியைக் கும்பிடலாமா ? சுடலைமாடனைக் கும்பிடலாமா ? என்னும் சிறு தெய்வச் சிற்றூயிர்க் கொலைக் கொடும் பேச்சும் ; தனக்குப்பகையானவனைப் பல வகையால் இழித்துத் தன்னைப் பல வகையால் உயர்த்திச் செருக்கிப் பேசும் பேச்சுமே எங்கும் எல்லாரும் பேசக் காண்கிறோம் ! புகைவண்டிகளிலும் இந்தப்பேச்சே ! பொதுக் கூட்டங்களிலும் இந்தப்பேச்சே, கோயில்களிலும் இந்தப் பேச்சே, குளக்கரைகளிலும் இந்தப்பேச்சே.

அறிவுரைக் கொத்து 119-120.

ஒருமுடிப்பாடு :

ஒரு மாணாக்கன் கணக்கு நூல் பயிலும்போது அதிற்சொல்லப்பட்ட கணக்குவகைகளிற் கருத்தை அழுந்த வையாமல், தான்விளையாடப்போம் இடத்தையும் தன் நேசரையும் தின்பண்டங்களையும் எண்ணிக் கொண்டே அதனைப் பார்ப்பா னானால் அக்கணக்கின் வகைகள் அவற்குச் சிறிதும் புலப்படாமற்போகும். போகவே மனச்சோர்வடைந்து 'எத்தனைமுறை பயின்றாலும் இக்கணக்குகள் என் மண்டையில் ஏறவில்லையே' என்று புத்தகத்தை வீசி எறிந்து விட்டுப் போய்விடுகிறான். அவன் அக்கணக்கு நூலைக் கையில் எடுத்தவுடனே. தன் விளையாட்டுத் தொழில்கள் எல்லா வற்றையும் முற்றும் மறந்து விட்டு எடுத்த பாடத்திலே அறிவை நாட்டுவா னானால் எவ்வளவு விரைவில் அவன் அதன் பொருள்களைச் செவ்வையாகத் தெரிந்து தேர்ச்சி பெறுவான். —மனிதவசியம் அல்லது மனக்கவர்ச்சி. 19.

“மன அமைதி இன்மையைப் புத்தகங்களைப் படிப்பதால் போக்கிக் கொள்வேன்”

“இன்று பகல் முழுதும் ஓய்வாக இருந்தேன். ஆனால் எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்பாகவும் படித்துக் கொண்டும் எழுதிக் கொண்டும் இருக்கவே விரும்புகிறேன். தாம் இன்புறுவதற்கும் மெய்யறிவு பெறுதற்கும் அல்லாமல் தம்மைச் சார்ந்த மக்கள் அறிவுபெறச் செய்தற்கும் அவர்கள் சிறப்புற வாழ்தற்கும் படியாமல் எதற்காக வறிதே ஓய்வாக இருப்பது”.

—அடிகளார் நாட்குறிப்பு.

எதனையும் நுணுகி ஊன்றி நோக்கி ஆராயும் சிந்தனைத் திறனுடையோர்க்கு இயல்பாகவே வெறும் சொல்விளையாட்டுகளில் கருத்துச் செல்வதில்லை. வேடிக்கைக் குறும்புப் பேச்சுக்களும் வெறும் நகைப்பூட்டும் பயனில் உரைகளும் ஆழ்ந்த சிந்தனையாளர்கள் பால் இயற்கையாகவே அமைவதில்லை.

—அடிகளார் உரையாடலில் கூறியது.

மறைமலையடிகளின் நூற்றொகை

மருத்துவம்

1. மக்கள் நூறாண்டு உயிர் வாழ்க்கை
இருதொகுதிகள்
முதற்பதிப்பு 1933
2. பொருந்தும் உணவும்
பொருந்தா உணவும் ,, 1921
மறைபொருளியல்
3. மனிதவசியம் : மனக்கவர்ச்சி ,, 1927
4. யோகநித்திரை : அறிதுயில் ,, 1922
5. தொலைவில் உணர்தல். ,, 1935
6. மரணத்தின்பின் மனிதர் நிலை. ,, 1911

இலக்கியம்

7. சாகுந்தல நாடகம் ,, 1907
8. சாகுந்தல நாடக ஆராய்ச்சி. ,, 1934

இதழ்கள்

9. ஞான சாகரம் மாதிகை. ,, 1902
10. Oriental Mystic Myna
Bi. Monthly ,, 1908-1909
11. Ocean of wisdom Bi. Monthly ,, 1935

சங்க இலக்கிய ஆய்வு

12. Ancient & Modern Tamil Poets ,, 1937
13. முற்கால பிற்காலத் தமிழ்ப்
புலவோர் ,, 1936
14. முல்லைப் பாட்டு-ஆராய்ச்சியுரை ,, 1903

15.	பட்டினப்பாலை	முதற்பதிப்பு	1906
16.	முதற்குறள் வாத நிராகரணம்	„	1898
17.	திருக்குறள் ஆராய்ச்சி	„	1951

பாடல்

18.	முனிமொழிப் பிரகாசிகை	„	1899
19.	மறைமலையடிகள் பாமணிக்
கோவை	„	1977

நாடகம்

20.	அம்பிகாபதி அமராவதி	„	1954

புதினம்

21	கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள்	„	1921
22.	குமுதவல்லி : நாகநாட்டரசி	„	1911

கடிதம்

23.	மறைமலையடிகளார் கடிதங்கள்	„	1957

கட்டுரை

24.	அறிவுரைக் கொத்து.	„	1921
25.	அறிவுரைக் கோவை	„	1971
26.	உரைமணிக் கோவை	„	1972
27.	கருத்தோவியம்	„	1976
28.	சிந்தனைக் கட்டுரைகள்	„	1908
29.	சிறுவர்க்கான செந்தமிழ்	„	1934
30.	இளைஞர்க்கான இன்றமிழ்	„	1957

சமயம்

31.	திருவொற்றி முருகர் மும்மணிக்
கோவை | | 1900 |
|-----|--------------------------------------|--|------|

32.	மாணிக்க வாசகர் மாட்சி	முதற்பதிப்பு	1935
33.	மாணிக்க வாசகர் வரலாறும்
காலமும் (இரண்டு தொகுதி)	முதற்பதிப்பு	1930
34.	மாணிக்கவாசகர் வரலாறு	,,	1952
35.	சோமசுந்தரக் காஞ்சியாக்கம்	,,	1901
36.	சோமசுந்தர நாயகர் வரலாறு	,,	1957
37.	கடவுள் நிலைக்கு மாறான
கொள்கைகள் சைவம் ஆகா.	,,	1968
38.	திருவாசக விரிவுரை.
தத்துவம்	,,	1940
39.	சித்தாந்த ஞான போதம்,
சதமணிக்கோவை குறிப்புரை	,,	1898
40.	துகளறு போதம், உரை.	,,	1898
41.	வேதாந்தமத விசாரம்	,,	1899
42.	வேத சிவாகமப் பிரமாண்யம்	,,	1: 00
43.	Saiva Siddanta as a philosophy
of Practical Knowledge:	,,	1940
44.	சைவசித்தாந்த ஞானபோதம்	,,	1906
45.	சிவஞான போத ஆராய்ச்சி.	,,	1958
	வரலாறு		
46.	Can Hindi be a lingua Franca
of India.	,,	1969
47.	இந்தி பொது மொழியா?	,,	1937
	சமூக இயல்		
48.	சாதி வேற்றுமையும் போலிச்
சைவரும்	,,	1913

49	Tamilian and Aryan form of Marriage	முதற்பதிப்பு	1936
50.	தமிழ் நாட்டவரும் மேல் நாட்டவரும்	„	
51.	பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவசமயம்	„	1958
52.	வேளாளர் நாகரிகம்	„	1923
53.	தமிழர் மதம்	„	1941
54.	பண்டைக் காலத் தமிழரும் ஆரியரும்	„	1906

8. உதிர்மலர்

பொழிவாலும் நூலாலும் 'தென்றல் உலா'வாகவும், 'தேனருவி'யாகவும் திகழ்ந்த அடிகளார், பேராப்பெருநிலை யுற்ற செய்தியாக வருவது இவ்வுதிர் மலர்.

கொடியில் அரும்பிய மலர், பொழுதில் மலர்ந்து, அலர்ந்து உதிர்ந்தல் இயற்கை அல்லது ஊழ்; 'ஊழ்மலர்' எனலும் 'இணரூழ்த்தல்' எனலும் பழநூல் ஆட்சிகள்!

கொடியில் இருந்து மலர் உதிர்வதுபோல் அரற்றல் அவலம் இன்றி உயிர் நீத்தல் வேண்டும் என்பது மெய்ப் பொருள் உணர்ந்தோர் வேட்புரை.

தொடர் இடிபாடுகள் :

அடிகளார் உள்ளத்தையும் அசைக்கும் சூழல்கள் அமைந்தன. ஈருயிர் ஒருடலாக அரங்கரும் அம்பிகையாரும் வாழ்வதாக எவ்வளவு மகிழ்வில் இருந்தாரோ அடிகள், அதற்கொரு பெருந்தடையுண்டாயிற்று!

அரங்கனார் அயரா உழைப்பர்; உழைப்பின்போது ஓய்வு அறியார்; அவர்க்கு நெஞ்சுவலி வருத்தியது; அவர்தம் அருமைச்செல்வி முதன்மகள் மங்கையர்க்கரசி பூத்துக் குலுங்கும் பூங்கொடியாய்த் திகழும் பன்னிரண்டாம் அகவையில் இயற்கை எய்தினாள்! அவள்மேல் ஆராத அன்பு கொண்டிருந்த அரங்கரை அப்பிரிவு பெரிதும் வாட்டியது.

இவ்வாட்டுதல் இடையே ஆருயிர் அம்பிகையார் பெரும்பாடு என்னும் நோயால் பற்றப்பட்டார். முன்னமே பத்தாண்டுகள் இளைப்பு இருமலால் அல்லல் உற்ற அவர்—அடிக்கடி மக்களைப் பெற்ற அவர்—இந் நோய்க்கும் ஆட்பட்டமை மேலும் வாட்டுதல் ஆயிற்று.

அவரைத் தோனாவூர் மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு சென்று அறுவை மருத்துவம் செய்து 27-4-44இல் அரங்கர் மீண்டார். திரும்பும்போதே சோர்ந்திருந்த அரங்கர், பாளையங்கோட்டைக்கு வந்து படுத்தார்! மீள எழுந்திருக்கவில்லை! 28-4-44இல் உலகை விட்டுப் பிரிந்தார்!

நீலாம்பிகையார் நிலைமை என்ன? தம் காதல் தலைவருக்காக ஒன்பான் ஆண்டுகள் காதல் தவம் கொண்டவர் அல்லரோ அவர்! எப்பாடு பட்டிருப்பார்! அவர்தம் உடல்நிலைதான் என்ன! மெலிந்தது! நலிந்தது! அவரால் ஓராண்டும் தாங்க இயலவில்லை! 5—11—45இல் இயற்கையொடும் ஒடுங்கினார்! இவ்வொடுக்கங்கள் அம்மையையும், அப்பர் ஆகிய அடிகளையும் விட்டு வைக்குமோ?

அடிகள் தம் மக்களுள் நீலாம்பிகையார்மேல் கொண்ட பேரன்பு இணையற்றது. உடன் பிறந்தாரும் பொறாமை கொள்ளும் அளவு மிக்கது! தம் தமிழ் வாழ்வே அம்மகவு' எனக்கண்ட—'தம் தமிழ்த் தொண்டின் வழியே அவர்' எனக்கண்ட—அடிகளார்க்கு அமைதியுண்டாகுமோ?

நீலாம்பிகையாரின் அன்னை சவுந்திரம் அம்மையார் நோயர் ஆனார்! படுக்கையர் ஆனார்! மூன்றாண்டுகள் அளவு நோயொடு போராடிக் கிடந்த கிடையாய் அமைந்து, வாராப் பெருநடையும் கொண்டார். அந்நாள் 24—5—50!

பேரன்புப் பெருந்துணை—ஒப்பற்ற துணை—என நின்ற அம்மையார் பிரிவு அடிகளைப் புண்மீதில் அம்பு பாய்ச்சிய கொடுமைக்கு ஆளாக்கிற்று! மோதும் வெள்ளத் திடையே பட்ட உப்பு மலை எத்துணைக் காலம் தாங்கும்! அம்மையார் மறைவின்பின் அடிகள் மூன்று திங்கள் அளவே மண்ணில் உலாவினார்!

இறுதியாவணம் :

15—8—1950இல் அடிகள் நோயெனப் படுத்தார். ஒரு கிழமை கஞ்சியும் பழச்சாறும் பருகினார். மருத்துவப் பேரறிஞர் குருசாமியார் வந்து பார்த்தார். அடிகளுக்கு “ஈரற்பை வீங்கியுள்ளது இனிப் பிழைப்பது அருமை” என்றார். அடிகளின் இல்லமருத்துவர் ஆனந்தர் மருந்து தந்து பேணினார். அடிகள் அம்பலவாணர் திருவுருவை நோக்கிக் கொண்டு கைகுவித்தும் வாழ்த்தியும் அமைதியை நாடியே நின்றார். 9—9—50இல் தாம் ஈட்டிய செல்வம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய வகை குறித்து இறுதியாவணம் எழுதினார்.

தாம் தொகுத்த ‘மணிமொழி நூல்நிலையம்’ பொது மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் ‘மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்’ என்னும் பெயரால் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்றும், தம் நூல்களைப் பதிப்பித்து அதனால் வரும் வாரமுறை வருவாய் தம் குடும்பத்தைச் சாரவேண்டும் என்றும் இப்பணியைச் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் எழுதிவைத்தார். இதனை நிறைவேற்றற் குழுவினராக மருத்துவர் ஆனந்தர், சைசித்தாந்தக் கழக ஆட்சியாளர் வ. சுப்பையா ஆகியவர்களை உள்ளிட்ட எழுவரை அமர்த்தினார்.

ஒளியுடல் :

இறுதியாவணம் எழுதி நிறைவேறிய பின்னர் ஐந்து நாட்கள் அடிகள் பருவுடலம் தாங்கியிருந்தார். 15—9—50 மாலை 3-30 மணிக்குத் தமிழும் சைவமும் தத்தளித்துக் கலங்க அடிகள் ஒளியுடல் உற்றார்!

மறுநாட் காலையில் அடிகளின் உடல் மண நீரால் நீராட்டப்பட்டது. மலர் மாலையொடு கண்ணீர் மாலையும் சேர மக்கள் வரிசை வரிசையாய்த் திரண்டனர்! அறிவுச் செல்வர்கள் உற்ற அவலமோ சொல்லில் அடங்காது!

அடிகள் உடல் பூம்பல்லக்கில் வைக்கப்பட்டு அன்பர்கள் தேர்ள், மிதவையாக மக்கட் கடலின் ஊடே எடுத்துக் கொண்டு நன்காடு சேர்க்கப்பட்டது. அங்கே பெரும் புலவர்கள் மு. வ; இரா. பி. சேது; தருமம்பாள்; சனாப் சாபி மகமது; பாரிப்பாக்கம் கண்ணப்பர்; ஆடலரசு; ஆகியோர் கையறு நிலை கூறினர். இரவு எட்டுமணியளவில் அடிகளார் பொன்னுடல் செந்தீ நாவுக்கு இரையாயிற்று. 17—5—50இல் அடிகளார் உடற்பொடி கடலொடு கலந்தது.

“மூவா யிரவாண்டு மோதும் வடமொழியால்
சாவாம் தகைநின்ற தண்டமிழை—மேவாக்
குமரித் தனிநிலைக்குக் கொண்டுவந்த அப்பர்
அமரர் மறைமலை யார்”

எனப்பட்ட அடிகளாரின் பேருழி இவ்வாறமைந்தது.

அடிகளார் மறைவுக்கு இரங்கல் மலையாய்க் குவிந்தது; அன்புள்ளங்கள் ஆறாய் ஒழுக்கின! இதழ்கள் ஓலமிட்டன! தனித்தமிழ்ப் பற்றாளர்களோ தவத் தந்தையை இழந்த தவிப்பில் அழுந்தினர்!

அடிகளார் உரையாலும் பாட்டாலும் பாராட்டப்பட்ட தொகை தனிப்பெருந்தொகையாம்! இந்நூலின் அளவுக்குச் சிலச் சில கீற்றுக்கள் மட்டும் போற்றிக் கொள்ளப்பட்டன. வரும் ‘புது மலை’ அது.

9. புகழ் மாலை

உரைமாலை :

“மறைமலை யடிகள் யார்? சுவாமி வேதாசலம். அடிகள் கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் தமிழ்ப்பேராசிரியராய் இருந்தவர். அவரது பழைய பெயர் நாகை-வேதாசலம் பிள்ளை என்பது. அற்றை நக்கீரனாரும் பிறறைச் சிவஞான முனிவரனாரும் ஒருருக் கொண்டு வேதாசலனாராகப் போந்து இற்றைத் தமிழ் வளர்க்கிறார் என்று யான் அவரைச் சொல்லாலும் எழுத்தாலும் போற்றுவதுண்டு. வேதாசலனார் தமிழ்-செந்தமிழ்-சங்கத்தமிழ்-என்னை அவ்வாறு சொல்லவும் எழுதவும் செய்தது. இந்நாளில் சங்க நூல்களின் சுவையைத் தமிழ் நாட்டுக்கு ஊட்டிய பெருமை வேதாசலனார்க்கு உண்டு என்று அறுதியிட்டுக் கூறுவேன். அவர் ஆங்கிலத்திலும் புலமை பெற்றவர்; வடமொழியும் தெரிந்தவர்.

ஈழக் கதிரைவேற் பிள்ளைக்கும் நாகை வேதாசலம் பிள்ளைக்கும் அடிக்கடி நிகழ்ந்த வாதப்போர், மிக இளமையில் இவருடன் கலந்து உறவாட, என்னை விடாமல் தகைந்தது. பின்னே 1910 ஆம் ஆண்டில் சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் வேதாசலனாரின் சொல்லமிழ்தைப் பருகும் தவமுடையவன் ஆனேன். அவரது தமிழ் உடலும் தமிழ் உரையும், தமிழ்க் குரலும், தமிழ்ப் பொருளும் என்னை அவர்தம் தோழனாக்கின; தொண்டனாக்கின.

வேதாசலம், அடிகளாகிப் பல்லாவரத்தை உறைவிடமாகக் கொண்டபோது அடிகள் ஒருநாள் இராயப்பேட்டை நண்பர் சிலரை வரவழைத்தார்; பகலில் தமிழ் விருந்தளித்தார்; மாலையில் திரிசூலத்தில் சிவவிருந்தளித்தார். தமிழும் சிவமும் ஒன்றிய மறைமலை அடிகள் விருந்து மறக்கற்பாலதன்று.

முன்னாளில் மறைமலையடிகள் அடிக்கடி இராயப் பேட்டை போதருவர் ; குகானந்த நிலையத்தில் தங்குவர். அடிகட்கு எல்லாப்பணிகளையும் யானே செய்யமுந்துவன் ; மற்றவரும் போட்டியிடுவர். இரவில் சங்க நூல்களில் எனக்குற்ற ஐயங்களை அடிகளிடம் வெளியிடுவன். அடிகள் படுக்கையில் கிடந்து கொண்டே ஐயங்களைக் களைவர் ; வேறு பல தமிழ்ப் பேச்சுக்களும் எங்களிடை நிகழும்.

மறைமலையடிகளுடன் யான் தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபைக்கு இரண்டு முறை சென்றேன் ; நாகை முதலிய சில இடங்கட்குள் சென்றேன் ; சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினேன் ; அந்நாளில் தமிழ் வானத்தில் ஒரு திங்களென அடிகள் துகழ்ந்ததை யான் கண்டேன்.

வெஸ்லி தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவிக்கு யான் முயன்ற வேளையில் தகுதித்தாள் ஒன்று மறைமலையடிகளால் வழங்கப்பட்டது. அஃது இன்னும் என்னிடத்தில் இருக்கிறது அடிகளால் டி. எம். அச்சகம் என்றொன்று அமைக்கப்பட்டது. அதைத் திறக்குந் தொண்டு எனக்குக் கிடைத்தது. அத்திறப்பு விழா சுருங்கிய முறையில் செவ்வனே நடைபெற்றது. 'செய்வன திருந்தச் செய்' என்னும் முதுமொழிக்கு அடிகளின் வாழ்க்கை ஒரிலக்கியம்.

யான் கல்லூரிவிடுத்து அரசியலில் தலைப்பட்டதை மறைமலையடிகள் ஆதரித்தாரில்லை. என்னைக் கடிந்தும் பேசினார். தமிழ்ப் புலவர்களில் என்னைக் கடிந்து பேசுவோர் உலகில் ஒருவர் இருக்கிறார் எனின் அவர் மறைமலை அடிகளே யாவர்.....

மறைமலை அடிகள் உடல் ஒம்புவதில் கருத்தும் உடையவர் ; தமது நிலையம் போதரு வேளாறை உடலோம்பலில் மனம் செலுத்துமாறு வலியுறுத்துவர். எனக்குள் சொல்வர். அடிகளின் உடலோம்பு முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க யான் முயன்றேன். அம்முயற்சி சில மாத

காலமாதல் இடையீடினின்றி நிகழ்ந்ததா? இல்லை. சிலவார்க்கணக்கிலேயே அது வீழ்ந்தது. என் வாழ்க்கை வானக்கப்பலில் பறப்பது. அப்பறவைக்கு நேரம் ஏது? ஓய்வு ஏது? ஒன்றுமட்டும் நிலைத்தது. அஃது எது? அஃது 'எனிமா'. அதுவும் சென்னையிலேயே!

‘மறைமலையடிகளிடத்தில் பலவித நல்லியல்புகள் உண்டு. அவைகளுள் சிறந்த ஒன்று இரககம்-ஜீவகாருண்யம். அடிகளின் இரக்கப் பண்பை விளக்குவதற்கு ஈண்டொரு நிகழ்ச்சி குறித்தல் சாலும்.

“இராமலிங்க சுவாமிகளை யொட்டிக் கதிரை வேலருக்கும் வேதாசலனார்க்கும் பலதிற வாதங்கள் நடந்தன. சிவனடியார் திருக்கூட்டங்கள் இரண்டாகப் பிரிந்தன. ஒரு கூட்டம் கதிரைவேற்பிள்ளையை ஆதரித்தது. மற்றொன்று வேதாசலத்தை ஆதரித்தது. பின்னைய கூட்டம் கதிரைவேற்பிள்ளைக்குப் பலவிதத் தீங்கு செய்ய முயன்றது. கதிரைவேலர் மீது கல்லை எறிந்தது; அவரை இழித்து இழித்துத் துண்டுகள் வெளியிட்டது; அவரைப்போன்ற உருவஞ் செய்து அதைப் படையில் இட்டுக் கொளுத்தியது. இவைகள் எல்லாம் போக, மற்றொரு கொடுமை நிகழ்த்த உறுதிகொண்டது. அஃது இராமலிங்க சுவாமிகள் கொள்கைக்கு முற்றும் மாறுபட்டது. அஃதென்ன? கொலை!

வழக்குக் காலத்தில் கதிரைவேற்பிள்ளை இரவு பத்து மணிவரை சிந்தாதிரிப் பேட்டையில் இருப்பார், சிலசமயம் பன்னிரண்டு மணிவரை இருப்பார், அதற்குமேல் புரசை நோக்குவார். ஒருநாள் அவரை வழியிலே கொலைசெய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதாம். அச்செய்தி எப்படியோ வேதாசலனார்க்கு எட்டியது. வேதாசலனார் இரககம் உடையவர்; இராமலிங்க அடிகளின் அருள் நெறியில் நிற்பவர்; அவர் என் செய்தார்? யாழ்ப்பாணத்து மாணாக்கர் ஒருவர் வாயிலாகக் கொடுமையைக் கதிரைவேற் பிள்ளைக்கு அறிவித்தனர். அன்று கதிரைவேற் பிள்ளை தக்க

காவலுடன் சென்றனர். கொலைஞர் கருத்து நிறைவேறவில்லை. இந்நிகழ்ச்சியை எனக்குச் சொன்னவர் மறைமலையடிகளே.

— திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் - 163-169.

“தென்னாடு பன்னெடுங்காலம் தன்னை மறந்து உறங்கியது. அவ்வுறக்கம் போக்கிய பெருமை மறைமலை அடிகட்கு உண்டு. அவர் தமிழ்ப் புலமையும் வடமொழிப் புலமையும் ஆராய்ச்சியும் பேச்சும் எழுத்தும் தொண்டும் தென்னாட்டை விழிக்கச் செய்தன. தென்னாடு அடிகளால் விழிப்புற்றது என்று மண்ணும் முழங்கும்; மரமும் முழங்கும்”

“அடிகள் பேச்சு பல பேச்சாளரைப் படைத்தது, எழுத்து பல எழுத்தாளரை ஈன்றது; நூல் பல நூல் ஆசிரியன்மாரை அளித்தது; அடிகளே தென்னாடு; தென்னாடே அடிகள் என்று கூறல் மிகையாகாது”

— திரு. வி. க.; மறைமலையடிகளின் மாண்பு. முன்னுரை

“இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற புலவர்”

— கா. சுப்பிரமணியனார்.

தேனும் பாலும் போன்ற தூய தீந்தமிழ்ச் சொற்களால் உரை நடையும் செய்யுளுமாகிய இருவடிவிலும் பல் துறை தழுவி ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட அருநூலியற்றி முதலிரு கழக நிலைக்குத் தமிழைப் புதுக்கி அதற்குப் புத்துயிர் அளித்தவர் மாநிலத்தில் மக்கள் உள்ளவரை மறையாப் புகழ்பெற்ற மறைமலையடிகளே.

— பாவாணர்; வடமொழி வரலாறு - முன்னுரை.

பொதுத் தமிழ் இலக்கியம் அனைத்தும் பொருந்தக் கற்று ஆங்கிலரும் வியக்கும் அழகிய ஆங்கில நடைகைவரப் பெற்று, ஆரிய மறைகளையும் ஆழ்ந்து ஆராய்தலுற்று, கடந்த மூவாயிரம் ஆண்டாக மறைந்து கிடந்த தனித் தமிழை மீட்டு எபடொருள் பற்றியும் செந்தமிழில் எழுத வொண்ணும் என்னும் உண்மையை நாட்டிய மறைமலை

அடிகள் திருவள்ளுவர்க்கு அடுத்தபடியாக வைத்து எண்ணத் தக்க தனிப்பெருந் தகுதியுடையவர் ஆவர்.

—பாவாணர் ; தமிழிலக்கிய வரலாறு. பக். 232.

மறைமலையடிகளின் தனித்தமிழ் இயக்கம் தமிழ்த் தாயின் நெஞ்சு புரையோடாதும் தமிழர் ஆறை போகாதும் காத்தது. தமிழின் வயிற்றில் இருந்து முன்பு பல திராவிட மொழிகள் கிளைத்து அதன் பரப்பைச் சுருக்கியதுபோல, மீண்டும் தமிழகத்துள் ஒரு புதிய திராவிடமொழி பிறந்து தமிழை இன்னும் குன்றிக் குலையாதவாறு தடுத்தது. இன்று பாடநூல்கள் பெரும்பாலும் தமிழ் வடிவாக வருகின்றன. ஒருசார் இளைஞர் கூட்டம், எழுத்தாளர் கூட்டம் குடிநீரைத் தூயநீராகக் காத்தல் போலத் தமிழைத் தூயதாகக் காத்து வருகின்றன. கலப்பு மிகுதியிருந்தாலும் பல செய்தித் தாள்கள் தமிழ்த் தூய்மையையும் முடிந்த அளவு பேணி வருகின்றன. வாழ்த்துக்கள் வரவேற்புகள் அழைப்பிதழ்கள் எல்லாம் நல்ல தமிழ்ப் பைங்கூழ் வளரும் பைந்நிலங்களாக மிளிக்கின்றன. இந்நன்மாற்றங்களை யெல்லாம் மறைமலையடிகளைப் பெற்றமையால் தமிழ்த் தாய் பெற்றாள். அத்தவமகள் அடிச்சுவட்டை அன்புச் சுவடாகப் போற்றிப் பாவின் தூய்மை போலத் தமிழின் தூய்மையைக் கடைப்பிடித்து வாழும் இளைய மறைமலையடிகள் இன்று பல்கி வருப. ஆதலின் தமிழ் தனித் தடத்திற் செல்லும் புகைவண்டி போலப் பழைய புதிய தன் சொற்களைக் கொண்டே விரைந்து இயங்கி முன்னேறும் என்று உறுதி கொள்வோம். —வ. சுப. மாணிக்கனார்;

தனித்தமிழ்த் தொண்டும் எழுத்தாளர் கடமையும். மறைமலையடிகள் தனித்தமிழில் வீர நெஞ்சினர் ஆயினும், வடமொழியில் ஈர நெஞ்சினர் ; அதன் பெருமையை நன்கு கற்று அறிந்தவர் ; சாகுந்தல நாடகத்தில் தனிப்பற்றுக் கொண்டவர் ; அதனை மொழி பெயர்த்ததொடு தனி ஆய்வும் எழுதியவர் ; அதனால் அன்றோ தவத்திரு காஞ்சி காமகோடிப் பெருமகனார்.

அடிகளின் மொழிபெயர்ப்புச் சாகுந்தலத்திற்குப் பரிசுதரும் அறக்கட்டளை வகுத்தருளினார். இவ்வொப்புதல் ஒன்றே அடிகளின் வடமொழி யன்புக்குச் சாலும் கரியாகும்.

—வ. சுப. மாணிக்கனார்.

மயிலையில் ஒரு சிற்பியார். அவர்க்கு 'இன்ன இன்ன திருவுருவங்கள் விரைவில் வார்க்க நினைவாய் இருக்கிறது' என ஓர் அட்டை எழுதினார் அடிகள். எழுதும்போது இளவழகனார் உடனிருந்தார். 'சிற்பியை' வரும்படி இதில் எழுதவில்லையே' என்றார். அடிகளார் 'அந்த அஞ்சல் அட்டையின் கருத்து அதுதான்' என்றும், 'வெளிப்படையாக எழுதக்கூடாது' என்றும், 'ஒருவர் மற்றொருவர்க்குக் கட்டளையிட வாய்ப்பில்லை' என்றும் 'உரிமையாய் ஒழுக வழி செய்ய வேண்டும்' என்றும் கூறினார். அடிகளின் உரிமை மதிப்பு இதனால் புலப்படும்.

—இளவழகனார்.

விரித்தது தொகுத்தல் என்னும் உத்தி பற்றித் தமது சொற்பொழிவில் விரித்து ஓதப்பட்ட பொருள்கள் யரவற்றையும் முடிவில் தொகுத்துரைக்கும் திறம் அடிகளார்க்கென்றே அமைந்த அரும்பண்பாகும்.

அடிகளார் முடியைப் பற்றி முதுபெரும் புலவர் ஒருவர் உள்ளற் குறிப்புடன் பேசினார். தலைமை ஏற்றிருந்த அடிகளார் 'புலவர் அவர்களின் மயிராராய்ச்சி மிக நன்று' என்று சொல்ல அவை மகிழ்வாரவாரம் செய்தது.

—ஒளவை சு. துரைசாமியார்.

மறைமலையடிகளும் கா. சு. பிள்ளையும் என் வலக்கையும் இடக்கையும் போன்றவர்கள்.

—தந்தை பெரியார்.

"இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் வரலாற்றில் மாணுடம் இவர்தாம் அல்லர்; நம்பெரும் தெய்வம்" எனத் திகழ்ந்திருந்து அரும்பெருந் தொண்டுகள் ஆற்றியுள்ள

மறைமலையடிகளுக்கு ஒரு பெரும் தனிச் சிறப்பிடம் உண்டு. தமிழுக்கும் சமயத்திற்கும் சமுதாயத்திற்குமாகப் பல்வேறு துறைகளில் அளப்பரும் தொண்டுகள் ஆற்றியவர் அப்பெருந்தகையாளர்.

—ந. ரா. முருகவேள்.

என்பும் உருகும் இசைபாடும் பண்புடையவர் இவர். இல்லறத் துறவியாகத் தம் இல்லின்கண் வீற்றிருந்து நல்லறம் புரிந்த நற்றமிழ் நாவலர் இவர். தமிழ்ப்பாலொடு எந்த நஞ்சையும் கலவாது தமிழ்க் குழவிகளுக்கு ஊட்டியவர்.

—அ. கனகராயர்.

மறைமலை அறிவூற்று. ஊறிய மாமலை; பல்வகைக் கருத்துவளம் கொழித்த மாமலை; அயல் வழக்கின் களை தடுத்த மாமலை; மறைமலையடிகள் ஒரு தமிழ் நிறுவனம்; சமய இயக்கம்; அவர்தம் எழுத்தும் பேச்சும் ஒரு புதிய தலைமுறையையே தோற்றுவித்திருக்கிறது.

—தவத்திரு குன்றக்குடியடிகளார்.

கடலின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் அறியமுடியாது என்பார்கள். அதுபோலவே தவக்கோலத்தில் இருந்த தமிழ்க்கடலாம் மறைமலையடிகளின் மாண்பையும் அவர் இயற்றியுள்ள நூல்களின் பெருமையையும் சொல்லிவிட முடியாது.

—தொழிற்செல்வர் நா. மகாலிங்கம்.

தமிழ் என்றாலே தாழ்வு என்றே கொண்டு தமது மொழியின் தகுதி மறந்து தாழ்வுற்ற தமிழகத்தில் 'தமிழ் ஒன்றே உயர்வு' அன்றியும் 'தனித்தமிழே நனியுயர்வு' என்று உளங்கொண்டு தமது எழுத்திலும் பேச்சிலும் நாளும் தனித்தமிழின் கனிச்சுவை காட்டி, நாடெங்கும் நல்ல தமிழ் வலம் வரச் செய்த தனிப்பெருமை பூண்டவர் அடிகளார்.

—பேராசிரியர் க. அன்பழகனார்.

சாதி வேறுபாடற்ற தமிழ்ச் சமுதாயம் காணப் பாடுபட்டு 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்ற நெறியில் தமிழரை ஆற்றுப்படுத்திய அடிகளாரின் புகழ் என்றென்றும் வையத்து வாழும் என்பது உறுதி.

-- பேரா. அ. மு. பரமசிவானந்தம்.

ஆசிரியர் மறைமலையடிகளார் தமிழ் விடுதலைக்காக 'தமிழ்மொழி' 'தமிழ்நெறி' விடுதலைக்காகத் தோன்றிய 'தமிழ் ஞாயிறு' ஆவார். மிக அமைதியாய் இவ்விடுதலைப் புரட்சியைத் தமது புலமை நலத்தால் அவர்கள் செய்து வந்தார்கள்.

— தவத்திரு அழகரடிகள்.

அடிகளார் திருச்சிக்கு ஒரு முறை பொழிவுக்கு வந்த போது அவரை அழைத்த அன்பர், “தங்களைக் கொண்டே தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்க்கவேண்டியுள்ளது. தாங்களே ஒரு வருகைக்குப் பெருந்தொகை கேட்கின்றீர்கள். இவ்வாறு கேட்பின் எத்துணைபேர் அதற்கு ஈடுகொடுக்க முடியும். எனவே இனி இம் முறையைக் கைவிடவேண்டும் என்றார். அப்பொழுதில் அதனை மறுத்துரையாத அடிகள் அவர் தம்மைச் சென்னையில் மீண்டும் காண வந்த போது, “அன்பரே அன்று திருச்சியில் சொன்னதை நினைவு கூர்கின்றேன். என்பேச்சுக்குப் பெரும் பொருள் கேட்பதைக் குறையாகக் குறித்தீர்கள். அது குறையா? அது பற்றிச் சிறிது இப்போது நினையுங்கள்.

ஒருபொது விழாவோ திருவிழாவோ நிகழின் அதற்கு ஒரு பாடகியை அழைக்கின்றீர்கள். அவளுக்கு இருநூறு முந்நூறு என்று வழங்குகின்றீர்கள். கூத்தாடும் கூத்திக்கு அதுபோல் பெருந்தொகை கொடுக்கின்றீர்கள். பெருவங்கியக்காரனுக்குப் பெருந்தொகை வழங்கப் படுகின்றது. யான் அந்தக் கூத்தும் பாட்டும் குழலும் பயிலாமல் தமிழ் படித்த பாவம் குறையாகி விட்டது.

அப்படித்தானே," என்றார். வினவிய அன்பர் கண்ணீர் வடித்தாராம்!

அடிகளார்க்கு இளமையில் தமிழ் கற்பித்த நாராயண சாமியார், அடிகளாரின் பழந்தமிழ்ப் புலமைக்கு வியந்த வராய்ச் 'சங்கப் புலவர் வருகிறார்' 'சங்கப் புலவர் போகிறார்' என்று கூறினார். அது பின்னர்ப் பிறர் கூறும் வழக்கும் ஆயிற்று.

'தமிழ் இயற்கை மொழி' 'இந்தியா முழுதும் வழங்கிய மொழி' என நெல்லையில் பேசினார் அடிகள். இந்தியாவின் ஒரு கோடியில் வழங்கும் தமிழை இயற்கை மொழி என்பதும் இந்தியா முழுதும் வழங்கிய மொழி என்பதும் பொருந்தாது என ஒருவர் மறுத்தார்.

அடிகள், "இந்தியாமட்டுமன்று உலகமெங்கும் தமிழே முன்பு வழங்கியது" எனச் சான்றுகளுடன் விளக்கினார்.

அடிகளார் சைவத்தின் மேல்நிலையைப் பெறவேண்டும் என்று சூரியனார் கோயில் மடத்தில் கூறினார்; மதுரை நாயகம், "நாயார்க்கு உதவியாய் இருப்பது முதன்மை" எனக்கூறித் தடுத்தார்.

அடிகளாரை அலுவலக எழுத்தராக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார் மதுரை நாயகர்; அடிகள் 'ஆசிரியப் பணி செய்யவே ஆர்வம்' என்று மறுத்து விட்டார்.

ஆய்வுத்திறம்

'சிலப்பதிகாரத்தில் 'சித்திரப்படத்துள்' என்னும் கானல்வரியில் 'யாழ்கையில் தொழுது வாங்கி' எனவரும் பகுதியைக் கேட்ட அடிகளார், 'யாழ்கையில் தொழுது வாங்கியவர் யார்? கொடுத்தவர் யார்?' என வினவினார். வாங்கியவர் மாதவி, கொடுத்தவள் வயந்த மாலை என்றேன். வயந்த மாலை ஏவற் பணிப்பெண்ணாகிய சேடியே அன்றோ!' அவளை மாதவி என்றுக்குத்

தொழுதல் வேண்டும்? என வினவினார். வினாவை எதிர்பாராத யான் சிறிது தயங்கினேன். உடனே அடிகளார், மாதவி தொழுதது வயந்த மாலையை அன்று; யாழகக் கருவியையே மாதவிதொழுதாள். இசைத் தெய்வம் அதன்கண் தங்கி உறைவதாகக் கலையுணர்வு மிக்க மாதவி கருதினாள்” என்றார் அடிகள்.

“ஒரு சொல்லின் மூலம் அல்லது வேர் தமிழெனக் கொள்ள இயலுமாயின் அது பிறமொழிச் சொற்போல ஐயுறக்கிடப்பினும் அதனைத் தமிழ்ச் சொல் என்றே கொள்ளுதல் கூடும். துரை என்னும் சொல் ‘துர’ என்னும் மூலம் அல்லது வேரினின்று செலுத்து—ஏவு என்னும் பொருள் உடையதாய் ஏனையோரைச் செலுத்துபவன் ஏவுபவன் என்னும் குறிப்பில் ஒரு தலைவனைக் குறிப்ப தாயிற்று. இவ்வாற்றால் அதனைத் தமிழ்ச் சொல் என்றே கோடல் பொருந்தும்” என்றார் அடிகள்.

—ந. ரா. முருகவேள்.

அடிகளார் நூல்களைத் தாம் பயன்படுத்தியபின் இதனைச் சேர்த்துத் தொகுத்து வைத்த முறை சுவை உடைய கனிகிழங்குகளைத் திரட்டி வைத்த சபரியின் செயலையே நினைவூட்டுவதாகும். சீராமன் இலக்குமணன் ஆகியவர்கள் சேவையில் ஈடுபட்டு அவர்களுக்கு அளிப்பதற்காகவே சபரி அவற்றைத் தொகுத்துவைத்தாள். மறைமலையடிகள் இத்தொகுப்பைத் திரட்டியதும் இது போலப் பொதுமக்கள் சேவையை உளத்தில் கொண்டேதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

—முனைவர் எசு. ஆர். அரங்கநாதன்
நூலகத்திறப்பு விழாப்பொழிவு 24-8-58.

பாமாலை :

வாழ்த்தாத நாளில்லை வையகம்

மறைமறையடிகள் மறையாத் திருப்பெயர்—வாழ்த்

ஆழ்ந்து கடலில் முத்தெடுப் பார்போல்

அகன்ற உலக இலக்கியம் அனைத்திலும்

வீழ்ந்து பொருளுண்மை விளக்கும் ஆற்றலால்

வெல்ல முடியாத நல்லா சிரியனை—வாழ்த்.

தென்னாடு சார்ந்த குமரிப் பெருநிலம்

திரைகடல் மறைத்த உண்மைச் செய்திக்குப்

பொன்னேடு காட்டும் புலவர்க்குப் புலவனைப்

பொழுதெல்லாம் தமிழுக்குழைத்த தலைவனை—

வாழ்த்.

மறையெனப் படுவது தமிழ்நான் மறைநூல்

மற்றை மறைநூல் பின்வந்த குறைநூல்

முறையாய் இவைகட்குச் சான்றுகள் காட்டி

முழக்கஞ் செய்த முத்தமிழ் அறிஞனை—வரழ்த்.

—பாவேந்தர் பாரதிதாசனார்.

மறைமலையடிகள் பத்துறையாற்றற் பதிகம்

1. பேராசிரியர்

நூலும் நுவல்வும் நுணங்குரையும் நன்பதிப்பும்

சாலும் இதமும் சமமாக—மேலுயர்வுப்

பேரா சிரியர் பெரும்பேர் மறைமலையார்

நேரார் உளரிந் நிலத்து.

2. பெரும் புலவர்

தொல்காப் பியமுதலாந் தொன்னூலும் பின்னூலும்
பல்காந் றனிப்பாடல் பட்டயமும்—ஒல்காப்
பெரும் புலவர் உள்ளும் பெரியார் தனியே
அரும்பொன் மறைமலை யார்.

3. பாவலர்

உரைநடையும் பாவும் ஒருங்கே சிறந்த
விரைவுடையார் சில்லோர் வியன்பார்—மறைமலையார்
செம்மைப் பொருளணிசேர் செய்யுள் திருவொற்றி
மும்மணிக் கோவை முறை.

4. ஆராய்ச்சியாளர்

நுண்மதி கல்வி நூடங்காத் தறுகண்மை
நண்ணிலை மன்னலம் நல்வாய்மை—திண்முயற்சி
சாலுமா ராய்ச்சிச் சதுரர் மறைமலையார்
பாலையும் முல்லையும் பார்.

5. மும்மொழிப்புலவர்

மொழியும் இலக்கியமும் முத்தமி மும்பேச்
சழியும் வடமாங் கிலமும்—கழிபுலமை
கொண்ட மறைமலையார் கோன்மை தமிழ்நிலமுன்
கண்டதும் கேட்டதும் இல்.

6. மொழிபெயர்ப்பாளர்

வேற்று மொழியின் விரகன் விழுப்பனுவல்
ஆற்று மரபும் அரும்பொருளும்—தேற்றி
அடிகள் மொழிபெயர்க்கும் ஆற்றற்குச் சான்று
முடிகொள்ளும் சாகுந் தலம்.

7. சொற்பொழிவாளர்

இன்குரலும் இன்சொல்லும் இன்னிசையும் இன்கதையும்
நன்பொருளும் ஏதுவுடன் நற்காட்டும் — தென்பாய்ப்
பகைவரும் உண்ணாது பன்னாளும் வேட்கும்
வகையடிகள் சொற்பொழிவு வாய்ப்பு.

8. எழுத்தாளர்

கடிதமும் கட்டுரையும் கண்டனமும் கற்கும்
படியெழுதும் பாடமும் பன்னூல்— நடிகதையும்
மற்றோர் உரைமறுப்பும் மன்னும் புதினவரை
வுற்றார் மறைமலை யார்.

9. பல்கலைச்செல்வர்

தோற்றுந் தொலையுணர்வு தூய மனவசியம்
ஆற்றும் அறிதுயில் ஆர்வாழ்வு— மாற்றும்
மறுமை மறைமலையார் மாணும் கலைகள்
பொறுமை யுடன்கற்ற போக்கு.

10. தனித்தமிழ்த் தந்தையார்

மூவா யிரமாண்டு மோதும் வடமொழியாற்
சாவாந் தகைநின்ற தண்டமிழை—மேவாக்
குமரித் தனிநிலைக்குக் கொண்டுவந்த அப்பர்
அமரர் மறைமலை யார்.

— மொழிஞாயிறு பாவாணர்.

நம்மொழிப் புலமை எல்லாம்
நடுத்தெருப் புலமை யாகும்
செம்மொழி பேசி வந்த
திருமறை மலையார் பெற்ற

மும்மொழிப் புலமை யன்றோ
முற்றிய புலமை அன்னார்
தும்மலும் கல்வித் தும்மல்
தூக்கமும் கல்வித் தூக்கம்.

—பாவலர் சுரதா:

நினைவு நிலையங்கள்

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்

சென்னை இலிங்கிச் செட்டித் தெரு 261ஆம் எண் இல்லம் வள்ளலார் தம் ஒன்பதாம் அகவையில் முதற் பொழிவு செய்த சோமு (செட்டியார்) இல்லமாகும். அவ்விடம் தென்னிந்திய தமிழ்ச் சங்கச் சார்பில் 1958இல் மறைமலையடிகள் நூல்நிலையமாக உருவாகியது. அடிகளார் தம் ஆய்வுக்கெனத் தொகுத்து வைத்த மும்மொழி நாலாயிர நூல்களுடன் ஐம்பதாயிரம் நூல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு 'உள்ளூர்ப் பழுத்த பயன்மரமாய்' இயங்கி வருகின்றது. ஆய்வுப் பகுதி, அரங்குப் பகுதி, வழங்கு பகுதி, செய்திப் பகுதி என நூற்பகுதியினதாய் நூலகம் இயங்கி வருகின்றது. பல்வேறு பட்டங்கள் பெறுவாரும், நூல் எழுதுவாரும் பயன்கொள்ளும் வளநிலையம் இது. இதில் பழமையான இதழ்களும், புலவர்கள் படங்களும், கடிதங்களும், கையெழுத்துகளும் தொகுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மறைமலையடிகள் கலைமன்றம்

சென்னை, பல்லவபுரத்தில் அடிகளார் வாழ்ந்த இல்லம், சைவசித்தாந்த சங்கத்தால் இந்திய—தமிழக—அரசு பொருளுதவியுடன் வாங்கப் பெற்று மறைமலை அடிகள் கலைமன்றமாகத் திகழ்கிறது. அடிகளாரின் கையெழுத்துப் படிக்கல்கள் நூலின் முதற்பதிப்புகள் இசைத் தட்டுகள் ஆகியவை கண்ணாடிப் பேழைகளில் வைக்கப்

பட்டுள. தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்களின் உருவப்படங்கள் காட்சியாக வைக்கப்பட்டுள. பயில்வார்க்கும் பயன்படும் வகையில் நூலகமும் உண்டு. இந்திய அரசுச் சுற்றுலாத்துறை சிறந்த சுற்றுலா இடமாகத் தெரிந்துள்ளது.

மறைமலையடிகள் பாலம்

அடையாற்றுப் பாலம் தாண்டியே சைதயில் இருந்து பல்லவபுரத்திற்கோ, மறைமலைநகர்க்கோ செல்லுதல் வேண்டும். அப்பாலம் 'மர்மலாங்' பாலம் எனப்பட்டது. அதற்கு மறைமலையடிகள் பாலம் எனப் பெயர் சூட்டியவர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி ஆவர். மேலும், பல்லவபுரத்தில் அரசுப்பள்ளி, மறைமலையடிகளார் பள்ளி எனப் பெயர் வழங்குகின்றது! மதுரை மாநகராட்சிப் பள்ளியொன்றும் அடிகள் பெயர் விளக்குகின்றது! நாகையில் அடிகளார் சிலை உண்டு. மறைமலை பெயர்த் தெருக்கள், நகர்கள் ஆங்காங்கு உள. மன்றங்களும் அப்படியே.

மறைமலை நகர்

சென்னைக்குத் தெற்கே சென்னைக்கும் செங்கற்பட்டுக்கும் இடையே 40 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் திருச்சிராப்பள்ளி நோக்கிச் செல்லும் நாட்டுப் பெருஞ்சாலையருகில் 300 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் நூறாயிரம் மக்கள் தொகை வாழ வாய்ப்புடையதாய் அமைந்துள்ள நகர் மறைமலை நகர் ஆகும். தொழிற்சாலை, வணிக நிறுவனம், போக்குவரவு வாய்ப்பு, மருத்துவமனை, பள்ளிகள், பூங்கா, சிற்றுண்டிச்சாலை. மனமகிழ்மன்றம், சிறிய பெரிய குடியிருப்பு ஆகியனவெல்லாம் கொண்டது. அடிகளார் பெயர் தாங்கும் நகரை அடுத்தொரு தொடர்

வண்டி நிலையம்! அதற்கு என்ன பெயர்? மறைமலைநகர்-
தொடர்வண்டி நிலையம்! புதிய நகருக்கு அடிகளார்
பெயரிட்டதும் தொடர்வண்டி நிலையத்திற்கு அடிகளார்
பெயரையே நிலைக்கச் செய்ததும் கலைஞர் மு. கருணாநிதி
யவர்களின் கவின் தமிழ்ச் செயலாகும்.

அடிகளார் புகழ் வாழ்க! தமிழ்ச் சான்றோர் பெயர் வாழ்க!

அடிகளின் கடிதம்

ஓம் சைவசித்தாந்தசபை,
மேலூர், தூத்துக்குடி, 31—12—1913.

எனது அன்பிற்றிகழும் செல்வச் சிரஞ்சீவி திருவரங்கம்
பிள்ளையவர்களுக்கு.

யான் முன் எழுதிய கடிதம் வந்திருக்குமென்று நம்பு
கின்றேன். அதன் பிறகு தாங்கள் 28-ஆந் தேதி எழுதிய
அன்புள்ள கடிதம் வந்தது.

நம் அன்பினிற்கினிய செல்வச் சிரஞ்சீவி தியாகராசச்
செட்டியாரவர்கள் நம் “சமரச சன்மார்க்க நிலையம்”
நிலைப்படுத்தற்பொருட்டுத் தங்களோடு சேர்ந்து ஒத்
துழைப்பது தெரிந்து, அளவிலா மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.
இக்காலத்தில் அன்புமிக்க இளைஞர்களால் நடந்தேறும்
அரும்பெருங் காரியங்கள், செல்வமும் அறிவும் முதுமையும்
வாய்ந்த பெரியவர்களாலும் நடந்தேறுவதில்லை. இஃது
என் அனுபவத்திற்கு கண்டது. பதினைந்து வருடங்களுக்கு
முன் யான் மிகவும் இளைஞனாயிருக்கும்போது நமது
தமிழுக்குஞ் சைவசித்தாந்தத்திற்கும் உழைக்க முன்
வந்தேன். அக்காலத்தில் செல்வமும் அறிவும் முதுமையும்
வாய்ந்த முதியோர்கள் எனக்குச் சிறிதும் உதவிசெய்ய
இசைந்திலர்; யான் செய்யத் துவங்கின ஒவ்வொரு
முயற்சியினையும் வேண்டாவென்று சொல்லித் தடை

செய்தவர்களும், அவற்றிற்கு இடையூறு செய்தவர்களுமே பலர். என்றாலும், அவர்கள் துணையை ஒரு பொருட்டாக எண்ணாது, எல்லாம்வல்ல இறைவனுதவியையே நம்பி, 'ஞானசாகர'த்தைத் துவங்கி நடத்தியும், "சைவசித்தாந்தமகா சமாஜத்தை" ஸ்தாபித்து நடை பெறுவித்தும் ஆங்காங்கு இடையறாது சென்று உபந்நியாசங்கள் நிகழ்த்தியும் வந்தேன். அம் முயற்சிகளின் பயன் இப்போது தாங்கள் அறிந்ததே. தமிழ், சைவ சித்தாந்தமென்னும் இரண்டன் பெருமை இவ்விந்தியாவிலே மாத்திரமன்றி அந்நிய நாடுகளிலும் பரவி வருகின்றது. இச்சமயத்தில் நமது "சமரச சன்மார்க்க நிலைய"த்தை நிலைபெறச் செய்து நாம் குறித்த காரியங்களை ஒழுங்குடன் நடைபெறச் செய்வமாயின் உலகமெல்லாம் அரும்பெரும் பயன் எய்துமென்றற்கு ஐயமுளதாமோ? நம் நிலைய காரியங்கள் தங்களையொத்த நல்இளைஞர் உதவியைக் கொண்டே நடைபெறுமாறு திருவருள் செய்யும் என்னும் நம்பிக்கையும் மிகவுடையேன். ஆகையால், முதியோர் உதவியையாவது, அவர்கள் தடைப்படுத்துஞ் சொற்களையாவது கவனியாமல் முயல்வதே நம் கடமை. கூடுமான வரை அவர்களைத் தழுவிப்போவதும் நலமுடைத்தே.

ஸ்ரீமான் சொக்கநாதரவர்களிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. அதில் அவர் எனது வருகைக்காகத் தாம் மிகமகிழ்வதாகவும், என்னை அங்கேற்று அளவளாவ மிக்க விருப்பம் வைத்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தனர். ஆனால் இச்சமயம் தம்மால் குறிப்பிட்ட தர்மத்திற்குப் பொருள் திரட்டித்தர இயலாமைபற்றி வருந்துகிறதாகவும் எழுதியிருக்கிறார். இவர்கள் போன்ற முதியவர் சொற்களினால் இளைஞர்களான நம் முயற்சி தளராவண்ணம் அருட்கடலான நம் ஆண்டவன் துணைபுரிவானாக.

நல்லறிவினும் நற்குணத்தினும் சிறந்த நம் ஆப்தர் ஸ்ரீமான் ஷித்துவான், தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் தங்கள்

முயற்சிக்கு ஒரு பெருந்துணையா யிருப்பார்களெனத் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

இங்கே இடையறாது உபந்நியாசங்கள் செய்துவந்தமையால் மூளையிற் கொதிப்பேற, அச்சமயத்தில் வாதுமைத் தைலம் தேய்த்து முழுகினதால், கடும் சலதோஷம் பிடித்து வருத்தியது; இப்போது சுகம். இன்னும் ஓர் உபந்நியாசம் இங்கே செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. அது முடிந்ததும் ஐந்தாறு நாளில் கொழும்புக்கு வரலாமென்று கருதுகின்றேன். எல்லாம் வல்ல இறைவனருளால் நாம் எடுத்த காரியங்கள் இனிது நிறைவேறும். தங்கள் சுகத்தை விரும்பித் திருவருளை வழுத்தும்,

அன்புள்ள,

சுவாமி வேதாசலம்.

தலைமை நிலையம் :

154, டி. டி. கே. சாலை, ஆள்வார்பேட்டை,
சென்னை-13.

கிளை நிலையங்கள் :

79, பிரகாசம் சாலை (பிராடுவே),
சென்னை-108.

திருநெல்வேலி-6. மதுரை-1.

கோயமுத்தூர்-1. கும்பகோணம்-1.

திருச்சிராப்பள்ளி-1. சேலம் 2.

விலை ரூ. 13 = 00

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-108.